

BESTSELLERAUTEUR

CALENDAR
GIRL

Januari

AUDREY
CARLAN

Audrey Carlan

JANUARI

Calendar Girl

NUR 302

Oorspronkelijke titel: *Calendar Girl 1: January, February, March*

Vertaling: Textcase, Utrecht

Omslagontwerp: Baqup

Omslagbeeld: Shutterstock

Zetwerk: Textcase, Utrecht

© 2015 Waterhouse Press, LLC

All rights reserved.

© 2016 voor de Nederlandse taal: Meulenhoff Boekeryj bv, Amsterdam

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

I

Ware liefde bestaat niet. Jarenlang dacht ik van wel. Sterker nog, ik dacht dat ik hem had gevonden. Vier keer, om precies te zijn. Even kijken, de eerste was:

Taylor. Mijn jeugdliefde. We waren de hele middelbare-schooltijd onafscheidelijk. Hij was een van de toppers uit het honkbalteam. De beste speler ooit, van die school. Groot, meer spieren dan herseninhoud en een fluitje zo groot als een pelpinda. Waarschijnlijk door alle anabolen die hij achter mijn rug om slikte. Hij dumpte me bij de diploma-uitreiking. Ging er vandoor met mijn maagdelijkheid en een cheerleader. Ik heb gehoord dat hij zijn opleiding niet heeft afgerond, als monteur werkt in een of ander gat, twee koters heeft en een vrouw die hem niet meer zo enthousiast toejuicht.

Daarna kwam de onderwijsassistent in mijn eerste jaar psychologie aan de Vrije Universiteit van Las Vegas. Maxwell heette hij. Ik dacht dat die gast over het water kon lopen. Uiteindelijk liep hij over mij heen, door een meisje te pakken uit elk werkcollege waar hij OA was. OA stond bij hem kennelijk voor Opgeilen dan Afwerken en hij kweet zich goed van zijn taken. Prima hoor. Uiteindelijk maakte hij twee van die meisjes tegelijkertijd zwanger en werd hij wegens wangedrag van de universiteit getrap. Op zijn negentiende werd hij al nagejaagd door twee

tiernmama's voor alimentatie. Het had iets geweldig poëtisch. Goddank eiste ik altijd een wikkel om die snikkel.

Op mijn twintigste laste ik een pauze in. Een jaar lang werkte ik als serveerster bij MGM Grand Las Vegas, een hotel langs De Strip. Daar ontmoette ik mijn derde lot uit de loterij: Benny. Ik was alleen niet zo'n geluksvogel en hij evenmin. Hij was een kaartenteller. Hij vertelde dat hij verkoper was, de casinowereld was zijn klantenkring, en hij pokerde graag. We hadden een onstuimige romance die niet echt romantisch was. Volgens mij was ik het grootste deel van de tijd bezopen en lag ik onder hem, maar ach, ik dacht dat hij van me hield. Hij zei het zo vaak. Twee maanden lang deden we niets anders dan drinken, zwemmen in het hotelzwembad en neuken in een van de kamers die ik via een maatje in de schoonmaakploeg wist te regelen. Ik liet hem met zijn vrienden gratis drinken aan de bar en bijna elke nacht kreeg ik een kamersleutel. Het liep gesmeerd. Tot het vastliep. Benny werd betrapt bij het kaarten tellen en verdween. Het eerste jaar na zijn verdwijning wist ik niet waar ik het zoeken moest. Daarna ontdekte ik dat ze hem bijna hadden doodgeslagen. Hij had een tijdje in het ziekenhuis gelegen en daarna was hij met de noorderzon vertrokken, zonder mij ook maar iets te laten weten.

De laatste mislukking was de druppel die de emmer deed overlopen. Daardoor raakte ik ervan overtuigd dat ware liefde verzonnen is door wenskaartproducenten en mensen die liefdesromannetjes en zwijmelfilms schrijven. Blaine heette hij, hoewel Lucifer toepasselijker is. Een zakenman met een gladde tong. Zakenman is een ruim begrip. Eigenlijk was hij een woekeraar. Dezelfde woekeraar die mijn vader meer geld leende dan hij ooit kon terugbetalen. Eerst pakte hij mij in, daarna mijn vader. Indertijd dacht ik dat onze liefde net een sprookje was.

Blaine beloofde me gouden bergen, maar door hem belandde ik in de krochten van de hel.

‘Daarom moet je volgens mij gewoon voor je tante gaan werken, en niet zo moeilijk doen.’ Mijn beste vriendin Ginelle liet vlak bij haar telefoon haar kauwgombel klappen. Ik hield mijn telefoon wat verder van me af. ‘Er zit niets anders op, Mia. Hoe kun je anders zorgen dat je vader uit de klauwen van Blaine en zijn mannetjes raakt?’

Ik lurkte aan het ijskoude water terwijl de Californische zon de druppels langs het geribbelde flesje in felverlichte scherven leek te splijten. ‘Ik weet niet wat ik moet doen, Gin. Dat soort bedragen heb ik niet zo maar ergens liggen. Ik heb geen cent op de bank.’ Ik zuchtte en zelfs in mijn eigen oren klonk het luid en theatraal.

‘Luister, jij bent altijd verliefd geweest op verliefd zijn.’

‘Nooit meer!’ zei ik nadrukkelijk tegen mijn allerbeste vriendin.

Op de achtergrond klonk het lawaai van Vegas door. Mensen denken altijd dat de woestijn lekker rustig is. Langs De Strip gaat dat niet op. Fruitautomaten ratelen en bellen rinkelen met een monotoon gegons, waar je ook bent. Er is eigenlijk geen ontsnappen aan. ‘Dat geloof ik graag.’ Ze nam haar telefoon in haar andere hand zodat het kraakte in mijn oor. ‘Maar je houdt van seks, toch?’

‘Ik ben geen Barbie, Gin. Dat is geen hogere wiskunde. Stel geen stomme vragen. Ik ben echt aan het eind van mijn Latijn.’ Of liever gezegd, als het me niet lukte om een miljoen dollar bij elkaar te krijgen, was het einde-verhaal voor mijn vader.

Ginelle kreunde en liet een kauwgombel klappen. ‘Ik bedoel, als je dat baantje als escort aanneemt, hoef je er alleen mooi uit te zien en veel te neuken, toch? En jij staat al maanden droog. Dan snijdt het mes aan twee kanten, hè?’

Echt iets voor Ginelle om een goed betaalde hoer voor te spiegelen als een meisje met een droombaan. ‘Dit is *Pretty Woman* niet en ik ben niet Julia Roberts.’

Ik liep naar mijn motor, een Suzuki GSXR 600, die ik voor de leuk Suzi noemde. Ze was het enige van waarde wat ik bezat. Ik slingerde mijn been over het zadel, klikte mijn mobiel vast en zette hem op de luidspreker. Ik verdeelde mijn dikke, lange zwarte haren in drie delen en vlocht er behendig een dikke kabel van. ‘Luister, ik weet dat je het goed bedoelt en ik ben echt wanhopig. Ik ben geen hoer. Of liever gezegd, ik wil geen hoer zijn.’ Alleen die gedachte al zorgde voor een stroom angstrillingen over mijn hele lichaam. ‘Maar ik moet er iets op vinden. Een serieuze bak geld ergens vandaan toveren, en wel heel snel.’

‘Da’s waar. Laat me weten hoe dat gesprek met Exquisite Escorts is gegaan. Bel me vanavond, als dat lukt. Shit, ik kom te laat voor de repetitie en ik ben nog niet eens aangekleed.’ Ze raakte een beetje buiten adem en ik zag voor me hoe ze door het casino sprintte om op tijd op haar werk te komen, haar mobiel tegen haar oor gedrukt, zonder dat het haar een reet uitmaakte wie haar zag of dacht dat ze niet goed bij haar hoofd was. Daarom was ze ook zo bijzonder. Ze bleef dicht bij zichzelf... altijd. Net als ik.

Ginelle werkte bij de *Dainty Dolls Burlesque Show* in Vegas. Zoals de naam al doet vermoeden was ze een tenger poppetje en wist ze precies hoe ze haar billen het best in de strijd kon werpen. Mannen uit alle uithoeken van de wereld stroomden toe om die gewaagde show op De Strip te zien. Toch verdiende ze niet genoeg om mij of mijn vader uit de brand te helpen – niet dat ik dat ooit van haar zou vragen.

‘Oké, hou van je, bitch,’ zei ik liefjes terwijl ik mijn vlecht

in de kraag van mijn leren jasje stopte zodat hij tussen mijn schouderbladen bungelde.

‘Ik ook van jou, lellebel.’

Ik draaide het contactsleuteltje om, liet de motor brullen en zette mijn helm op. Ik stopte mijn mobiel in mijn binnenzak, gaf gas en scheurde een toekomst tegemoet die me niet aanstond maar waaraan ik niet kon ontkomen.

‘Mia, mijn lieve kleine meiske,’ zei mijn tante terwijl ze haar graatmagere armen om me heen sloeg en me tegen haar borst plette. Ze was sterk voor zo’n tengere vrouw. Haar zwarte haren had ze in een Grace Kelly-rol opgestoken. Ze droeg een witte blouse die zijdezacht aanvoelde, waarschijnlijk omdat hij ook echt van zijde was. Ze had hem in haar stoere, zwartleren kokerrok gestopt en droeg torenhoge naaldhakken met van die rode zolen waar ik altijd van begon kwijlen als ik de Vogue las. Ze zag er schitterend uit. Maar ze zag er vooral *duur* uit.

‘Tante Millie, heerlijk om je te zien,’ begon ik, maar mijn mond werd gesnoerd door twee vingers met bloedrood gelakte nagels tegen mijn lippen.

Ze maakte een afkeurend geluidje. ‘Nee nee, hier noem je me Ms. Milan.’ Ik sloeg mijn ogen theatraal ten hemel. Zij kneep de hare tot spleetjes. ‘Poppedop, om te beginnen sla jij je ogen niet ten hemel. Dat is onbeschoft en niet bekoorlijk.’ Ze perste haar lippen samen. ‘Ten tweede...’ Ze liep om me heen en keurde me alsof ik een kunstwerk was, een standbeeld. Koud, niet te penetreren. Misschien was ik dat ook wel. In haar hand hield ze een zwartkanten waaier die ze openklapte, dichtklapte en tegen haar handpalm liet tikken terwijl ze me bestudeerde.

‘... noem me nooit Millie. Die vrouw is verdwenen, gestorven toen de eerste man die ik ooit vertrouwde mijn hart op de barbecue grilde en aan zijn honden te vreten gaf.’ Een smerig beeld, maar tante Millie was altijd al nietsontziend eerlijk geweest.

‘Kin omhoog.’ Ze gaf een mepje onder mijn kin zodat ik in de gewenste houding sprong. Datzelfde deed ze met het blote stukje gevoelige huid bij mijn onderrug, waar mijn strakke t-shirt mijn favoriete spijkerbroek met opdruk net niet raakte. Ik rechtte mijn rug stantepede en duwde mijn borst naar voren. Haar rood gestifte glimlach werd breder zodat haar perfect gebleekte, rechte tanden zichtbaar werden. Mooiere tanden waren niet te koop en in hier in Los Angeles waren ze een vaste kostenpost voor rijke meiden. Ik kon mijn kont niet keren zonder tegen iemand op te botsen die vaker bij de tandarts kwam dan medisch noodzakelijk, maar toch weer net iets minder dan ze bij hun dermatoloog zaten voor de maandelijkse dosis botox. Tante Millie was er blijkbaar vaste klant. En ook al had ze de vijftig net aangetikt, toch zou je haar dat niet geven.

‘Je ziet er echt fantastisch uit. Laat staan als we je in iets presentabels hijsen en een paar profielfoto’s laten maken.’ Met een grimas bekeek ze mijn motorkloffie.

Ik zette een stap naar achteren en botste tegen een leren stoel. ‘Ik heb nog geen ja gezegd.’

Millie’s ogen versmalden tot dolkjes. ‘Zei je niet dat je veel en snel geld nodig had? Iets over mijn waardeloze zwager die in het ziekenhuis ligt? Iets met zware problemen?’ Ze ging langzaam zitten, sloeg haar ene been over het andere en legde haar armen sierlijk op de witleren armleuningen van de stoel. Tante Millie had mijn vader nooit gemogen. Wat jammer was, omdat hij zijn best had gedaan als alleenstaande vader, vooral toen haar zus, mijn moeder dus, hem liet zitten met haar twee dochters. Ik

was toen tien jaar oud. Madison was vijf en zij had geen enkele herinnering aan onze moeder om te koesteren.

Ik beet op mijn lip en keek in haar bleekgroene ogen. We leken zo veel op elkaar. Afgezien van alle ingreepjes en liftjes die ze had ondergaan, leek het alsof ik een spiegelbeeld van vijftienvintig jaar later voor me zag. Haar ogen hadden dezelfde lichtgroene, bijna gele tint waar mensen al mijn hele leven niet over uitgepraat raakten. Groene amethyst werd gezegd. Alsof ze het over een zeldzame groene diamant hadden. Onze haren hadden exact dezelfde gitzwarte kleur die nachtblauw leek als er licht op viel.

Ik haalde diep adem, terwijl ik een prettige houding probeerde te vinden in de oncomfortabele stoel. 'Ja, papa zit dit keer echt zwaar in de shit door die Blaine.' Millie deed haar ogen dicht en schudde haar hoofd. Ik beet op mijn lip en zag mijn vader voor me, bleek en toegetakeld, van top tot teen bedekt met blauwe plekken en op sterven na dood in dat ziekenhuisbed. 'Hij ligt nog in coma. Vier weken geleden hebben ze hem goed te pakken gehad. Hij is nog niet bij geweest. De artsen denken aan een hersentrauma, maar dat is voorlopig nog onduidelijk. Hij heeft flink wat botbreuken. Hij is van top tot teen bedekt met gips,' zei ik.

'Jezus christus. Barbaren,' fluisterde ze. Ze streek een haarlok achter haar oor en trok haar gezicht weer in de plooi. Dat had ik haar eerder zien doen. Millie was een meester in manipuleren en had haar emoties beter in de hand dan wie dan ook. Een talent waar ik jaloers op was. Daar kon ik nog wel een puntje aan zuigen.

'Ja. En vorige week toen ik bij zijn bed waakte, kreeg ik bezoek van een mannetje van Blaine. Zijn boodschap was dat ze er helemaal klaar mee waren. Als ze hun geld niet terugkrijgen,

inclusief rente, maken ze hem af. En daarna gaan ze het op Maddy en mij verhalen. Hij noemde het “overleversschuld”. Wat dat dan ook mag betekenen. Hoe dan ook, ik moet een miljoen dollar ophoesten, en snel ook.’

Tante Millie tuitte haar lippen en tikte ritmisch met haar wijsvingernagel tegen haar duim. Het onophoudelijke getik werkte me verschrikkelijk op mijn zenuwen. Hoe kon ze zo kalm, zo harteloos zijn? Een mensenleven, mijn leven en dat van mijn zusje hingen aan een zijden draad. Mijn vader kon haar niet schelen, maar ze had altijd een warm plekje in haar hart gehad voor mijn zusje en mij.

Millie keek me opeens recht aan, met een intense opwinding die ik niet goed kon plaatsen. ‘Gaan we regelen, binnen een jaar. Denk je dat ze je een jaar de tijd geven als je in termijnen betaalt?’ Ze trok een van haar wenkbrauwen op terwijl ze mij bestudeerde.

De haartjes op mijn armen kwamen overeind en ik trok mijn schouders defensief naar achteren. Ik schudde mijn hoofd. ‘Dat weet ik niet. Ik weet zeker dat Blaine zijn geld terug wil, en omdat we een tijdje terug iets met elkaar hadden, luistert hij misschien als ik het hem smEEK. Die zieke sadistische hufter vond het altijd fijn als ik voor hem op mijn knieën ging.’

‘Houd je seksuele escapades voor jezelf, poppedop,’ zei ze met een verdorven grijns. ‘Blijkbaar moeten we je meteen aan het werk zetten. Alleen klanten met een heel dikke portemonnee. We moeten alles opschalen. We beginnen morgenochtend vroeg met een fotoshoot. We zijn de hele dag bezig. Dan maken we een portfolio, een paar video’s, de hele rambam. En dan laat ik mijn jongens dat allemaal de dag erna al op onze besloten website zetten.’

Het ging allemaal razendsnel. De woorden ‘gaan we regelen’

dwarrelden door mijn hoofd als een reddingsboei, een vlot op open zee, omringd door haaien maar nog altijd drijvende.

‘Maar moet ik met ze naar bed? Ik bedoel, ik weet dat er verschillende soorten escorts zijn.’ Ik deed mijn ogen dicht terwijl ik wachtte op antwoord en voelde opeens haar warme handen om de mijne.

‘Poppedop, jij doet helemaal niets wat je niet wil. Maar als je dit soort bedragen wil verdienen, moet je er op zijn minst over nadenken. Mijn klanten en ik hebben een soort van stilzwijgende afspraak. Als mijn meisjes met ze naar bed gaan, rekenen zij twintig procent bovenop het afgesproken tarief. Die twintig procent laten ze contant achter in een enveloppe, in de kamer van het meisje. Dat wordt niet verrekend met mij of mijn bureau, omdat prostitutie in Californië illegaal is.’ Millie legde haar wijsvinger tegen haar kin. ‘Maar mijn meisjes verdienen een extraatje voor de moeite, vind je ook niet?’ Ze knipoogde. Ik knikte sullig. Ik wist niet echt wat ik ervan moest denken, maar stemde in.

‘Ik bied je per maand aan. Dat is de enige manier waarop je iedere maand minimaal een bedrag van zes cijfers kunt binnenhalen.’ Haar bleekgroene ogen waren zo opgewekt dat ik bijna ging geloven dat het best eens mee kon vallen, als ik maar niet bekrompen was. ‘Je wordt naar de verblijfplaats van je klant gevlogen en vervult de rol die hij die maand van je verlangt. Maar ik verkoop geen seks. Als je met hen naar bed gaat, is dat omdat jij dat wil. En toch, als je sommige mannen ziet, die er op mijn wachtlijst staan, denk ik dat je zonder twijfelen met ze de koffer induikt, of je nu extra betaald krijgt of niet.’ Lachend stond ze op. Ze liep om haar glazen schrijftafel, ging zitten, zette haar computer aan en wuifde me weg zonder iets te zeggen. Het leek alsof ik aan die leren stoel vastgeplakt zat.

Gedachten en twijfels cirkelden als grimmige gieren door mijn hoofd, pikkend en plukkend aan mijn principes alsof die met een klein zetje onderuit zouden gaan.

‘Ik doe het,’ hoorde ik mezelf fluisteren.

‘Natuurlijk doe je het.’ Ze keek me over de rand van haar computer aan. Opnieuw grijsde ze. ‘Als je je vader wil redden, zit er niets anders op.’

De volgende dag ging als een wervelwind aan me voorbij. Ik voelde me als Sandra Bullocks personage in *Miss Congeniality*. Ik werd bepoteld, gescrubd, geëpileerd en geharst tot ik erbij neerviel. Ik voelde me als een levend speldenkussen en uiteindelijk ging ik bijna op de vuist met de schoonheidsspecialiste die Millie had ingehuurd om mij te ‘fatsoeneren’. Millies woorden, niet de mijne. Ik kon niet ontkennen dat het effect verbluffend was. Toen ik in de spiegel keek, herkende ik de vrouw die terug staarde nauwelijks. Mijn lange zwarte haren glansden als nooit tevoren en vielen in volmaakte golven over mijn schouders en rug. Waar het licht over mijn huid streek, was een glinstering te zien. Het gewone bruine kleurtje dat ik de afgelopen weken in Californië had opgedaan, had nu een diepe honingtint en benadrukte mijn schoonheidstrekjes. De jurk die ze voor me had gekozen was lavendelblauw, nauwsluitend en comfortabel. Hij paste volmaakt om elke ronding en liet mijn figuur prachtig uitkomen. Sexy en elegant. Ik zag eruit als een duistere engel, zoals de fotograaf me op een koude, wit marmeren bank liet poseren. Hij fotografeerde me van alle kanten en na een tijdje lukte het me om uit mezelf met een pruillipje en een uitgestreken gezicht in de verte te staren, zonder enige emotie.

Zo moest ik voortaan zijn. Emotieloos.

Zodra we klaar waren en ik mijn straatkleding weer aan had, zoals altijd een spijkerbroek en een strak shirt, liep ik naar het kantoor van Millie, ofwel *Ms. Milan*.

‘Poppedop, de foto’s zijn schitterend! Ik wist altijd al dat jij een geweldig fotomodel zou zijn.’ Ze klikte met haar muis en ik liep om haar schrijftafel om mee te kijken op haar computerscherm. Ik snakte naar adem toen ik zag welke beelden de fotograaf van mij had genomen.

‘Waanzinnig.’ Ik wist even niet goed wat ik moest zeggen. ‘Ben ik dat?’ Ik schudde mijn hoofd terwijl ze het ene na het andere beeld naar de website van Exquisite Escorts uploadde. Als ik niet zelf bij die fotoshoot was geweest, had ik het nooit geloofd.

Er verscheen een trage glimlach op mijn tantes gezicht. ‘Je bent erg mooi.’ Haar heldere ogen keken me aan. ‘Je lijkt zo veel op...’

‘Zal wel.’ Ik schudde mijn hoofd en leunde met mijn heup tegen haar glazen schrijftafel. Ik hoefde niet te horen hoeveel ik volgens haar op mijn moeder leek. ‘En nu?’ Ik sloeg mijn armen over elkaar, met het vreemde gevoel dat ik mezelf moest beschermen tegen wat me nu te wachten stond.

Met glinsterende ogen leunde ze achterover in haar zwartleren stoel. ‘Wil je je eerste opdracht zien?’

Er be kroop mij een angstig voorgevoel, maar ik rechte mijn schouders en keek haar expressieloos aan. ‘Kom maar door.’

Millie grinnikte, klikte een paar keer met haar muis en op het beeldscherm verscheen een van de meest aantrekkelijke mannen die ik ooit had gezien. Werkelijk niets deed afbreuk aan zijn woest aantrekkelijke verschijning. Zelfs de zakelijke profielfoto van zijn donkerblonde haren, groene ogen en

gebeeldhouwde kaaklijn liet nog genoeg over om je te laten kwijlen. Zijn haren waren lang, in laagjes geknipt, met zo'n slordige maar toch volmaakte look die op dat moment zo hot was. Dit kon niet kloppen. Die man was nog geen dertig. Plus, hij was niet het type dat een date hoefde in te huren. Hij zag eruit als zo'n man door wie vrouwen de kluts kwijtraken en door lust worden overmand.

'Ik snap het niet. Waarom zou hij' – ik wees naar de glimlachende, knappe vent op de foto – 'een date hoeven regelen?'

Mijn tante leunde achterover, vouwde haar handen in haar schoot en lachte. 'Hij koos jou.'

Blijkbaar kon ze zien dat ik in de war raakte, want ze vervolgde: 'Ik heb persoonlijk de eerste paar foto's naar hem en zijn moeder gestuurd. Ik werk veel samen met zijn moeder. Hoe dan ook, hij ging akkoord. Morgenochtend stuurt hij een auto om je op te halen. Hij woont hier in de buurt, maar toch moet je de komende vierentwintig dagen bij hem intrekken.'

Het leek alsof mijn hoofd werd geraakt door een denkbeeldige honkbalknuppel, zo plotseling schoot ik naar achteren. 'Vierentwintig dagen! Ben je gek geworden? Hoe moet ik dan werk vinden of audities doen?' Mijn acteercarrière stelde nog niet veel voor, maar ik had wel een goedkope agent die me hier en daar wat werk bezorgde. En 's avonds werkte ik ook nog in het restaurant.

Millie bekeek me alsof ik het had gewaagd om er een tweede hoofd bij te laten groeien. Ze perste haar lippen op elkaar en in haar neus trok ze lelijke rimpeltjes. 'Mia, jij zegt al je baantjes op, voor minimaal een jaar. Jij bent nu betaald medewerkster van Exquisite Escorts. Jouw opdrachten duren van één tot vierentwintig dagen, afhankelijk van de behoeften van de klant. Aangezien jij binnen onafzienbare tijd veel geld nodig hebt, zal

je de grotere klussen aan moeten nemen. Na die vierentwintig dagen krijg je de rest van de maand vrij om te ontspannen, bij te komen en je uiterlijk bij te werken. Aan het eind van elke kalendermaand krijg je een nieuwe date toegewezen.'

'Ongelofelijk!' Ik begon door haar kantoor te ijsberen want ik voelde me opeens als een gekooid dier dat moest zien te ontsnappen. Het drong tot me door dat mijn leven opeens compleet de andere kant op ging. Ik kon niet eens gewoon zelf een date kiezen – niet dat ik de laatste tijd uit was gegaan. Geen audities meer, zodat ik mijn beginnende acteercarrière wel uit mijn hoofd kon zetten, en er zou nauwelijks of helemaal geen tijd zijn om papa, Maddy of Ginelle op te zoeken.

'Geloof me, meiske. Ik maak geen grappen. Deze keuze is voor jou gemaakt door je vader en je ex. Je hebt mazzel dat ik jou überhaupt opdrachten toeschuif. Wees niet zo ondankbaar. Ga zitten en houd je koest!' Haar stem miste opeens alle warmte en had de koude, formele toon van een vastberaden zakenvrouw.

'Het spijt me.' Ze probeerde me te helpen, maar alles ging zo plotseling. Niet normaal. Ik zakte in de stoel tegenover haar en liet mijn hoofd op mijn handen steunen. Er was niets aan te doen. Ik was nu te huur. Elke maand zou ik een nieuwe man toebedeeld krijgen en als ik met ze naar bed ging, zou ik twintig procent meer verdienen.

Ik schudde mijn hoofd en lachte hardop. Mijn gelach klonk net zo krankzinnig als ik me voelde. Ik liet mijn hoofd tegen het koele leer rusten en keek naar het witte plafond. Na een tijdje kwam er een vastberaden rust over me. Er zat niets anders op. Dus ik zou met een lekkere vent mee gaan naar saaie zakendiners en verder alles doen wat hij maar in zijn hoofd haalde. Ik hoefde niet met zo'n klant naar bed, en verliefd worden zat er al helemaal niet in, dat was nog wel het belangrijkste. En een

maand was niet eens lang genoeg om stapelverliefd te worden zoals in het verleden was gebeurd. Wie zei dat ik mijn acteer-carrière moest opgeven? Was het geen prima acteertraining om precies te zijn wat zo'n man wilde dat ik was? En als de maand dan voorbij was, zou ik weer iemand anders zijn en daarmee redde ik ook nog mijn vader. Als ik Blaine maar kon overhalen in te stemmen met een afbetaling in maandelijks termijnen, had het best kans van slagen.

Ik haalde diep adem, stond op en stak mijn hand uit naar mijn tante. Haar glimlach was verdorven en toch sexy. Ze was een kei in haar werk. 'Goed dan, *Ms. Milan*,' zei ik met nadruk op haar valse naam, zodat ze snapte dat ik overstag was. 'Het ziet er naar uit dat je een nieuwe Calendar Girl hebt.'

2

Weston Charles Channing III. Ik staarde ernaar en vroeg me af waarom iemand Romeinse cijfers achter zijn naam zou willen. Dit was vast een over het paard getild, rijk kereltje wiens mama niet wilde dat hij voor schut werd gezet door de Hollywoodsletjes waar hij normaal mee paradeerde op chique evenementen. Voor mijn gevoel was dat de enige reden waarom iemand die zo adembenemend knap was een escort nodig kon hebben. Door de paperassen bladerend kwam ik eindelijk de reglementen tegen die ‘Ms. Milan’ me gister had gegeven.

1. Je ziet er te allen tijde onberispelijk uit. De klant mag je nooit onvoorbereid aantreffen. Zorg dat je make-up en haar goed zit, lak je nagels en draag nooit kreukelige kleding. De klant draagt zorg voor een garderobe naar zijn keuze. Je maten en voorkeuren zijn doorgegeven aan zijn persoonlijke stylist.

Ik rolde met mijn ogen en wierp een verlangende blik op de hoge stapel spijkerbroeken in mijn kast. Persoonlijke stylist? Jemig, dat volk had meer geld dan goed voor ze was. Hoe moeilijk was het om je eigen kleding uit te kiezen? Hadden ze mijn maten doorgegeven? Geweldig. Nu wist die vent dat er wel wat kilo's vanaf konden. Met mijn een meter vijfenzeventig had ik het voordeel dat ik er wat slanker uitzag, maar ik wist dat mijn tante het liefst meisjes met maatje nul op pad stuurde. Terwijl

ik een volle maat achtendertig droeg en soms zelfs veertig, als ik heel eerlijk was. Binnen het modellenwereldje waarschijnlijk een plusmaatje.

Hij koos jou. Dat prentte ik me in terwijl ik een rugzakje met het allernoodzakelijkste inpakte. Lotion, make-up, parfum, e-reader, tasje met favoriete sieraden. Niets van waarde, maar wel van mij en ik wilde toch op zijn minst een minimum van mezelf zien te bewaren. Ook pakte ik een gloednieuw dagboek en gepersonaliseerd briefpapier. Als dit een jaar moest gaan duren, kon ik er net zo goed iets van opsteken. Joh, misschien kon ik het ooit verwerken in mijn eigen speelfilm.

Ik gooide het rugzakje op de rommelstoel in mijn goedkope studiootje en keek weer op de lijst.

2. *Altijd blijven glimlachen. Je mag nooit en op geen enkele manier boos, verdrietig of geëmotioneerd overkomen. Klanten huren geen vrouw in teneinde haar emotionele problemen op te lossen. Ze huren juist een vrouw om dat niet te hoeven.*

Emotieloos. Geen probleem. Ik had mezelf eens streng toesproken nadat ik bij Millie was geweest en ja had gezegd tegen dit werk.

3. *Houd je mond tenzij je wordt aangesproken. Jij bent er alleen om mooi en innemend te zijn. Bespreek met je klant wat er van je wordt verwacht voordat je naar een informele of formele gelegenheid gaat, zodat het volstrekt duidelijk is hoe je je dient te gedragen.*

Hoe oud dachten ze dat ik was? Vijf? Barbie-modus. Gesnopen. Fluitje van een cent.

4. *Wees te allen tijde beschikbaar. Als de klant thuis wil blijven, blijf jij bij hem thuis. Respecteer je klant, denk aan je manieren en volg zijn voorbeeld. Als het hem om je gezelschap is te doen, is het aanvaardbaar een knuffel aan te bieden. Seks is geen vereiste.*

Dus. Ze wil dat ik de klant knúffel als hij wil neuken? Ik schoot in de lach. Interessante tussenweg. ‘Hé daar, gast, zin in een knuffel?’ Grinnikend las ik verder.

5. Seks met klanten valt niet onder de overeenkomst. Als je kiest voor seksuele betrekkingen is dat je eigen beslissing en valt dat niet onder de verantwoordelijkheid van Exquisite Escorts. Desalniettemin eisen wij dat al onze escorts zijn verzekerd van een vorm van anticonceptie en daarvan te allen tijde bewijs kunnen leveren. Een bloedonderzoek kan niet worden geweigerd.

Hoe verzon ze die onzin? Ik stond versteld. Wie wilde er nu zwanger worden van een man die je net kende en van wie je niet eens hield? Tja, rijke mannen, domme vrouwen. Geheid recept voor ellende. Nou, zo’n vrouw was ik niet. Zodra mijn vader buiten gevaar was en ik zijn schuld had afbetaald, zou ik mijn oude leven weer oppakken. Wat dat verder ook voorstelde.

Ik keek naar de klok en besepte dat ik eens moest vertrekken. Ook al had Millie me door een van haar limousines willen laten afzetten, toch had ik doorgedrukt dat ik op eigen gelegenheid mocht gaan. Dat was mijn enige voorwaarde geweest. Als deze eerste keer een succes werd, zou ik het misschien goed vinden als haar klanten me ophaalden. Maar nu was ik nog vreselijk voorzichtig en ging ik met mijn motor, terwijl ik Millie eigenlijk had beloofd een taxi te nemen. Daar kwam ze toch nooit achter.

Ik trok mijn meest sexy zwarte spijkerbroek plus een strak, zwart gaatjestopje aan, met daar overheen mijn korte, leren jasje. Daarna trok ik mijn suède, kniehoge laarzen aan. Ik wist dat Millie me zou wurgen als ze mijn kleding kon zien, maar ik had het verrassingselement nodig om te zien hoe die Weston Charles Channing de Derde reageerde, voordat ik vrijwillig instemde om hem de komende vier weken gezelschap te houden.

Eindelijk kreeg ik het berichtje. Van een onbekend telefoonnummer.

Aan: Mia Saunders

Van: Onbekend nummer

Verheug me op onze kennismaking. El Matador Beach. Neem de betonnen trap naar het strand. Tot straks.

Cryptisch. Wilde hij om acht uur 's morgens op het strand afspreken? Ik liet Siri de locatie zoeken met mijn iPhone. Het was al zeven uur. De computerstem noemde de naam van het strand en op een plattegrond zag ik dat het iets van tien kilometer ten noordwesten van Malibu lag. Waarschijnlijk in de buurt van zijn huis, maar voor mij betekende het een rit van minimaal een uur. Mijn studiootje lag in de binnenstad van Los Angeles en het stelde niet zo gek veel voor, ongeveer twintig vierkante meter, met een soort van matras die ik voor vijftig ballen op een rommelmarktje had gekocht en die als bank en bed diende, maar meer kon ik me niet veroorloven. Ik keek om me heen en vond het eigenlijk best gezellig. De muren had ik zachtbeige geschilderd en hoewel het meubilair een samengeraapt zootje was, klopte het op een of andere manier.

Het was mijn eerste zelfstandige woonruimte. En die moest ik nu achterlaten. Ik pakte het waterflesje van het aanrecht en goot de inhoud in de pot van de enige kamerplant die in de vensterbank stond. Het was een treurig bamboeplantje, maar hij scheen geluk te brengen. Hopelijk zou hij het overleven. Terwijl ik de deur uit ging met mijn rugzak over mijn schouder en mijn helm in mijn hand besepte ik hoeveel ik gemeen had met die plant. Ik hoopte in elk geval dat ik de komende weken ook zou overleven.

Los grind en steentjes spatten weg terwijl Suzi slappend tot stilstand kwam bij het metalen hekwerkje vlak voor een rotsige klif. De betonnen trap die ik al een tijdje aan het zoeken was, kon je vanaf de parkeerplaats goed zien. Het strand was hier smal en beschut. Er stond maar een auto op de parkeerplaats op deze kille maandagochtend. Waarschijnlijk omdat normale mensen op een doordeweekse dag om acht uur gewoon op hun werk zaten. Ik wist niet wat ik ervan moest denken dat mijn klant hier met me wilde afspreken, maar het maakte me ook niet zo veel uit. Het uitzicht was spectaculair, het strand adembenemend. De blauwe golven stortten zich op het strand in een wolk van wit schuim dat meteen weer oploste. Eigenlijk was dit een van de eerste keren dat ik naar het strand ging sinds ik een half jaar geleden hier was komen wonen. Ik had mijn tijd vooral gebruikt om een plekje te veroveren in de acteerwereld. De locatie maakte niet uit. Ik moest alleen maken dat ik uit de woestijn weg kwam. De oceaan was het tegenovergestelde van de droge hitte van Vegas en dat contrast was een troost.

Een eenzame figuur was aan het surfen. Ik keek toe terwijl hij iedere golf de baas werd als een pro en de lange, gele surfplank de beweging van de golven liet volgen. Ik speurde het strand af maar zag verder niemand. Op die ene Jeep en mijn motorfiets na was de parkeerplaats leeg. *Misschien was hij er nog niet?*

De surfer liet zich door een golf helemaal mee naar het zand nemen. Hij sprong eraf alsof de plank hem heel voorzichtig naar het strand bracht. Zo veel evenwicht en kracht betekende dat hij al heel lang surfte. Misschien gaf hij wel les op dit strand, hoewel ik in het uitgestrekte landschap geen enkel gebouw zag. De man schudde het water uit zijn haren en maakte een band los die de

surfplank aan zijn enkel verbond. Van deze afstand kon ik geen gezichtstrekken ontwaren. Het leek alsof de surfer in slowmotion mijn kant op keek. Hij kon mijn gezicht niet zien omdat ik mijn helm nog niet had afgezet. Ik klapte het vizier omhoog zodat ik beter kon kijken en zag dat hij zijn wetsuit openritste en er enorme hoeveelheden natte, lekkere, zongebruinde spieren tevoorschijn kwamen. Hij trok de mouwen een voor een uit en liet de wetsuit om zijn middel hangen terwijl hij zijn surfplank met één hand optilde en over het strand naar de betonnen trap liep.

Volkomen gefascineerd keek ik hoe zijn lichaam door het landschap bewoog. Die surfer was een feest voor het oog. Hij gaf een heel nieuwe betekenis aan de woorden ‘snoepje voor het oog’. Hij kwam steeds dichterbij, elke hoekige borstspier en strakke buikspier werd duidelijker zichtbaar. De huid bij zijn perfecte v-lijn was door het oceaانwater bepleisterd met zand. Ik vroeg me af hoe zijn huid zou smaken. Zoutig van de oceaan met een vleugje van zijn natuurlijke smaak.

Mijn lichaam werd warm terwijl hij de trap opkwam. In mijn oren begon het te bonzen en het leek alsof de oceaan in de krappe ruimte binnen mijn helm brulde en bruisde. Het deed me denken aan de situatie dat je in een auto rijdt met alle raampjes dicht, en iemand doet een raampje open. Onmiddellijk word je overspoeld door het vervormde geluid dat je oor binnendringt als een fysiek ding dat tegen je trommelvlies beukt.

Langzaam trok ik mijn helm van mijn hoofd en schudde mijn haren los. Ze vielen losjes uit de beslotenheid van de helm. Ik haalde diep adem terwijl de man op wie ik had gewacht boven aan de trap bleef stilstaan en naar me keek. Zijn starende blik was intens en wellustig. Dikke druppels water vielen van zijn haren op zijn brede schouders en liepen over een torso die door de goden gebeeldhouwd had kunnen zijn.

Hij bekeek me vanaf mijn laarzen, benen en borst tot hij me eindelijk aankeek. ‘Onverwacht aangename verrassing,’ grijnsde hij.

‘Ja, onverwacht.’ Ik likte langs mijn plotseling droge lippen. Met soepele stappen liep hij naar de grijze Jeep Wrangler met vierwielaandrijving. Het was geen dure auto hoewel in goede staat. Er zat geen dak op, zodat de eigenaar zonder gedoe die enorme surfplank achterin kon gooien. *Waren die dingen dan zo licht?* Dat leek me niet, maar hij wekte de indruk dat de plank niets woog. Zijn armspieren spannen zich aan terwijl hij de plank goed vastzette en er raasde een werveling opgewonden tintelingen over mijn huid.

‘Jij bent Mia?’ vroeg hij terwijl ik van mijn motorfiets kwam en naar hem toe liep, en zorgde dat ik mijn heupen iets meer liet wiegen dan normaal. Zijn ogen leken waarderend te schitteren terwijl hij mijn lichaam met zijn blik streefde.

‘Dat ben ik. En jij bent Weston Charles Channing de Derde?’ Ik hield drie vingers op en zette mijn andere hand op mijn heup.

Grijnzend leunde hij tegen de zijkant van zijn Jeep zodat ik zijn torso nog beter kon bekijken. Mijn god, wat was hij mooi. Zijn groene ogen donker terwijl hij de mijne ontmoette. ‘Derde,’ deed hij mijn gebaar na. ‘Mijn vrienden noemen me Wes,’ voegde hij er laconiek aan toe.

‘Ben ik een vriend?’ vroeg ik bescheiden.

‘Dat mag ik hopen, Ms. Mia.’ Hij knipoogde, draaide zich om en pakte een wit t-shirt van de achterbank van zijn Jeep. Hij trok het over zijn hoofd en bedekte dat prachtige lichaam. Ik was blij dat ik niet langer werd afgeleid. Hersenloze Barbie verdween als bij toverslag en de intelligente Mia kwam ten tonele. ‘Zullen we gaan?’

‘Jij betaalt, dus jij bepaalt,’ stelde ik voor.

Wes likte langs zijn lippen, bekeek me nog eens goed, glimlachte en schudde zijn hoofd. ‘Ik zou je een lift aanbieden, maar je redt je wel, zo te zien.’

‘Klopt. Ik rijd wel achter je aan.’

Tegen de tijd dat we bij zijn huis in Malibu aankwamen, had ik mijn libido weer onder de duim, hoewel ik bang was dat er weinig voor nodig was om het weer op hol te laten slaan. De poorten van zijn woonhuis gingen open en ik volgde hem over een smalle, kronkelige oprit. We parkeerden voor een huis dat eerder leek op iets wat je in de bergen aantreft. Het was niet echt een blokhuut, maar gemaakt van gigantische stenen en houten balken. Aan alle kanten werd het omringd door weelderig groen zodat leek alsof het huis in een geheime tuin verscholen lag.

Ik deed mijn helm af en hield mijn rugzak tegen me aangedrukt terwijl ik Wes de stenen trap op volgde. De deur was niet eens op slot, merkte ik toen hij naar binnen ging. Blijkbaar was beveiliging niet zo nodig als je in Malibu woonde met een stevige omheining om je huis. Misschien liepen er beveiligers rond.

We liepen een gigantische kamer binnen met donkere, houten hanenbalken die in het midden samenkwamen. De paleisachtige ruimte was bevloerd met warm kersenhout met hier en daar een tapijt in donkere rustieke kleuren. De diepbordeauxrode plofbanken zagen er zo zacht uit dat je zin had om een aanloopje te nemen en erop te duiken. De kamer was licht en helder met ramen aan alle kanten. De muziek- en tv-installatie was enorm en besloeg een wand van vijftien meter. Op alle schappen en bij de zitjes stonden boeken en dvd's. De muren

werden bedekt door felgekleurde wandkleden. Overal stonden kamerplanten en kunstwerken. Zoiets had ik nooit verwacht van een man van eind twintig, begin dertig. Ik moest toch eens uitzoeken hoe oud hij was en wat hij voor de kost deed. Je moest behoorlijk slim of ongelofelijk rijk zijn om zo te kunnen wonen.

‘Wat een gaaf huis.’ Ik liep naar de openslaande tuindeuren en stapte op het houten balkon met smeedijzeren reling. Het keek uit over de bergen, met panorama’s die doorliepen tot aan de horizon. Omdat ik in de binnenstad van Los Angeles woonde had ik nauwelijks gelegenheid om te genieten van zuidelijk Californië, dat zich hier in al zijn schoonheid liet bewonderen.

Wes glimlachte en pakte mijn hand. De zijne was warm en zacht. Fijn. ‘Kom. Dan laat ik zien waarom ik hier zo graag wilde wonen.’ Hij trok me met zich mee over het balkon dat als een veranda helemaal rondom het enorme huis liep.

De aanblik vanaf de andere kant van de veranda was adembenemend. ‘Mijn god,’ fluisterde ik vol ontzag. Hij kneep in mijn hand zodat er een bliksemschichtje door mijn arm naar mijn nek schoot. Voor mij lag de Stille Oceaan. Alle kamers aan deze kant van het huis moesten dit schitterende uitzicht hebben. Wes boog zich naar me toe en fluisterde in mijn oor terwijl hij naar een zandstrand bij het rotsige terrein wees.

‘Dat is El Matador Beach,’ zei hij. Ik voelde zijn adem langs mijn wang strijken. Ik kon bijna de plek zien waar hij zojuist nog had gesurft.

‘Het is...’ Ik kon er geen woorden voor vinden.

‘Fenomenaal. Vind ik ook.’ Hij klonk niet arrogant. Nee, hij leek zelf onder de indruk van het uitzicht en dat verbaasde me. Een man die hier woonde, dit uitzicht elke dag kon zien en er nog steeds zo veel waardering voor had. Ik besepte dat hij misschien wel helemaal niet zo’n jong, patserig rijkeluisjochie

was. In zijn blik lag een diepgang die niet bij zijn leeftijd paste. Hij pakte mijn hand weer en trok me het huis binnen. ‘Ik laat je je kamer zien.’

Ik volgde hem door zijn huis dat honderden vierkante meters besloeg. Kamer na kamer vloog voorbij voordat ik er eentje echt goed kon bekijken. Ik vond het raar dat hij nog steeds mijn hand vasthield, maar zei er niets van omdat ik bang was dat hij me dan zou loslaten. Het was fijn om die warme, grote hand om de mijne te voelen. Het gaf me een veilig, beschermd gevoel dat ik in jaren niet had gevoeld.

Wes liet me los toen we bij een dubbele deur kwamen en duwde ze met beide handen open. ‘Hier logeer je de komende vierentwintig dagen.’ Met een glimlach liet hij me voorgaan.

De kamer was klinisch. Wit. Alles. De meubels, het bedden-goed, de stoffering, zelfs de kunstwerken hadden witte tinten met een minimaal zweempje kleur. Het was een groot contrast met de diepe, intense kleuren van de huiskamer. Zonder het te beseffen fronste ik mijn wenkbrauwen.

‘Niet goed?’ Hij liet zijn schouders even hangen, daarna liep hij door de kamer naar een ander stel dubbele deuren die hij opentrok. In de kast zag ik genoeg kleding om een weeshuis te kleden, in de gekste kleuren, patronen en stoffen. Dat begon erop te lijken. In die kast kon ik wel wonen. Hij was er in elk geval groot genoeg voor. Ik liet mijn vingers over de kleding aan de hangers gaan. Alle prijskaartjes zaten er nog aan.

‘Prachtig. Dank je wel. Kun je iets meer vertellen over de reden waarom ik hier ben?’ vroeg ik, terwijl ik de inloopkast dichtdeed en op het bed ging zitten. Wes was een lange, forse man, maar niet bonkig. Hij was minstens een meter vijfentachtig en gespierd. Het lichaam van een zwemfanaat die ook nog eens heel wat tijd in de sportschool doorbracht.

Hij liet zich in een stoel vallen, haalde diep adem en streek langs zijn kin. ‘Mijn moeder,’ zei hij, alsof dat alle geheimen van het universum verklaarde. Ik trok een wenkbrauw op en hij schudde zijn hoofd. ‘De komende weken heb ik allemaal verplichtingen, zakelijke en persoonlijke. Als ik een vrouw aan mijn arm heb, schrikt dat alle slijmjurken en goudzoeksters af, die zich in alle bochten wringen om mijn aandacht te trekken zodat ik nauwelijks kan netwerken.’

‘Je hebt dus een buffer nodig om de aasgieren van je lijf te houden?’ Ik grinnikte, sloeg mijn ene been over het andere, trok mijn linker laars uit, strekte mijn andere been en trok de andere laars uit. Wes knikte en keek strak naar mijn wiebelende tenen. Toen hij zijn hand voor zijn mond sloeg om zijn lachen in te houden, keek ik ook.

Ik had mijn kerstsokken aangetrokken, voor in mijn laarzen. De groenrood gestreepte kniekousen waren een mode-fiasco. Bovendien wist ik zeker dat ik Millies escortreglement had overtreden met die weerzinwekkend lelijke sokken. Ik beet op mijn lip en keek heimelijk naar Wes, maar die zat nog steeds zelfgenoegzaam te grijnzen.

Ik rolde mijn ogen verzuchtend. ‘Ik heb me in het donker aangekleed.’

‘Duidelijk,’ lachte hij. ‘Wel schattig.’

‘Schattig? Een genadeklap. Nou, er is nu geen weg terug, vriend. Je zei zelf dat ik hier de komende vierentwintig dagen verblijf. Van ruilen komt huilen!’ Ik was opgestaan en zette mijn handen in mijn zij.

Hij leunde achterover en kruiste zijn ontblote enkels. Die voeten had ik nog niet goed bekeken. Ze waren lang en goed verzorgd. Er zat nog wat zand op de wreven. Mijn getemde en keurig opgeborgen libido stak zijn kop op en loerde vanuit zijn

schuilplaats naar de kleinere details van de man voor me. Het was niet eerlijk. Zelfs zijn voeten waren sexy.

‘Rustig maar, Ms. Mia. Ik zei niet dat jij schattig was, ik had het over je sokken. Jij bent overduidelijk een van de allermooiste vrouwen die ik ooit van mijn leven heb gezien. Ik kan niet wachten tot ik je naakt zie.’ Zijn grijns was sensueel en zijn blik smeulend.

Ik haalde langzaam en diep adem terwijl hij overeind kwam. We keken elkaar aan en het leek alsof er minuten voorbijgingen terwijl we elkaar intensief bekeken. ‘Uhm, nou, ik ben blij dat je me mooi genoeg vindt. Zoals ik al zei, de komende maand sta ik tot je... wacht...’ Het kwartje viel. ‘Wat zei je? Naakt?’ Ik kon bijna niet uit mijn woorden komen. ‘Dat staat helemaal niet in de overeenkomst...’

‘O, ik weet precies wat er in de overeenkomst staat,’ zei Wes. Hij liep op me af, liet zijn hand om mijn middel glijden en drukte me tegen zijn lichaam. Mijn adem stokte toen de duidelijke omtrek van een grote erectie tegen mijn buik drukte. Zijn ogen tastten mijn gezicht af en hij kwam dichterbij, zo dichtbij dat ik zijn adem op mijn verhitte lippen voelde. ‘Als je je uitkleedt zal je dat niet doen omdat ik je ervoor betaal.’ Zijn lippen raakten de huid vlak achter mijn oor, waar hij een tedere, fluisterlichte kus drukte. Ik bleef doodstil staan terwijl bliksemschichten van genot door mijn hele lichaam schoten, elke zenuw gespist op zijn volgende aanraking. De ruwe stoppels op zijn kin streken langs mijn wang en zorgden voor huiveringen langs mijn ruggengraat en een golf warmte die tussen mijn benen uitkwam. ‘Je trekt je kleren voor mij uit als je daar klaar voor bent. Daar hoeft ik dan niet eens om te vragen,’ fluisterde hij voordat hij een kusje op de rand van mijn lip drukte.

Hij zette een stap naar achteren en ik kon in zijn groene ogen

lezen dat hij zijn lust moest bedwingen. ‘Ik moet weer aan de slag in mijn werkkamer. Kijk vooral een beetje rond. Je kunt lekker zonnebaden of het zwembad in. Ik wil dat je klokslag vijf uur klaarstaat in een cocktailjurkje. We gaan naar een zakenborrel.’ Met een laatste kneepje in mijn heup draaide hij zich om en liep de kamer uit. Op de huid van mijn heup gloeide de fantoomafdruk van zijn hand nog na.

‘Mijn god,’ zei ik duizelig, nadat ik mijn adem zo lang had ingehouden. Vanaf het moment dat ik zijn lippen achter mijn oor had gevoeld, kreeg ik geen lucht meer. ‘Dat wordt een lastige.’

3

Het verwarmde zwembad was verfrissend. Ik gebruikte mijn tijd om bij te kleuren en wat aan mijn conditie te werken door een paar baantjes te trekken. Weston, of ‘Wes’ zoals hij graag genoemd wordt, liet zich niet zien. Ik vermoedde dat zijn werkkamer achter een van de gesloten deuren lag waar ik op weg naar het terras langs liep.

Terwijl ik me liet opdrogen in de zon, kwam er een kleine maar volronde vrouw in korte broek en trui het terras op met een dienblad. Meteen tastte ik naar de handdoek die ik niet bij me had en keek ik om me heen. Ze glimlachte breed en zette het dienblad neer. Daarna liep ze naar een mand in de hoek naast de deur, tilde het deksel op en trok er een gigantische, bont gekleurde strandhanddoek uit. ‘Alsjeblieft, lieverd,’ zei ze met een Brits accent terwijl ze me de handdoek aangaf. De peperen-zoutkleur van haar haren en zachte, bruine ogen deden me denken aan een oudere Mary Poppins.

‘Hoi, ik ben Mia.’ Ik trok de handdoek helemaal om me heen om de minuscule rode bikini te verbergen, die ik in mijn klerenkast had gevonden. Daar lagen nog meer bikini’s maar ze waren allemaal even piepklein zodat ik deze er willekeurig uit had getrokken.

‘Mary Poppins’ glimlachte en stak haar kleine hand uit.

‘Ms. Croft. Ik houd het huis op orde, zorg dat meneer Channing zijn eten krijgt, ruim op, en dat soort dingen.’ Ik knikte terwijl ik het water uit mijn haren wrong en er een paardenstaart van maakte. ‘Ik kom je een hapje eten brengen. Als je verder iets nodig hebt, kun je op het *Hulp*-knopje drukken dat in elke kamer bij de ingebouwde intercom zit.’ Ze wees naar een knoppenpaneel in de buitenmuur. ‘Ik zorg wel voor een dagrooster van alle activiteiten van meneer Channing en jou, zodat je weet wat er van je wordt verwacht. Zal ik die elke ochtend onder je deur door schuiven?’

Ik haalde mijn schouders op. Net als zij was ik personeel, alleen was het mijn taak om er mooi uit te zien en rijke meisjes weg te jagen. Ieder zijn ding. ‘Wat het best uitkomt. Ik ben niet zo moeilijk.’

Ms. Croft bekeek me van top tot teen en hield haar hoofd scheef met een grijns om haar dunne lippen. ‘Ik heb zo het gevoel dat je verre van makkelijk bent, kind.’ Ze knipoogde. ‘Ik ben benieuwd,’ zei ze vaagjes voordat ze zich omdraaide en weer in het huis verdween.

Wat dat dan ook mocht betekenen. Opnieuw liet ik mijn blik over het prachtige uitzicht gaan en ik dacht: *kat in 't bakkie*. Lekkere kerel, op wie ik níét verliefd zou worden, fantastisch huis met uitzicht en genoeg nieuwe kleren om een kast uit zijn voegen te laten barsten. Voorlopig leek het een prima klus. Door de openstaande deuren zag ik op de klok boven het fornuis in de keuken dat ik nog anderhalf uur had voordat de Sexy Rijke Surfer zijn nieuwe ‘gezelschap’ nodig had op mijn eerste werkdag.

Ik besloot hem op alle vlakken van zijn stuk te brengen, maar dan zonder roodgroen gestreepte kerstsokken.

Meneer Channing klopte kort aan mijn deur en kwam binnen zonder mijn reactie af te wachten. *Goed onthouden: niet midden in de kamer aan- of uitkleden om te voorkomen dat de heer des huizes in een striptease belandt.* Eigenlijk vermoedde ik dat hij dat totaal niet erg zou vinden, als ik mocht afgaan op de manier waarop zijn blik over mijn lichaam ging, niet één maar twee keer. Van mijn kant bezien was het uitzicht trouwens ook niet verkeerd. Hij zag er uit om op te eten in een zwart maatpak. Hij droeg een smetteloos wit overhemd met openstaande kraag, waardoor ik een stukje van zijn sexy mannelijke hals kon zien. Hij hield drie stropdassen in zijn hand terwijl hij mijn kleding monsterde.

Ik droeg een donker-auberginekleurige cocktailjurk. De met steentjes bezette halterlijn viel in twee stroken textiel over mijn borsten met ertussen genoeg open ruimte voor een maximaal decolleté, waarna de stroken elkaar onder aan mijn ribben kruisten en daar het smalste deel van mijn taille aan de zijkanten vrijlieten, nog altijd bezet met edelstenen. Ik had nog nooit iets gedragen wat zo sexy, elegant en duur was. Ik voelde me Elizabeth Taylor in een van haar reclamefilmpjes voor diamanten. De jurk volgde daarna een A-lijn die kuis bij de knie ophield. Door de open rug kon ik geen beha dragen en ik was aan de rondborstige kant, maar gelukkig werden mijn meisjes goed overeind gehouden door het binnenwerk in de voering. Voor het eerst in lange tijd zag ik er mooi uit, sterker nog, ik vóelde me ook mooi.

‘Wow,’ was het enige wat Wes uitbracht. Het ontzag straalde van zijn knappe gezicht. Hij hield de drie stropdassen omhoog. ‘Welke moet het worden?’ Hij schraapte zijn keel. Ik grijnsde. Heerlijk om dit loslopende wild van zijn stuk te brengen. Ik mocht dan een stoere motormeid zijn, maar ik wist zelf ook wanneer ik punten scoorde.

Het waren mooie stropdassen en een paste beter bij mijn jurk dan de twee andere, maar ik haalde met beide handen de kraag van zijn overhemd omhoog en legde de punten over de kraag en revers van zijn jasje. 'Ik vind je mooier zonder. Je ziet er goed uit.' Ik zag niet in waarom ik niet eerlijk zou zijn. Hij was echt lekker.

Zijn mondhoeken krulden op in een onweerstaanbare lach en ik beet op mijn lip toen ik voelde dat mijn kanten slipje vochtig werd. Verdomme, als hij niet ophield zou ik hem bespringen. Ginelle had gelijk toen ze me inpeperde dat ik al maanden niet meer door een man was aangeraakt. En eerlijk gezegd was het eerder een vol jaar geleden. Na Blaine had ik het wel even gehad met mannen en in het afgelopen jaar had ik mezelf ingeprent dat ik heus kon leven als een non zolang ik een vibrator en genoeg koekjes bij de hand had. Met deze man vlak voor me wist ik niet meer zo zeker of onthouding wel zo'n slim idee was. Want op dat moment hoefde er niet veel te gebeuren of ik trok die lekkere surfer aan de grond.

'Dat gaat mijn moeder niet leuk vinden,' fluisterde hij. Hij pakte mijn polsen en trok me tegen zich aan. Ik wankelde even op de idioot hoge stilettopumps die zijn persoonlijke stylist had gekocht en viel met mijn borst tegen de zijne. Mijn handen zochten steun tegen de harde spieren die door zijn overhemd en jasje heen te voelen waren.

Hij keek naar beneden terwijl ik omhoog keek. 'Doe jij altijd wat mama zegt?' vroeg ik tartend.

Hij lachte en het leek alsof zijn ogen de prachtig groene tint van klavertjes vier hadden. Mij zal je niet horen klagen. 'Nee, maar deze cocktailparty heeft mijn moeder georganiseerd. Als het zo uitkomt, speel ik af en toe de brave jongen.' Hij boog zich naar me toe, stak zijn neus achter mijn oor en haalde diep adem.

‘God, je ruikt naar zonnenschijn en een koele zomerbries,’ zei hij terwijl hij met zijn lippen over mijn kin streek. Opgewonden rillingen raasden van mijn haarwortels tot aan mijn tenen. ‘En je ziet er waanzinnig mooi uit.’ Opnieuw kuste hij het randje van mijn lip. Niet vol op mijn lippen. Bijna wilde ik protesteren, maar net op tijd bedacht ik me dat dit bij zijn spelletje hoorde, en dat hij er behoorlijk goed in was. De kunst van de verleiding had hij overduidelijk goed in de vingers. En ik vond het allemaal prima.

‘We kunnen maar beter gaan,’ waarschuwde ik.

Wes pakte lachend mijn hand en trok me mee de kamer uit. Ik had amper tijd om het bijpassende handtasje met mijn mobiel, lippenstift en ID-kaart mee te grissen. Bij de voordeur stond Ms. Croft ons op te wachten. Ze had een stapeltje pochetten in haar handen. Ze bekeek mijn jurk, koos een bijpassend zakdoekje en stopte het zorgvuldig in de borstzak van zijn jasje.

‘Zo.’ Ze streek nog eens over zijn revers. ‘Je ziet er onberispelijk uit, ventje.’ Haar ogen straalden alsof ze haar eigen zoon uitzwaaide voor het examengala. Typisch. Ik hield mijn mond. Hij gaf haar de stropdassen.

‘Dank je, Judi.’ Hij boog voorover en drukte een kus op haar rimpelige wang. Hij bekeek me nog eens, knikte goedkeurend en keek weer naar zijn dienst-slash-kok-slash-huishoudster. Geen idee wat ze precies was. ‘Die jurk is volmaakt.’ Hij bedankte haar en leidde me naar de limo die voor de deur stond te wachten.

Kocht Júdi de kleren? Maar elke gedachte vervloog en mijn mond viel open toen ik het formaat van de limousine zag. Hij was langer dan ik ooit had gezien. Ik had nog nooit in een limo gezeten, maar toen we erheen liepen hield Wes zijn hoofd scheef en bekeek me met een glimlachje. ‘Ooit in een limo gezeten?’

vroeg hij. Het was wel duidelijk dat hij het grappig vond.

Ik rechtte mijn schouders en stapte op de limousine af alsof het de duizendste keer was. ‘Tuurlijk.’ Ik trok het portier open. Hij sloeg zijn hand voor zijn mond, greep met zijn andere hand zijn elleboog en lachte. Ik kromp ineen, snapte niet wat er zo grappig was.

‘Waarom wil je dan voorin gaan zitten?’ Hij gebaarde naar het open portier. Ik boog iets voorover en zag het stuur. Toen ik mijn rug weer rechtte, zag ik dat er bij een van de geopende portieren een man in een zwart uniform stond.

‘Natuurlijk wilde ik hier niet instappen. Ik wilde alleen aan de chauffeur vragen waar we naartoe gaan.’ Ik slenterde met vuurrode wangen naar het geopende portier.

‘Uiteraard.’ Wes legde zijn hand op mijn onderrug en hielp me grijnzend instappen.

Zodra we zaten bood hij me een glas champagne, dat ik gretig accepteerde.

‘Dank je.’

Hij glimlachte en schonk zichzelf ook een glas in. We klonken.

‘Waar drinken we op?’ vroeg ik.

‘Wat dacht je van de nieuwe vriendschap?’ Met een grijns legde hij zijn warme hand hoog op mijn dij, veel hoger dan bij ‘vriendschap’ paste. Het voelde fijn. ‘Een hechte vriendschap.’ Zijn blik ging naar mijn mond toen ik op mijn lip beet.

‘Vriendschap met prima secundaire voorwaarden?’ informeerde ik. Voor het extra effect trok ik één wenkbrauw op en sloeg ik mijn ene been over het andere. Hij verschoof zijn hand een stukje en liet zijn vingertoppen over mijn naakte huid gaan.

Hij keek me diep in mijn ogen en ik kreeg een warm gevoel, heet zelfs, onder zijn verhitte blik. ‘God, dat mag ik hopen,’ fluisterde hij en boog zich dichterbij me toe.

Om hem af te weren en mezelf weer in de hand te krijgen, bracht ik mijn champagneglas naar mijn lippen en nam een flinke slok bubbels.

Wes liet zich tegen de rugleuning vallen, kreunde en duwde iets recht in zijn kruis, niet al te subtiel. Ik giechelde en hij wierp me een snijdende blik toe maar schudde grijnzend zijn hoofd. Ja, ik vond dit kat-en-muisspelletje wel leuk. Hoewel ik op dat moment niet zeker wist wie nu de kat was en wie de muis. Eigenlijk had ik het ook te veel naar mijn zin om daar veel over na te denken.

We kwamen aan bij een vet chic landhuis in de Malibu Hills, niet al te ver van zijn huis. Terwijl we het bordes opliepen, zag ik door de ramen de andere gasten. Iedereen was op en top gekleed en hield een glas vast. De meeste vrouwen leken ongeveer van mijn leeftijd, wat ik nogal raar vond omdat de mannen bepaald geen leeftijdsgenoten waren.

‘Wat doe jij eigenlijk?’ fluisterde ik terwijl hij me naar de bar leidde. Een paar seconden daarvoor was tot me doorgedrongen dat ik eigenlijk niet wist wat er van me werd verwacht, behalve Hollywoodsletjes op afstand houden.

‘Ik schrijf scenario’s,’ zei hij laconiek. We wachtten tot de barman bij ons kwam. Een kamerlange bar in een woonhuis was wel een tikkeltje vreemd, maar aan de andere kant had de kamer het formaat van een balzaal, dus misschien was het helemaal niet zo raar. Her en der hingen kroonluchters aan het plafond en door de rij ramen in een van de muren had je een weids uitzicht op de oceaan, net als in zijn eigen huis, alleen imposanter. Degene die hier woonde was überriek. In tegenstelling tot Wes, die alleen beaucoup rijk was.

Hij gaf me opnieuw een glas champagne aan. ‘Als in toneelstukken?’ vroeg ik terwijl ik de zaal rondkeek. Onmiddellijk

pikte ik er een stel meisjes uit, die zich tot in de puntjes hadden aangekleed en opgedirkt, en zich in een hoekje klaar maakten om hun slag te slaan. Ze hadden Wes in hun vizier en de dollar-tokens in hun ogen waren vanaf hier te lezen.

‘Eerder films.’

‘Goh. Iets wat ik ook ken?’ Ik keek hem aan.

‘Waarschijnlijk wel,’ gniffelde hij. Hij nam een slokje van een amberkleurig drankje uit een cocktailglas. De geur van whiskey herkende ik van kilometers afstand, en die riep geen fijne herinneringen op. Ik deinsde een beetje terug en keek weer naar de aasgieren.

Wes legde een hand op mijn blote schouder en bekeek me onzeker. ‘Wat is er?’

Ik haalde diep adem en verbeet de frustraties over mijn vader en zijn verslaving aan drank en gokken waardoor ik nu zo diep in de nesten zat. Ik schudde mijn hoofd. ‘Niets.’

Hij tilde mijn kin op en keek me recht aan. ‘Het is niet niets. Ik vraag het niet nog een keer,’ waarschuwde hij.

Nonchalant haalde ik mijn schouders op. ‘Ik vind whiskey niet lekker ruiken, verder niets.’ Ik boog mijn hoofd opzij zodat hij mijn kin losliet. Hij zette zijn glas neer en gebaarde naar de barman.

‘Ik heb me bedacht. Gin-tonic, graag,’ zei hij. De man knikte.

‘Dat is echt niet nodig,’ begon ik, maar zweeg abrupt toen hij zijn hand tegen mijn wang legde. Teder liet hij zijn duim over mijn onderlip gaan.

Ik wilde zielsgraag mijn tong tegen zijn duim duwen om hem even te proeven, maar beheerste me omdat ik niet zeker wist wat hij zou denken of doen.

‘Ik wilde het zelf. Goed, tijd om je aan moeders voor te stellen.’

Het kostte al mijn wilskracht om hem te volgen. Het liefst was ik die dubbele deuren door gerend, de helling af naar het strand en dan verder tot ik bij de oceaan was waar ik me in de golven zou verdrinken. Wat deed ik in godsnaam op dit hyperchique feest aan de arm van een man die films schreef en meer geld had dan ik mijn hele leven bij elkaar had gezien? Ik was de dochter van een gokverslaafde uit Vegas, als kind door haar moeder in de steek gelaten, die haar hoofd boven water hield door in de bediening te werken en die probeerde aan de bak te komen als actrice.

Wes leidde me door de menigte. Terwijl we langs kleine groepjes pratende mensen liepen, ving ik flarden op van gesprekken over exotische vakanties, de laatste actiefilm, wie er op dat moment hot was in Hollywood en welke grote productie-maatschappij de dienst uitmaakte. Mannen bekeken me waardierend terwijl we langsliepen, hun vrouwen eerder venijnig. Pruilende lippen en anorexia waren klaarblijkelijk de trend van het moment, en ik had geen van beide. Deze jurk liet níets aan de verbeelding over.

We liepen tussen de mensen door naar het achterste deel van de kamer, waar ik een aantal rechte stoelen met hoge leuning en bij een boekenkast zag staan. Een oudere vrouw, waarschijnlijk ergens in de vijftig, stond bij een man die verdacht veel op Wes leek. Hij was ook lang en blond, maar deze gedistingeerde heer in het donkergrijze pak dat perfect paste bij de zachtroze jurk van zijn vrouw, had de grove bouw van een American-football-speler terwijl Wes de fijnere bouw van een geoefende zwemmer en surfer had.

‘Mam, pap,’ zei Wes toen ze dichtbij waren. De vrouw had lichtblond haar, bijna wit, en opvallend blauwe ogen. Ze had dezelfde volle lippen als haar zoon, en haar mauve lippenstift

paste goed bij haar teint en uitstraling. Ze had haar haren opgestoken en ze droeg parels in haar oren en om haar hals. Een klassieke elegante.

Channing senior gaf zijn zoon een klap op zijn schouder. ‘Zoon,’ zei hij trots. Zijn moeder gaf hem een paar luchtzoenen die ik meestal nogal pretentius vind, maar in dit geval hield ze zijn wangen met beide handen vast en keek ze hem aan met een warme glimlach.

‘Ik zie dat je mijn voorkeur hebt gevolgd,’ hoorde ik haar fluisteren, vlak voor ze zich tot mij wendde. De zenuwen die ik had toen ik Wes voor het eerst zou ontmoeten, waren weer terug en niet zo zuinig ook. *Zijn moeder had me uitgekozen?* Ik bedoel, ik wist dat ze tante Millie kende, maar het was toch bijzonder dat een moeder de escort van haar zoon uitkoos. Het gaf me een beetje de kriebels.

Wes draaide zich naar me om en legde zijn hand op mijn rug. Het huid-op-huidcontact gaf me een elektrisch schokje. Ik was vergeten dat de hele achterkant van de jurk werd opengelaten doordat de kruisende, met steentjes bezette stroken maar vijf centimeter breed waren. De rest van mijn rug was tot aan mijn taille helemaal ontbloot. Zijn hand leek mijn huid te schroeien op de plek waar zijn vingertoppen kleine rondjes maakten. Ik huiverde en ging ongevraagd iets dichterbij hem staan.

‘Mam, pap, dit is mijn date, Mia Saunders,’ zei hij grijnzend.

Ik stak mijn hand uit. ‘Mia, dit is Weston Channing de Tweede en mijn moeder, Claire.’

‘Aangenaam kennis te maken, meneer en mevrouw Channing.’

Zijn moeder pakte haar elleboog legde haar andere hand tegen haar wang. Ze bloosde een beetje en lachte zo breeduit dat ik het gevoel kreeg dat ze om een geheime grap lachte waar ik

niets vanaf wist. Ze boog zich naar haar man. 'Is ze niet ademenemend?' Ze knipoogde naar me en schudde haar hoofd.

'Uhm, dank u?' aarzelde ik en zijn vader lachte.

'Aangenaam, Ms. Saunders.'

'Noem me maar gewoon Mia, hoor.'

Hij hield zijn hoofd scheef.

Blijkbaar was hiermee het gesprek voorbij want hij pakte Wes' arm en trok hem opzij. 'Nou, jongen, vertel me eens over dat project waar je nu mee bezig bent. Ik hoor dat ze je drie procent van het budget hebben aangeboden. Daarmee sleep je niet meer dan drie miljoen binnen, terwijl jouw laatste serie *Honor* een paar honderd miljoen heeft opgebracht. Je moet je poot strak houden,' zei hij met zijn zware, diepe stem.

Honor. Weston Channing de Derde had de serie *Honor* geschreven! Godallemachtig! Zijn films waren echte kaskrakers geweest, mega, vanaf het moment dat de eerste, *Jeremiah's Honor*, drie jaar geleden uitkwam. Elk jaar kwam er een nieuwe uit. Zijn uitgekiende mengeling van grote hoeveelheden bloed, geweld, explosies, vaderlandsliefde en vlammeende liefdesscènes zorgde voor epische films met astronomische bezoekersaantallen.

'... ze geven me tien procent van het totale budget en inspraak in de regie.' Zijn diepe mannenstem haalde me uit mijn gemijmer. Net toen het helemaal tot me was doorgedrongen dat ik een maand zou inwonen bij de koning van de filmindustrie, werd hij subtiel belaagd door een paar vrouwen.

De twee aasgieren wachtten geduldig tot hij ze in het oog kreeg. De eerste wond een geblondeerd haarlokje om haar wijsvinger en droeg een schreeuwend ordinair goudkleurig strapless jurkje dat haar plastic tieten zo ver mogelijk omhoog perste. Ik deinsde bijna terug toen ik haar goed bekeek. Ze was zo

mager dat je al haar ribben kon tellen. De brunette naast haar zag er niet veel beter uit. Haar neptieten waren ongelijk, zag ik, want haar flinterdunne jurk was zo nauwsluitend dat je ze van alle kanten goed kon zien. Haar tepels waren hard en even wilde ik haar toefluisteren dat ze ze warm moest wrijven voordat ze zichzelf voor schut zette, maar eigenlijk vermoedde ik dat het precies haar bedoeling was.

Tijd om in actie te komen. Die honderdduizend dollar moest ik wel verdienen. Alleen al het idee dat Blaine elke maand dat bedrag zou krijgen, maakte me misselijk. Zodra mijn vader weer op de been was, zou ik hem een schop onder zijn reet geven voor alle sores die hij me nu voor de zoveelste keer had bezorgd!

‘Zeg lieffie, volgens mij zie ik daar een paar bekenden.’ Ik wees willekeurig naar een andere kant van de kamer, maar met mijn ogen vertelde ik hem dat hij achterom moest kijken. Wes vatte mijn niet al te subtiele hint en keek over zijn schouder, waarop Sletje Hoerenkast een en Sletje Hoerenkast twee bij wijze van begroeting hun neptieten omhoog duwden en pruilden met hun dikke, opgespoten collageenlippen.

Wes legde zijn arm om mijn middel alsof het de normaalste zaak van de wereld was. ‘Altijd even scherp, dank je.’ Hij streek met zijn neus langs mijn wang.

‘Een helse klus, maar iemand moet het doen!’ Ik schoot bijna in de lach door mijn eigen neptoontje.

Wes drukte een warme kus in mijn hals en haalde diep adem. ‘Mmm, dank je,’ fluisterde hij vlak bij mijn oor. Hij was zo dichtbij dat ik de warmte van zijn lippen op mijn huid voelde. Hij rechtte zijn rug.

‘Mia en ik zien jullie volgende week bij het benefietbal,’ zei hij.

Zijn moeder stapte onverwacht in onze persoonlijke ruimte,

zodat we bijna neus aan neus stonden. ‘Nee, nee, nee, dat gaat zo maar niet. Ik wil meer tijd om Mia te leren kennen, lieverd.’ Ze glimlachte zo’n mama-lach die je het gevoel geeft dat er niets ter wereld zo belangrijk is als jij. Natuurlijk had ik dat zelf nooit meegemaakt, maar als dat wel zo was, had ze er vast zo uitgezien als Claire Channing.

Wes verstrakte. ‘Mam...’ waarschuwde hij.

Ze liet haar handen over zijn revers glijden en deed een knoopje van zijn overhemd dicht. Ik hield mijn lachen in terwijl ze aan hem zat te friemelen. ‘Och lieverd, rustig maar. Ik weet dat Mia gewoon een *vriendin* is. Je kunt haar toch gewoon meenemen naar onze zondagsbrunch?’ vroeg ze op een toon waarmee ze Wes gegarandeerd een flink schuldgevoel kon aanpraten. Even vroeg ik me af of ze soms katholiek was. Mijn oma had datzelfde toontje en meestal kwam er dan ook nog een bijbelspreuk aan te pas.

Wes zuchtte en schudde zijn hoofd. ‘We zijn er. Zelfde tijd als anders?’ vroeg hij.

‘Zo ken ik mijn jongen weer.’ Ze gaf allebei zijn wangen een luchtzoen, pakte mij bij mijn schouders en gaf mij er ook twee.

We liepen terug naar de bar. ‘Tijd voor een borrel,’ zei hij.

Ik kon me niet meer beheersen en schoot in de lach.

‘Wat valt er te lachen?’

‘Jij doet echt altijd precies wat je mama zegt!’ Ik bleef maar lachen. Zodra we bij de bar stonden, ging ik wat dichterbij hem staan. ‘Moederskindje!’ riep ik zachtjes in zijn oor.

‘Houd je mond maar. Ik vraag me serieus af waarom ik ermee heb ingestemd. Ik had natuurlijk ook een of andere hersenloze Barbie kunnen nemen.’ Hij trok een wenkbrauw op en keek boos, maar zijn ogen verraadden hem. Zijn groene ogen twinkelden vrolijk.

Ik stapte opzij om nog iets in zijn oor te fluisteren, maar wankelde op mijn torenhoge hakken. Hij ving me op en trok me tegen zich aan. Ik legde mijn handen op zijn schouders terwijl hij zijn arm om mijn middel legde.

Zijn ogen veranderden binnen een seconde van gewoon groen in helder mosgroen. Hij likte langs zijn lippen en ik langs de mijne. De warmte van zijn handen op mijn naakte rug trok in mijn huid. Het was alsof de hele zaal wegsmolt als hij zijn armen om me heen sloeg. Ik kon zijn hart tegen mijn borst voelen bonzen.

Boem boem**, **boem boem**, **boem boem

‘Jij bent een lastpak.’ Hij perste zijn lippen op elkaar en boog zich naar me toe. We stonden nog geen tien centimeter van elkaar af, vlak voor de bar waar iedereen ons kon zien, tijdens een zakelijke borrel.

‘En jij een moederskindje!’ Het leek me handiger de spanning niet hoger te laten oplopen, dus glipte ik zo snel als mijn nieuwe pumps toelieten uit zijn armen en ging op een barkruk zitten.

‘Zo ga je het dus spelen?’ Hij grijnsde en streek met zijn duim en wijsvinger langs zijn kaken. ‘Kom maar door, Ms. Mia.’

4

Toen we later die avond thuiskwamen, deed ik alsof ik moe was en rende zowat naar mijn kamer. De deur deed ik achter me op slot. Daar luisterde ik met gespitse oren of hij achter me aan kwam. Ik moest afstand houden, hoe graag ik ook bij hem wilde zijn, in zijn bed bedoel ik. Ik had niet genoeg tijd genomen om mezelf in te prenten dat ik niet aan hem gehecht moest raken. Hij was zo aardig en nuchter, en betrok me bij gesprekken met mensen van zijn werk, al waren die nogal informeel. Ik moest goed onthouden wat mijn plaats was. Ik was ingehuurd, meer niet.

Aan de andere kant mocht ik toch wel wat lol hebben? Ik was volwassen en hij was een super aantrekkelijke, gewillige man. We waren jong en zouden bijna een hele maand samen zijn. Als ik afging op de seksuele spanning van de afgelopen avond, wedde ik om mijn motor dat hij de sterren van de hemel kon neuken. Het zou me goed doen om een keer flink genomen te worden. Even lekker los gaan. Het was een dik jaar geleden dat ik seks had gehad en aan mijn vibrator had ik niet meer genoeg. Ik snakte naar lichamelijk contact. Naar een warm mannenlichaam.

Ik stond midden in de kamer en keek naar al die subtiele witte tinten. Het bed leek een pluizige witte wolk en lag vast

heel comfortabel. Wes was niet het type dat op luxe beddengoed voor zijn logees beknibbelde. Nee, hij wilde zijn gasten in de watten leggen. Ik ijsbeerde door de kamer terwijl ik nadacht over wat ik wilde. Hij moest ergens hier in huis zijn. Volgens de klok op het nachtkastje was het behoorlijk laat. Een uur 's nachts. We hadden het geweldig naar onze zin gehad. Voor de lol had ik geteld hoe vaak hij door goudzoekertjes was besprongen en hoe vaak ze mij een vuile blik hadden toegeworpen. *Vierentwintig keer*. Vierentwintig aanbidders op één avond. Begrijpelijk dat hij mij als buffer had ingehuurd. Als hij met al die vrouwen een paar woorden had moeten wisselen, had hij geen tijd over gehad voor de producers, regisseurs of acteurs voor wie hij uiteindelijk naar zo'n netwerkborrel ging.

En Wes was helemaal in zijn element. Hij ging de kamer rond zoals olie door water glijdt: soepel, ongrijpbaar en met voor iedereen even veel aandacht. Ik nam voor het gemak aan dat hij wist wat hij deed en stelde geen vragen. Ik paste me naadloos aan en speelde de rol van zijn buffer. Als er een bezemsteel met tietten in de buurt kwam sprak ik haar aan, stelde ik me voor en raakte Wes duidelijk zichtbaar aan. Uiteindelijk pakte ik hem vast zodat het gezicht van de vrouw betrok en ze naar de achtergrond gleeed, als een slang – eigenlijk waren het ook gewoon serpentes. Stuk voor stuk. Zijn moeder Claire was de enige fatsoenlijke vrouw die ik daar tegenkwam. En de meesten waren nog geen vijftwintig jaar oud. Blijkbaar wilden oudere mannen uit de filmindustrie alleen gezien worden met een mooi grietje. Die vrouwen stonden erbij met een wezenloze blik en staarden uit een raam terwijl ze wankel op hun naaldhakken van absurd dure champagne nipten. Waarschijnlijk raakten ze vroeg op de avond aangeschoten, zonder te veel aanstoot te geven.

Als je er even over nadacht, was ik niet zo veel anders. Theo-

retisch ging ik met Wes mee om dezelfde reden waarom die vrouwen hier waren. Geld. Ik had geld nodig en of zij het nu nódig hadden of het gewoon wilden, maakte eigenlijk niet uit. Toen ik op die conclusie uitkwam, kreeg ik een vervelend gevoel in mijn buik. Na de roes van de afgelopen avond voelde ik opeens alleen walging.

Voordat ik besepte waar ik mee bezig was, liep ik door het donkere huis. Bij de huiskamer zag ik een gang die me nog niet eerder was opgevallen. Aan het eind waren dubbele deuren, verder niets. Toen ik mijn oor tegen de deur drukte, hoorde ik het geluid van een televisieprogramma en voor ik besepte wat ik deed, klopte ik aan.

‘Binnen,’ hoorde ik Wes zeggen.

Ik haalde diep adem en deed de deur open. Hij zat tegen het hoofdeinde van een enorm bed. De kamer was donker en deed denken aan een grot, met aan één kant een haardvuur en aan de andere kant een rij ramen die waarschijnlijk op de oceaan uitkeken. De gordijnen waren bijna allemaal dicht. Langs de muren stonden mannelijke, zware houten meubels. Ik wierp een blik op de tv en zag dat hij op pauze stond, zo te zien was het een voetbalwedstrijd.

Wes zei niets toen ik hem eindelijk aankeek. Hij droeg alleen een pyjamabroek en zijn blote borst glansde goudbruin in het licht van het haardvuur. Jezus, hij leek wel een Grieks standbeeld. De vlammen wierpen hun licht op de welvingen van zijn gespierde buik en de vierkante lijnen van zijn borst. Mijn hart begon zo hard te bonzen dat ik zeker wist dat hij het moest horen. Natuurlijk kon ik zeggen dat ik hem iets wilde vragen of dat ik in het grote huis verdwaald was geraakt, en daarna naar mijn kamer teruggaan, in plaats daarvan maakte ik het gespje van mijn halterjurk los.

In een vloeiende beweging viel de jurk van me af en lag hij als een hoopje paarse zijde op de grond. Wes snakke naar adem terwijl ik de haren die langs mijn borsten waren gevallen over mijn schouders gooide. Ik bleef volkomen stil staan met alleen een zwartkanten string en mijn naaldhakken aan.

‘Kom hier.’ Zijn stem klonk diep en gespannen. De relaxte toon waarop hij tot nu toe had gepraat, was verdwenen. In plaats daarvan hoorde ik gezag, verlangen en lust. Drie van mijn favorieten.

Soepel en katachtig liep ik naar de rand van zijn bed en bleef een halve meter voor hem staan. De hitte van het haardvuur likte langs mijn huid en verwarmde me is verwarmde me door en door. Terwijl zijn blik langzaam over mijn lichaam dwaalde, werden mijn tepels zo hard dat het bijna pijn deed – het plekje tussen mijn benen verzachtte. Elke keer dat zijn blik een fractie van een seconde op een welving bleef rusten, voelde ik dat mijn klit klopte, snakke, smeekte om te worden aangeraakt.

‘Draai je om,’ was het tweede dat hij zei sinds ik binnenkwam. Zonder iets te zeggen draaide ik me om en liet hem mijn achterkant zien. Hij gromde laag in zijn keel toen hij mijn blote kont zag.

De hitte van het vuur verwarmde mijn naakte voorkant en net toen ik dacht dat de spanning me te veel zou worden, begon er bij mijn nek een vederlichte streling die langzaam langs mijn ruggengraat naar beneden ging, over elke wervel, langs iedere welving. Mijn adem stokte toen ineens ook mijn rug warm werd, maar dat kwam niet door het haardvuur. De geur van oceaan en mannelijkheid drong zich aan me op en mijn ogen vielen dicht. Al snel werd die lichte aanraking steviger. Wes pakte mijn bovenarm en drukte mijn rug tegen zijn buik. Huid tegen huid.

Ik voelde zijn adem langs mijn hals strijken terwijl hij mijn haar opzij legde. Zijn andere arm gleed om mijn lichaam en zijn sterke hand omvatte mijn blote borst precies op het moment dat

zijn lippen de gevoelige huid achter mijn oor raakten. Ik kon me niet beheersen. Ik kreunde nauwelijks hoorbaar toen zijn duim en wijsvinger mijn harde tepel pakten en golfjes opwindend door al mijn zenuwuiteinden joegen.

‘Lieverd, we moeten een paar spelregels afspreken.’ Zijn stem trilde op mijn huid. Zijn tong trok een rondje over mijn schouder en opeens beet hij me zachtjes.

Ik kreunde. ‘Spelregels?’ bracht ik moeizaam uit, terwijl zijn behendige vingers plagerig aan mijn tepels trokken. Mijn lichaam was helemaal gefocust op de handen die mijn borsten masseerden en streelden terwijl die genadeloze vingers mijn tepels bewerkten.

‘Regel een: wij hebben deze maand waanzinnig veel seks.’ Hij kneep hard in beide tepels. Met een kreet van verrukking voelde ik dat de hitte tussen mijn benen het lapje stof dat ik droeg, doorweekte.

‘En dat is een regel?’ zei ik ademloos. Ik leunde tegen hem aan en wreef mijn kont over zijn dikke erectie. Prima regel, leek mij.

Wes kreunde en nam wraak door mijn tepels te verdraaien met precies de juiste verhouding tussen genot en pijn.

‘Regel twee: zolang we samen zijn, komt er niemand tussen. Deze hele maand zijn we monogaam.’

Ik beet op mijn lip, draaide met mijn heupen en duwde mijn kont tegen een behoorlijk indrukwekkend apparaat. ‘Afgesproken.’

Even haalde hij zijn handen weg, toen lagen ze weer om mijn borsten, maar nu waren ze nat. Ze gleden soepel om mijn tepels en ik smolt, wankelend op mijn benen.

Blijkbaar merkte hij dat mijn knieën knikten, want hij klemde een arm om mijn middel maar bleef met mijn borsten

spelen. Mijn god, wat een held. Als hij zo doorging, zou ik nog klaarkomen voordat hij bij me binnendrong. Ik stak mijn arm omhoog en legde mijn hand achter in zijn nek, drukte me tegen zijn hand, snakkend naar een kus, maar hij duwde zijn borst stevig tegen mijn rug, zodat ik me niet kon omdraaien.

‘Regel drie: wij slapen nóóit in hetzelfde bed. We moeten dit niet aanzien voor iets wat het niet is. Ik vind je leuk, Mia. Heel erg. Ik wil je niet kwetsen, dus je moet goed begrijpen dat ik niet aan een relatie toe ben. Snap je?’

De hand om mijn middel bewoog langzaam naar beneden, steeds verder naar beneden tot hij precies was waar ik hem het liefst wilde hebben.

‘Jezus ja, ik begrijp het,’ zei ik en duwde mijn heupen tegen zijn vingers. Ik begreep het meer dan goed. We wilden allebei hetzelfde. Vriendschap en lichamelijke ontlading.

Hij grinnikte in mijn hals zodat ik zijn adem in mijn haren voelde. Onverwacht draaide hij me om, zakte op zijn knieën en trok mijn slip naar beneden. Die viel om de naaldhakken, die ik nog steeds aan had. Terwijl we elkaar in de ogen keken, spreidde hij me met zijn duimen, drukte zijn tong tegen me aan en opende de aanval op mijn klit.

‘O, o, o.’ Ik kon geen zinnig woord meer uitbrengen.

Tussen het likken door leek hij te praten. Mijn hoofd stond niet naar luisteren en toen hij ophield, greep ik zijn haren en probeerde ik hem weer naar me toe te trekken. ‘Regel vier.’ Zijn ogen lachten, hij snoof mijn geur op en likte langs zijn lippen alsof hij iets lekkers aan het eten was. ‘Nooit verliefd worden,’ zei hij met een grijns. Hij zoog mijn knopje weer naar binnen en liet het puntje van zijn tong erlangs gaan.

Ik viel bijna om. Ik liet me achterover op bed zakken en hij legde me in een houding waarbij mijn benen over de rand

bungelden, wijd gespreid, met hem daar tussenin. ‘Je maakt het me wel heel moeilijk...’ fluisterde ik terwijl zijn tong bij me binnendrong. Ik was net op het randje toen hij ophield, midden in zijn perfecte combinatie van tong en vingerwerk. Ik kreunde van teleurstelling.

‘Pardon,’ zei hij op een ijzige toon.

Ik greep zijn haar en kwam op een elleboog overeind. ‘Rustig, Wes. Ik ben verliefd op die fucking tong van jou. Dus steek hem nu in me en zorg dat ik klaarkom, zodat ik jou kan verwennen.’

Op zijn gezicht verscheen een sexy grijns. ‘Beste beslissing ooit, jou inhuren.’ Hij likte langs zijn lippen en boog naar voren om over mijn natte huid te blazen.

Ik duwde mijn heupen naar boven. ‘Bewijs het maar eens!’ daagde ik hem uit. En het bleef niet bij een keer.

‘Waarom gaan we ook alweer met die kerel uit eten?’ vroeg ik terwijl Wes en ik in de lift stapten. We waren op weg naar een restaurant op de bovenste verdieping van een wolkenkrabber. Ook al woonde ik al een half jaar in Los Angeles toch was ik nog geen enkele keer naar een restaurant gegaan waarvoor je nette kleding aan zou trekken. Zo sneu stond het er dus voor met mijn liefdesleven. Door dit werk zou ik tenminste een tijdje kunnen genieten van de geneugten van het leven... daar hoopte ik in elk geval op. Waarschijnlijk hing dat van de klant af. Maar nu hield ik de hand vast van de lekkerste man die ik ooit had gezien en had ik het enorm naar mijn zin.

Afgelopen nacht had hij me een aantal keer oraal bevredigd en dat had ik beloofd met een eersteklas pijpbeurt. Daarna hadden we onder de douche staan kletsen en toen ik merkte dat

hij een stijve kreeg, was ik meteen op mijn knieën gegaan om de klus te klaren en in ruil vingerde hij me tot ik in de zevende hemel was. Gek, maar de volgende ochtend bedacht ik me pas dat hij niet bij me naar binnen was geweest. Sterker nog, we hadden niet eens gezoend. Het was veruit de meest geweldige vrijpartij ooit en toch had het niets met emotie te maken. Was dat soms het geheim van goede seks? Wat mijn beste vriendin Ginelle en al mijn andere vriendinnen al lang in de smiezen hadden?

Neuken... zonder verplichtingen.

Het kon niet waar zijn. Ook al was ik altijd een stoere zelf-verzekerde meid geweest die recht op haar doel afging, toch was ik altijd alleen met mannen naar bed gegaan als ik verliefd op ze was.

Allemaal, zonder uitzondering.

Maar na gisternacht voelde ik me lekkerder bij Wes dan ik me ooit bij mijn exen had gevoeld en dat had gewoon te maken met wederzijds respect, kameraadschap en een flinke dosis fijne orgasmes. Toen ik klaar was met douchen bleef hij eronder staan en droogde ik me af. Daarna liep ik de gang uit, door de huiskamer, naar mijn slaapkamer. Ik liet me op bed vallen, alsof het een wolk was. Toen ik wakker werd, zag ik dat het activiteitenrooster onder mijn deur door was geschoven en liep mijn neus achterna naar de eieren met spek op de keukentafel. Ms. Croft bediende Wes en mij en ik nam het schema van deze week door. Wes legde een paar dingen uit, bijvoorbeeld of een receptie formeel was of niet en ik maakte aantekeningen over kledingvoorschriften, wat er precies zou gebeuren en wat het doel was van elke avond.

Het leek net een echte baan. Alsof ik een persoonlijk assistente van Weston Charles Channing de Derde was, en niet een

soort hoer. Theoretisch was ik ook geen hoer, ook al had ik de eerste nacht al seks met hem gehad. Maar dat kwam alleen doordat ik geil en eenzaam was, een oppepper nodig had en hij zo vreselijk lekker was. Wes had me echt een beter gevoel gegeven en ik was tevreden met zijn regels. Ik was van plan me eraan te houden. Niet de koffer in met een ander, niet samen slapen, en niet verliefd worden. Eitje.

Wes duwde op de knop voor de bovenste verdieping en leunde tegen de wand van de lift. 'Hij is de regisseur van *Honor* vier, die ik *Honor Code* heb genoemd. De film gaat over een soldaat die aan zijn officiers geheime boodschappen en codes doorgeeft terwijl hij bij de vijand is geïnfiltrerd. Met diezelfde codes stuurt hij ook berichten aan zijn vriendin, maar ze snapt niet wat ze betekenen tot ze samen op reis gaan en hij haar leert die berichten te ontcijferen.'

Ik glimlachte terwijl hij enthousiast over zijn scenario vertelde. 'Klinkt erg romantisch.'

Grijnzend haalde hij zijn wenkbrauwen op. 'Dat is wel de bedoeling. Zo verleid ik vrouwen om naar films te kijken die typisch mannen trekken. Bloed, geweld, dingen die ontploffen, soldaten, spionage, van die dingen waar een mannelijke man helemaal in opgaat.'

Ik knikte en liep naast hem naar een tafel voor vier, waar een man in pak met een slanke blondine zat te kletsen.

'Meneer Underwood, mevrouw Underwood,' Wes gaf ze allebei een hand. 'Fijn om jullie te zien. Dit is mijn date, Mia Saunders.'

Ik gaf ze ook een hand en Wes schoof galant mijn stoel naar achteren. Ik keek hem stralend aan terwijl ik ging zitten en even verzachtte zijn blik waarna hij weer zijn zakelijke houding aannam. Jennifer Underwood zat links van me en gaf

me een complimentje over mijn jurk. Het was een knalblauwe stretchjurk met diepe v-hals die flink wat décolleté liet zien. Aan het voorpand zat een overslag met een strik opzij, maar verder was het een bescheiden cocktailjurkje zonder veel toeters en bellen. Ik droeg mijn haar los en ik had het steil gemaakt zodat het als een glanzend, gitzwart gordijn over mijn rug viel. Het beste deel van mijn outfit waren de schoenen.

Ms. Croft leek dan wel op Mary Poppins, maar ze had blijkbaar een rekening lopen bij Prada, Gucci en Louis Vuitton en was op de hoogte van de laatste trends, want die enkellaarsjes van LV waren helemaal in.

Als ik dit werk niet een jaar volhield, kon ik in elk geval een bak geld binnenharken als ik dit soort designerschoenen en -kleding doorverkocht. Deze schoenen alleen al kostten twaalfhonderdvijftig dollar had ik online gezien. Beetje goudzoekerig, maar ik kon niet nalaten om het even te checken.

‘Die jurk is nog niets, moet je deze schoenen zien!’ Ik liet mijn linkervoet zien en onmiddellijk raakten we aan de praat over haar kleding, modeontwerpers en wat ze zo de hele dag uitvoerde. Niet zo gek veel. Ze moest vooral mooi zijn, aan de arm van meneer Underwood meelopen en zorgen dat hij het altijd naar zijn zin had. Het leek me dat ze de hele dag kon doen en laten wat ze wilde, als ze maar zorgde dat zijn kok maakte wat hij lekker vond, de dienstmeid zijn kleren streek en zijn huis schoonhield en zolang ze zichzelf goed in vorm hield als zijn prachtige trofee, en hem na zijn werk volledig geharst, opgedoft en opgedirkt thuis opwachtte.

‘Echt, ik weet totaal niet wat ik met mezelf aan moet,’ fluisterde Jen. Ja hoor, binnen twintig minuten noemden we elkaar bij de voornaam en stortte ze haar hart bij me uit. Tja, ik heb nou eenmaal een uitnodigend gezicht. Ze vertelde dat ze

drieëntwintig was en haar man achtendertig en dat ze elkaar hadden leren kennen toen ze figurant was in een van zijn films. Blijkbaar was het liefde op het eerste gezicht, of lust op het eerste gezicht. Ik had een binnenpretje om mijn eigen grap.

Ik boog opzij en zei samenzweerderig vanuit mijn mondhoek: 'Je kunt ook vrijwilligerswerk doen. Heb je iets van hobby's?'

Haar grote hertenogen werden blij. 'Ik ben gek op zwemmen. Ik zwem elke dag!' En dat was ook wel te zien. Haar lichaam was rank maar deed niet aan anorexia denken, terwijl dat in Hollywood nog steeds mode was. Haar tieten waren duidelijk nep, maar ze pasten wel bij haar maat vierendertig.

'Je kunt vrijwilliger worden bij een jeugdhonk,' opperde ik, maar ze trok rimpeltjes in haar neus en schudde haar hoofd.

'Ik denk niet dat Jay dat goed vindt.'

Ik dacht even na. 'Houd je van kinderen?'

Opnieuw begonnen haar ogen te stralen als de kaarsjes op de verjaardagstaart van een vijftigjarige. 'Ik ben gek op kinderen! Misschien geloof je het niet, maar ik werkte op een peuterspeelzaal voordat ik Jay tegenkwam.' Ze wierp een blik op haar man en haar glimlach werd breder. Ik zag dat hij haar in het oog kreeg en naar haar knipoogde zonder zijn gesprek met Wes te onderbreken. Ze keek me aan en het geluk straalde van haar af. Haar levenslust was bijna aanstekelijk.

'Kun je niet weer met kinderen gaan werken? Of beter nog, neem er zelf een paar.'

Haar hoofd schoot naar achter alsof ik haar een klap had gegeven. Ze keek naar Jay en toen naar mij. 'We zijn net een jaar getrouwd, en op dat moment hadden we nog maar een paar maanden een relatie. Is het niet een beetje te vroeg voor een kind?' zei ze, maar ik merkte dat ik haar aan het denken had gezet.

Ik haalde mijn schouders op en nam een flinke slok wijn.

‘Wat ik vind maakt niet uit. Het gaat om wat jullie vinden en willen. Als je kinderen wil, moet je het gewoon doen. Bovendien is hij vijftien jaar ouder dan jij. Zijn zwemmertjes worden steeds trager. Dan kan het wel een tijdje duren.’ Ik leunde nonchalant achterover.

Terwijl Jen nadacht werd ze steeds rustelozener van enthousiasme. Ze rechtte haar rug, haar knieën begonnen op en neer te wippen en ze kon niet ophouden met friemelen en glimlachen. Haar ogen waren strak op haar man gevestigd. Opnieuw ving hij haar blik maar deze keer stak hij zijn wijsvinger op naar Wes, om hun gesprek even te onderbreken. Bij de kennismaking had ik geen hoge pet op van dit stel, maar inmiddels besepte ik dat Jennifer geen ziellose bimbo was.

‘Wat is er, lieverd?’ vroeg Jay.

Jen lachte breed en ik zweer dat die glimlach voor vrede in het Midden-Oosten kon zorgen. ‘Ik ben gewoon gelukkig. En ik kan niet wachten tot we thuis zijn zodat we kunnen praten.’ Ze legde haar hand op de zijne. Hij boog voorover, kuste haar lippen en wreef zijn neus tegen de hare.

‘Is het iets dringends?’ Hij bekeek haar bezorgd, zijn aandacht volledig op haar gevestigd.

Ze kuste hem teder en schudde haar hoofd. ‘Nee, het is iets fijns. Iets heel erg fijns.’

Wes boog zich naar me toe en legde zijn arm om mijn middel. ‘Moet ik soms iets weten?’ vroeg hij samenzweerderig.

‘Ik bewaar alles voor straks,’ fluisterde ik in zijn oor.

‘Daar reken ik op.’ Hij duwde zijn neus tegen mijn hals. ‘En dan wil ik ook weten wat er met Jennifer is.’ Met zijn hoofd gaf hij een knikje in de richting van het verliefde stel. Ik lachte om zijn toespeling.

Het etentje verliep verder vlekkeloos. Het kostte geen moeite

Jen bezig te houden zodat Jay op zijn gemak zijn volgende film met Wes kon bespreken. Hij wilde Wes wat lastige dialoogscènes laten regisseren en misschien zelfs een paar romantische bedscènes. Ik vond dat zo grappig dat ik in de lach schoot toen ik het hoorde.

Wes' blik schoot in mijn richting en zijn ogen vernauwden zich. 'Sorry,' zei ik, 'ik dacht even aan iets grappigs, let maar niet op mij.' Maar voor Wes was het niet genoeg. Aan de manier waarop hij me aankeek terwijl het dessert werd gebracht, zag ik dat ik er niet zo makkelijk van af zou komen.

'Wat viel er te lachen?' vroeg hij toen Jay naar buiten ging om te roken en Jennifer meenam.

Ik frunnikte met mijn servet en keek hem aan. 'Sorry. Ik vond het gewoon grappig dat meneer ik-ben-niet-aan-een-relatie-toe romantische scènes gaat regisseren. Dat leek me nou helemaal niets voor jou,' giechelde ik.

Even dacht ik dat hij pissig werd, maar hij legde zijn hand om mijn achterhoofd. 'Gisternacht hoorde ik je anders niet klagen.' Zijn stem had de sensuele toon die me deed denken aan de manier waarop hij zijn regels had opgenoemd. Bij de gedachte schoten er vonkjes door mijn lichaam en werd het plekje tussen mijn benen warm en zacht.

Ik boog me naar hem toe tot onze lippen elkaar bijna raakten. Hij moest wel voelen dat mijn adem over zijn lippen streek toen ik sprak.

'Gisteravond was echt fucking...' Hij haalde diep adem en likte langs zijn lippen. Ik had zin die lippen te proeven maar kon me nog net inhouden. '... maar ja,' vervolgde ik, 'weinig fucking.' Ik liet het woord 'fucking' met een extra harde 'k' over mijn lippen rollen. 'Het was seks, geen romantiek.'

Wes' hand gleed naar mijn nek en zijn duim streek over mijn

jukbeen. Zijn lippen waren nu echt heel dichtbij maar raakten de mijne nog steeds niet. Ik kon bijna de koffie proeven die hij na het dessert had gedronken. ‘Wil je dat dan? Romantiek?’ vroeg hij. Zijn lippen schampten lichtjes langs de mijne.

‘Nee, ik wil seks...’ Ik had het woord nauwelijks uitgesproken of er landde een zware hand op mijn schouder.

‘Kijk die tortelduifjes nou!’ Jay Underwood bracht ons weer terug in de werkelijkheid en ik liet me tegen de stoelleuning zakken. Het leek alsof ik de smaak van Wes’ mond nooit zou proeven, nooit de druk van zijn lippen op de mijne mocht voelen en ik snakte ernaar... niet normaal! Ik begon echt ongeduldig te worden, maar ik vertikte het om de eerste stap te zetten.

Wes legde terloops zijn hand voor zijn mond en ik wist zeker dat hij zijn glimlach probeerde te verbergen.

‘Later, lieverd. We hebben de hele avond nog,’ beloofde hij.

‘Tuurlijk, die heb ik vaker gehoord.’ Ik deed alsof ik geeuwde en nam een slok thee. Lauw. Getver.

Zijn mond viel open en hij schudde zijn hoofd. Zijn groene ogen sprankelden in het kaarslicht. ‘Ik ga de uitdaging aan.’

5

W e waren nog niet binnen of Wes draaide me om en drukte me met zijn lichaam tegen de muur. Zijn lippen zochten meteen de gevoelige huid van mijn hals. Hij likte een lang spoor van mijn sleutelbeen naar het plekje achter mijn oor. Mijn nekhaartjes kwamen overeind en ik kreeg overal kippenvel terwijl mijn ogen langzaam dichtvielen. Zijn handen kropen onder mijn jurk en over mijn blote kont. Eerst haalde hij mijn ene been omhoog en daarna het andere ook, alsof ik niets woog, en sloeg mijn benen om zich heen. Hij hees mijn lichaam tegen het zijne en drukte me met mijn rug hard tegen de muur.

‘Ik ga straks zo diep dat je me in je keel kunt voelen,’ beloofde hij.

‘Fuck,’ zei ik overdonderd terwijl hij me naar mijn kamer droeg.

‘Precies.’ Hij beet zacht in mijn hals en liet zijn tanden over mijn huid gaan.

Elke zenuw, elke porie, elke molecuul was erop gespitst om met deze man te versmelten.

Onverwacht liet hij me op bed vallen. Hij staaarde naar mijn lichaam. ‘Trek je jurk uit.’ Het was een bevel. Zijn ogen waren donker en broeierig van lust. Ik kon zien dat hij zich moest

beheersen omdat hij zijn handen een paar keer tot vuisten balde en zijn nek strak stond van begeerte.

Ik trok de jurk over mijn hoofd en kwam overeind op mijn knieën in mijn bijpassende nachtblauwe beha en string. Terwijl hij me bekeek haalde hij diep adem, die hij sissend liet ontsnappen.

‘Jouw beurt. Uit, dat pak,’ zei ik terwijl ik mijn handen langzaam over mijn borsten liet glijden. Hij klemde zijn kaken op elkaar terwijl hij snel zijn jasje uittrok en zijn das afdeed. Hij maakte de knooppjes van zijn overhemd los en ik zag die zongebruinde huid waar ik zo dol op was. Ik beet op mijn lip. ‘Alles. Alles moet uit.’ Mijn stem klonk hees en begerig.

Wes grijnsde en maakte langzaam zijn riem en broekknoop los. Hij toverde een condoom uit zijn zak, scheurde de verpakking open met zijn tanden en rolde hem over zijn erectie, zonder zijn ogen van me af te houden. Ik maakte de haakjes van mijn beha los. Net toen zijn broek op de grond viel, gooide ik mijn beha opzij.

‘Jezus, ik kan mijn ogen bijna niet geloven.’ Zijn stem was vol ontzag. ‘Zo ontzettend mooi.’ Hij knarste zo hard met zijn tanden dat ik het kon horen.

Met opgetrokken wenkbrauwen bekeek ik hem in zijn naakte glorie. Lang, gebruid, gespierd en een dikke harde pik in de aanslag. ‘Zelf mag je er ook best wezen,’ zei ik bewonderend.

‘Bewijs dat maar eens,’ zei hij met een uitdagende grijns. Dat hij mijn woorden van afgelopen nacht had onthouden bewees dat hij goed in de gaten hield hoe we met elkaar omgingen. Dat maakte me zo gelukkig, zo blij dat ik er liever niet te veel over wilde nadenken.

Ik kroop naar de rand van het bed en legde mijn handen tegen zijn harde borst. Voorover buigend likte ik langs zijn

platte tepel. Hij kreunde en stootte een zacht gesis uit toen ik in zijn borst beet. Zijn handen gingen door mijn haren. Ik hief mijn gezicht naar hem op en liet mijn lippen nog net niet over de zijne strijken. Hij likte langs zijn lippen, wachtend op die eerste aanraking. Ik gaf hem nog niet wat hij wilde maar kuste zijn mondhoek.

‘Ben je met me aan het dollen?’ Hij klonk speels.

Ik liet mijn kin over zijn wang gaan en likte zijn oorlelletje. ‘Hoe bedoel je?’ fluisterde ik en blies zachtjes op het gevoelige plekje zodat hij precies begreep wat ik wilde.

Zijn vingers grepen mijn heupen en haakten om mijn string, die hij zonder ceremonie naar beneden trok. Mijn adem stokte toen er lucht langs mijn natte plekje streek.

‘Ik denk van wel,’ zei hij terwijl hij me achterover op het bed duwde. Ik viel met een zucht op het zachte dekbed.

Net toen ik mijn ogen opendeed legde hij zijn handen op mijn knieën. Hij duwde ze helemaal uit elkaar, keek naar mijn begeerige, vochtige geslachtsdeel en kreunde. Langzaam liet hij zijn wijsvinger door het natte midden glijden. Een zacht gekreun ontsnapte me terwijl hij zijn vinger rondjes liet draaien over dat harde, verlangende zenuwbundeltje. ‘Ik ga je verorberen.’ Zijn blik schoot naar mijn gezicht. ‘Maar eerst moet ik in je zijn.’

Hij knielde vlak voor mijn opening en duwde alleen zijn eikel naar binnen. Ik kromde mijn rug, snakkend naar meer. Zijn spierkracht was zo groot dat hij zich moeiteloos boven me opdrukte. ‘Kijk me aan terwijl ik je voor de eerste keer neem.’ Zijn stem was een sexy, bezitterig gegrom. En ik keek hem aan. Keek hem aan terwijl hij me centimeter na centimeter in bezit nam. Mijn lippen werden wijd opgerekt om hem heen, hij was zo dik dat ik me helemaal gevuld voelde, opgerekt tot het uiterste zoals geen enkele minnaar voor hem had gedaan.

Ik kreunde en drukte mijn hoofd achterover in het bed, ik kon hem niet meer aankijken terwijl hij die laatste centimeters in me binnendrong. Hij zat al zo ontzettend diep. ‘Mia,’ fluisterde hij met gespannen stem. Mijn ogen vlogen open en ik zoog zijn wellustige blik in me op. Hij steunde op zijn ellebogen en legde zijn handen om mijn wangen. Traag bracht hij zijn heupen omhoog en terwijl zijn lippen de mijne raakten, ramde hij zijn bekken naar voren. Op dat moment waren we één lichaam, er was geen Mia of Wes. Alleen ons.

De kus was vurig, heet, nat en overweldigend. Zijn tong drong mijn mond binnen zoals zijn pik mijn lichaam binnendrong. Zijn precisie, lengte en kracht waren zo heerlijk dat ik over mijn hele lichaam sidderde.

Ik sloeg mijn benen en armen om hem heen en klampte me aan hem vast terwijl hij in me stootte en zijn pik plekjes bereikte waarvan ik het bestaan niet eens wist. Hij maakte gevoelens los die zo intens waren dat ik het uitschreeuwde en me vastklemde aan zijn lichaam terwijl het eerste orgasme door me heen raasde.

‘Fuck, Mia. Je knijpt me zo lekker. Nog een keer, lieverd.’ Wes bleef rijden tijdens mijn orgasme, maar beheerste zich. Shit, die gast was een echte hengst. Ik kon mijn geluk niet op dat mijn tante me aan hem had gekoppeld.

Wes zoog aan mijn lippen en trok zich terug. Voor ik kon tegensputteren, draaide hij me om en trok mijn heupen met een ruk omhoog. ‘Perfecte kont. Jezus, Mia.’ Hij gaf een klap op mijn billen en dook weer in de hitte tussen mijn benen, nog voordat de pijn van zijn klap uit mijn huid was weggetrokken.

‘Mijn god, jij weet echt precies wat je doet,’ kreunde ik. Ik liet mijn bovenlichaam op mijn bovenarmen vallen.

Hij pakte mijn heupen vast en hield een genadeloos ritme aan. Ik hoorde het geluid van onze lichamen die tegen elkaar

aan sloegen. ‘Ik wil dat je weer samenknijpt om mijn pik,’ gromde Wes. Hij leunde over me heen en stak zijn hand tussen mijn benen. Zijn vingers vonden mijn o-knop en ik ging voor gaas. Wild schokkend trok mijn vagina samen rondom zijn keiharde pik tot hij brulde. Na nog drie snelle stoten kwam zijn lichaam tot rust, plat tegen mijn kont terwijl hij binnenin me bleef kloppen.

Wes liet zich over me heen vallen, zijn gehijg prikkelde de haartjes in mijn nek. We waren allebei buiten adem, in de roes van ons genot. Hij rolde van me af en trok me op zijn borst. We zoenden elkaar als een stel tieners. De kamer rook naar de oceaan, seks en de laatste zweem van mijn parfum, Trésor. Volmaakt, eigenlijk. Als je die geur in een flesje kon stoppen, zou ik hem elke dag dragen.

Ik nestelde me tegen zijn borst aan. ‘Vertel eens...’

Wes grinnikte. ‘Wat wil je weten?’

Ik haalde mijn schouders op. ‘Wat dan ook, iets over jezelf.’ Met mijn wijsvinger trok ik rondjes over zijn onderbuik en borst.

Hij zuchtte. ‘Uhm, nou, je weet dat ik graag filmscenario’s schrijf.’ Ik knikte. ‘En surf.’ Hij knipoogde en ik grijnsde. ‘Je kent mijn ouders en mijn kindermeisje. Nou ja, ze was mijn kindermeisje toen ik jong was en nu regelt ze mijn huishouden.’

‘Ms. Croft?’

Hij knikte. ‘Wat valt er verder nog te vertellen?’

Ik keek hem aan met een frons. ‘Nou, van alles. Heb je broers of zussen?’

‘Een zus. Ouder dan ik. Getrouwd maar nog geen kinderen. Ze is docent en haar man is directeur van die school.’

‘Meteen duidelijk hoe ze elkaar kennen.’ Ik trok mijn wenkbrauwen een paar keer op en hij knipoogde. ‘Hoe heet ze?’

‘Jeananna. Jij? Heb je brussen?’

Ik lachte om dat woord. ‘Ja, Maddy. Ik bedoel, Madison. Vijf jaar jonger dan ik. Ze is negentien en zit op school in Vegas.’

‘Waarom zit jij dan hier?’

Ik drukte me iets dichter tegen hem aan. ‘Ik wou eens wat anders en acteren leek me leuk. Dat vind ik nog, maar...’ Ik had geen zin mijn levensverhaal op te dissen.

‘Maar?’ drong hij aan. Ik schudde mijn hoofd. ‘Als je actrice wilde worden, waarom ben je dan als escort gaan werken?’

‘Geld.’ Ik haalde mijn schouders op. ‘Jij bent mijn eerste,’ biechtte ik op. Hij draaide zich naar me toe en keek me verward aan. ‘Mijn eerste klant,’ zei ik.

‘Ah. En hoe bevalt het tot nu toe?’ vroeg hij met een glimlach.

Ik trok een nonchalant gezicht. ‘Een mager zeventje, zou ik zeggen.’

Hij liet zich boven op me rollen en pakte mijn polsen. ‘Zeg!’ riep ik grijnzend.

‘Een zeven! Geef jij me een zeven terwijl je geen vergelijkingsmateriaal hebt?’ Hij drukte een natte kus op mijn lippen. Zijn handen gingen over mijn ribben en hij begon me te kietelen. Onmiddellijk gilde ik van het lachen. Toen hij merkte hoe slecht ik ertegen kon, ging hij helemaal los. Hij pakte me bij mijn ribben, middel en dijen tot ik over het bed kronkelde, gillend dat hij moest ophouden. Ik lachte zo hard dat ik helemaal verslaptte.

‘Geef toe! Ik ben een dikke, vette tien!’ Eindelijk hield hij op met kietelen.

‘Oké, oké.’ Ik haalde diep adem en kwam langzaam bij. ‘Een acht plus geef ik je wel.’ Hij strekte en kromde zijn vingers weer. ‘Oké, een negen!’ gilde ik, maar hij ging gewoon door. ‘Negen-eneenhalf!’ Hij hield op.

‘Negeneneenhalf, dus het kan beter...’ Zijn ogen glinsterden.
‘Voor het eind van de maand sleep ik er een tien uit!’

De paar dagen erna was ik alleen thuis omdat Wes in zijn studio aan *Honor Code* moest werken. 's Avonds kwam hij thuis. We aten samen, keken een film en soms las hij een boek. Later op de avond nam hij me te grazen vlak voordat we ieder naar ons eigen bed gingen. Alles pakte veel beter uit dan ik had gedacht. Ik had heel veel lol en spectaculaire seks zonder ingewikkelde emoties die de boel verpestten. Dat escortwerk was echt fantastisch.

Ik liet me naast Wes op bed vallen nadat ik hem als een bezetene had bereden.

‘Kijk, lieverd, dat was een dikke tien!’ zei hij vol bewondering. Lachend kneep ik in zijn tepel. ‘Au! Feeks!’

Hij boog zich over me heen, kustte me en trok me weer bovenop zich. ‘Nog een keer? Je bent gek in je hoofd.’

‘Ik kan er ook niets aan doen. Je maakt mijn pik stijf als een surfplank.’ Hij likte langs het randje van mijn lippen en kneep in het mollige deel van mijn heupen.

‘Vergelijk jij serieus jouw pik met een surfplank?’

Hij hield op met kussen en keek me ernstig aan. ‘Ik geloof van wel.’

Ik knikte met opgetrokken wenkbrauwen.

‘Jouw lichaam maakt me oneindig dom. Ik krijg er geen fatsoenlijk woord meer uit,’ zei hij schouderophalend.

‘Kan me niet schelen! Ik ben helemaal beurs en ik heb slaap nodig. Dus mijn bed uit en naar je eigen slaapkamer met die sexy kont van je.’ Ik liet me voor de tweede keer van hem af

glijden, drukte mijn gezicht in het hoofdkussen en nestelde me op het dekbed.

Zijn hand streelde mijn rug. ‘Vergeet je niet iets, lieverd?’ Ik kon horen dat hij zijn lachen inhield. Ik deed één oog open en zag dat hij me grijnzend aankeek. ‘Je ligt in mijn bed,’ zei hij pesterig.

‘Godverde-hier-en-de-gunder,’ mompelde ik. Puffend stond ik op terwijl hij lekker onder het dekbed kroop.

Terwijl ik in mijn blote kont zijn kamer uitliep, riep hij me nog na: ‘Morgen is die brunch bij mijn ouders. Zorg dat je om tien uur klaar staat!’

‘Mijn rug op!’ riep ik over mijn schouder. Toen ik de hoek om ging naar mijn kamer, botste ik bijna tegen Judi op.

Haar ogen werden groot toen ze zag dat ik bloot was. ‘Lieve help!’ riep ze uit en sloeg haar handen voor haar ogen.

Beschaamd sprong ik naar achteren. ‘Sorry, Ms. Croft, ik wilde u niet laten schrikken,’ zei ik. Achter me hoorde ik Wes hardop lachen, hufter. Hij had vast in de gaten wat er aan de hand was. Fijn. Ze was er al van overtuigd dat ik een doorgewinterde hoer was, maar nu had ik zelf het bewijs geleverd.

‘Je ziet er beeldschoon uit vandaag, Mia,’ zei Wes’ moeder terwijl ze me omhelsde. Het was een merkwaardig gevoel door een moederlijk type omhelsd te worden alsof ze echt iets om me gaf.

‘Dank u wel, mevrouw Channing. Wat hebt u een mooi huis.’ Ze glimlachte terwijl ik om me heen keek in de tuinkamer waar de zondagse brunch op ons wachtte. Een bediende bood me een mimosa-cocktail in een champagneglas aan.

De kamer was elegant en luxe ingericht. De muren hadden diepe goud- en roomtinten met bordeauxrode en marineblauwe stoffering. De tafel was gedekt met smetteloos wit porselein en een laken met verfijnd kant langs de randen. Aan weerszijden van elk bord lag genoeg zilver voor drie gangen. Het weelderige boeket rozen midden op tafel gaf het geheel een zomers tintje, ook al was het januari. Maar dat maakte eigenlijk niet uit, want LA had niet echt een streng klimaat. Net als thuis in Vegas daalde de temperatuur zelden onder het vriespunt. Sterker nog, zelf had ik dat nog nooit meegemaakt in de vierentwintig jaar dat ik er woonde. Ik had nog maar een paar keer sneeuw gezien.

‘Daar ben je dan!’ Een lachende blondine kwam de kamer in. Een lange, tengere man met een hoornen bril volgde traag in haar kielzog.

‘Hé zusje.’ Wes trok haar in zijn armen.

Ze pakte zijn wangen beet. ‘Je ziet er goed uit, Wes.’

Wes lachte breeduit. Zo breed had ik hem alleen zien lachen toen hij me de kieteldood gaf. ‘Zus, dit is *een* vriendin Mia.’ Hij legde zijn hand op mijn onderrug.

Ik stak mijn hand uit. ‘Hoi. Je heet geloof ik Jeananna?’

Ze knikte en gaf me een hand. ‘Dus...’ Ze rekte het woord terwijl ze eerst naar haar broer en daarna naar mij keek. ‘Een vriendin?’

Wes grinnikte. ‘Ja, zusje. *Een* vriendin,’ zei hij met extra nadruk.

Ze sloeg haar ogen ten hemel. ‘Tuurlijk.’ Ze schudde haar blonde haren en haar groene ogen schitterden opgewekt.

Nadat iedereen elkaar had begroet en we aan tafel gingen, werd het pas echt leuk.

‘En Mia, wat doe je eigenlijk in het dagelijks leven?’ vroeg Jeananna. ‘Kennen jullie elkaar via het werk?’

Ik keek naar Wes en zag dat hij niet wist wat hij moest zeggen. ‘Soort van,’ zei ik ontwijkend en stak een stuk quiche in mijn mond.

Ik zag het niet aankomen, maar Claire Channing kwam tussenbeide. ‘Niet zo truttig hoor. Natuurlijk kennen jullie elkaar via het werk. Mia is een escort. Ik heb haar zelf uitgekozen. Geweldige smaak heb ik of niet dan, Wes?’ Claire klonk nonchalant, alsof het de normaalste zaak van de wereld was om een escort voor je zoon uit te kiezen. Het scoorde behoorlijk hoog in de categorie ‘bizar’.

Jeananna zette grote ogen op. ‘Ben jij een callgirl?’

Wes en ik begonnen tegelijk te praten. ‘Wat zeg je?’ vroeg ik terwijl Wes uitriep: ‘Absoluut niet!’

Ik verbleekte. Opeens lag de quiche als een steen op mijn maag.

‘Dus je gaat niet met mijn broer naar bed?’ vroeg ze zonder een greintje kwaadaardigheid, op een toon alsof ze over het weer babbelde.

‘Eh...’ begon ik.

‘Dat gaat je niet aan.’ Wes stond op en gooide zijn servet op tafel. Hij kreeg rode vlekken op zijn wangen en hals. ‘Ik pik dat soort insinuaties niet tegenover Mia.’

Jeananna sprong op en liep om de tafel heen. ‘Sorry, mijn excuses. Ik flapte het er gewoon uit toen ik het woord escort hoorde. Ik trok gewoon de verkeerde conclusie. Ik bedoelde er niets mee.’ Ze beet op haar lip.

Claire stond ook op. ‘Kom, kom, Jeananna bedoelde het niet onaardig. Het is gewoon een misverstand,’ suste ze, maar Wes zette door.

‘Hoezo, gewoon,’ grauwde hij. ‘Mia is mijn vriendin, en het mag dan wel zo zijn dat ik haar deze maand betaal om me bij te

staan bij saaie lunchafspraken, etentjes en evenementen, maar ze is geen prostituee.' Hij keek me aan. 'Sorry, lieverd.' Aan zijn ogen zag ik hoe erg hij het vond. Ik moest ingrijpen.

Ik haalde diep adem. 'Luister, het is inderdaad niet meer dan een misverstand. Ik dacht hetzelfde toen mijn tante Millie erover begon. Maar ik besloot het gewoon te proberen en daar ben ik echt blij om. Het is een fantastische ervaring om Wes te leren kennen, en jullie erbij.' Claire keek me aan met een warme blik en ging weer zitten, net als Jeananne die haar broer eerst nog even een knuffel gaf. 'Trouwens, hebben jullie wel gezien wat voor schoenen ik eraan overhoud?' Ik draaide opzij op mijn stoel en stak mijn been recht omhoog, zoals de dansleraar van mijn middelbare school me had geleerd. 'Hippe patta's!'

Claire sloeg haar hand voor haar mond om haar lachen in te houden. Jeananna bekeek lichtelijk jaloers mijn pump. Haar man zei geen woord maar staarde naar mijn been alsof er verder niets meer op de hele wereld bestond en Wes' vader gaf hem een klap op zijn schouder en zei: 'Goed werk, jongen!'

'Hoe dan ook, ik wil jullie graag beter leren kennen,' veranderde ik van onderwerp. Ik nam een slokje van mijn mimosa-cocktail. 'Wes zei dat jij lerares bent op de school waar jij rector bent. Is dat niet ingewikkeld?'

De rest van de middag verliep vlekkeloos. Claire en Weston de Tweede vertelden verhalen over Wes' jeugd en Jeananna en Peter kenden er ook genoeg. Die middag lachte ik meer dan in het hele jaar daarvoor. De vrolijke sfeer was bijna pijnlijk voor iemand als ik, die nooit echt een gezinsleven had gekend. Mijn vader was bijna altijd bezopen zodat ik mijn hele jeugd voor mijn jongere zusje had moeten zorgen. En ook al wist ik dat papa ontzettend veel van ons hield, toch kon hij niet stoppen met gokken of drinken. Dat was de enige manier waarop hij

kon vergeten hoe gelukkig hij was voordat mijn moeder ervandoor ging.

Bij het afscheid liet Claire Wes beloven dat we de zondag erna ook zouden komen. Hij stemde in. Terwijl we naar zijn Jeep liepen trok hij zich tegen me aan en drukte hij een tedere zoen op mijn lippen. 'Ik vond het echt leuk, weet je dat wel?'

Ik lachte en mijn hart vulde zich tot de nok toe met warmte. 'Dat vond ik ook. Een van de fijnste dagen die ik in lange tijd heb meegemaakt. Bedankt dat je me hebt meegenomen.'

Hij grijnsde en knipoogde. 'Graag gedaan, lieverd. Ze vonden je leuk.'

Ik deed de gordel om en bekeek de tuin terwijl hij van de oprit reed en via de slingerweg de chique wijk van zijn ouders verliet.

'Ik vond hen ook te gek. Echt. Je hebt een fijne familie. Je mag van geluk spreken.'

Zijn mondhoeken zakten. 'Vertel eens wat over jouw familie?' vroeg hij zo zacht dat ik hem bijna niet kon verstaan boven het geloei van de wind om mijn hoofd.

Leunend tegen de hoofdsteun keek ik in de verte naar de golven die steeds opnieuw het strand op rolden. 'Mijn zus Maddy is briljant. Ze wordt wetenschapper. Ik heb haar opgevoed toen ik zelf nog kind was.'

'Waar waren je ouders dan?'

'Ouder,' verbeterde ik. Hij wierp me een korte blik toe. In zijn ogen zag ik medeleven en triestheid. Om mij. Ik sloeg mijn ogen neer. 'Mijn moeder danste in shows in Vegas. En toen dumpte ze mijn vader en ons dus ook. Ik was tien en Maddy pas vijf.'

Wes beet op zijn duimnagel maar hield zijn ogen strak op de weg. 'Is ze ooit nog teruggekomen?'

‘Nee.’ Ik schudde mijn hoofd. ‘En daarom begon mijn vader te drinken. Stevig. En te gokken. Nog erger.’

Hij greep mijn hand, vervlocht zijn vingers met de mijne en drukte een kus op de rug van mijn hand. ‘Is dat de reden waarom je dit werk doet?’

Ik had natuurlijk kunnen liegen en hem een of ander onzinverhaal verkopen, maar dan verpestte ik wat we nu hadden, die volledige en volmaakte eerlijkheid waardoor deze situatie voor ons allebei werkbaar werd. Als antwoord knikte ik alleen.

‘Wil je erover vertellen?’ Hij klonk zacht en smekend.

Het was te vroeg. Ik was er nog niet aan toe om mijn ellende met iemand te delen. Hij was zo’n aardige vent dat hij vast zou willen ingrijpen. Die schuld afbetalen of een andere idioterie. Het was mijn probleem. Mijn vader en mijn eigen wens hem te redden. Ik moest het klusje zelf klaren.

‘Ga je het me ooit vertellen?’

‘Ja.’ Meer kon ik op dat moment niet beloven.

6

'Wakker worden, lieverd,' hoorde ik vlak voordat Wes een pets tegen mijn blote kont gaf.

'Jezus Christus!' Ik sprong op en trok het dekbed om me heen. 'Ben jij verdomme wel lekker?' riep ik uit.

Zijn antwoord was een grijns in plaats van een verontschuldiging. 'Schiets op, trek je zwemkleding aan en je kloffie. Hop, naar het strand!' riep Wes, helemaal opgetogen door het vooruitzicht van een dagje vrij.

De afgelopen week had hij zich een slag in de rondte gewerkt. Ik zag hem alleen 's avonds laat, op één bloedstollend saai zaken-diner na. Aan de andere kant had ik wel een keer geluncht met Jennifer Underwood en Wes' moeder Claire. Iedereen leek het allemaal wel best te vinden. Wes vond het ook geen punt. Hij zei dat hij het prima vond dat ik nieuwe vrienden maakte terwijl hij druk aan het werk was. Blijkbaar maakte hij zich meer zorgen dat ik me de hele dag zou vervelen dan dat alle grenzen zouden vervagen doordat ik met zijn familie optrok en bevriend raakte met de vrouw van zijn regisseur.

'Hoezo naar het strand? Je weet toch wel dat het daar in januari stervenskoud is?' Ik liet me achterover op bed vallen en trok het dekbed over mijn hoofd.

Ik voelde de matras indeuken en kon geen kant op. Wes

rukte het dekbed weg en met een ninja-manoeuvre greep hij met één hand mijn polsen, die hij boven mijn hoofd tegen het kussen drukte. Hij boog voorover en zoende me, traag, nat en zo diep dat het plekje tussen mijn benen warm werd. Mijn god, wat kon die man zoenen. Hij trok het dekbed verder naar beneden, streek met zijn neus langs mijn tepel en nam hem in zijn mond.

‘Kijk, zo hoor je een meisje te wekken,’ zei ik met een zacht gekreun.

Hij beloonde me door steeds intenser te zuigen tot ik naar adem hapte. ‘Die onthoud ik voor de volgende keer. Krijg je een beter humeur als ik je laat klaarkomen?’ Met het puntje van zijn tong gaf hij een tikje tegen mijn tepel terwijl zijn andere hand met mijn rechterborst speelde.

Ik knikte zonder iets te zeggen want ik ging volledig op in het gevoel dat langzaam kwam opzetten, een smeulend vuurtje waardoor ik loom en traag werd.

Hij grijnsde. ‘Als ik je met mijn mond verwen, doe je dan wat ik zeg?’

Weigeren was geen optie. Met zijn goddelijke mond en vingers op mijn tieten zat er niets anders op dan hem te geven wat hij vroeg. ‘Ja, god ja!’ kreunde ik. Zijn hoofd schoof van mijn borst naar mijn buik, waar hij zacht in beet, om daarna verder te zakken over mijn onderbuik tot hij was waar ik hem wilde hebben. Recht op het doel af zodat ik alles kreeg wat mijn hartje begeerde. Wes verdiende een gouden medaille in de kunst van cunnilingus. Hij wist precies hoeveel druk hij moest zetten, wanneer hij moest bijten, happen, zuigen, likken. En hij deed het met verve...

Bijt.

Hap.

Zuig.

Lik.

Gevolgd door een draaiing van zijn tong, platgedrukt over mijn clitoris, steeds opnieuw tot ik eindelijk brak. Mijn lichaam spande zich aan, mijn handen vlogen naar zijn haren om hem tegen me aan te drukken. Grommend bleef hij doorgaan, totaal bezeten, misschien wel meer dan ik, als ik mocht afgaan op de kracht waarmee hij zijn pik bij me naar binnen stootte.

Het strand heeft meer dan een uur op ons moeten wachten.

Daar werden we begroet door Amil, die surfleraar bleek.

‘Heb je me meegelokt zodat ik kan toekijken terwijl jullie gaan surfen?’ vroeg ik meteen nadat ik Mr. Surfcastisch een hand had gegeven. Erg vriendelijk klonk ik niet.

Wes keek eerst naar Amil, toen naar mij en glimlachte breeduit. Zijn grijns was plagerig en onmiddellijk wist ik dat ik de klos was.

‘Nee, eigenlijk heb ik je meegelokt omdat wij gaan surfen. Amil helpt me het jou te leren. Hij heeft alle nodige spullen, plus een wetsuit voor jou. Hij is eigenaar van de Surf Shack verderop.’ Hij wees naar de horizon in noordelijke richting.

‘Serieus?’

Hij knikte en gaf Amil een seintje. Die draaide zich om zodat ik zijn gebruide en spectaculair gespierde rug kon bewonderen, en trok een wetsuit tevoorschijn. ‘Die past je wel. Wat ben je, een meter achtenzeventig en, zeg, drieënzestig kilo?’

‘Een meter vijfenzeventig, en heeft jouw moeder je niet bijgebracht dat je een vrouw nooit naar haar gewicht vraagt?’

Amil schudde lachend zijn hoofd. ‘Volgens mij niet.’

‘Dan heeft ze haar werk niet goed gedaan,’ zei ik met een stalen gezicht. ‘Het is onbeschoft en vrouwen vinden het vreselijk. Ben je getrouwd?’ Hij schudde van nee. ‘Vriendin?’ Hij

schudde zijn hoofd opnieuw, nog steeds grijnzend. ‘Dat bedoel ik.’ Ik klapte in mijn handen alsof ik zojuist het bewijs had geleverd voor Einsteins relativiteitstheorie.

Wes lachte hardop. ‘Ze heeft gelijk, gast,’ zei hij. Ik keek er nogal van op dat hij dat woord gebruikte. Niet dat hij niet cool was. Dat was hij wel. Maar hij bleef eigenlijk altijd een klein beetje formeel.

‘Sorry Mia. Mijn nederige excuses, maar ik wilde zeker weten of dat wetsuit je wel zou passen.’ Hij gaf me een zwart pak aan.

Na een paar minuten worstelen met dat idioot strakke ding, dat ik mijn Catwomanpak noemde, lukte het me mijn lichaam erin te persen. Mijn borsten werden volledig platgedrukt door het neopreen. Het liefst wilde ik de voorkant openritsen om mijn meisjes meer vrijheid te geven. Ik keek naar beneden langs mijn lichaam en schoot nog net niet in de lach. Het pak deed me echt denken aan catwoman uit *Batman Returns*. Ik voelde me belachelijk, maar Wes dacht daar heel anders over zag ik aan zijn intense blik. Het leek alsof hij zich moest inhouden om het ding niet van mijn lijf te scheuren. En Amil begon aan een uitgebreide uitleg over surfen, waar ik weinig geduld voor had. Ik wilde gewoon de golven in en het zelf uitvogelen.

Eindelijk was Amil klaar met zijn eindeloze verhaal over de ‘kunst van het surfen’ en nam Wes me mee naar de vloedlijn. Hij droeg allebei de surfplanken terwijl we door het losse zand liepen. ‘Ik kan best mijn eigen plank dragen, hoor.’

Zijn ogen schitterden toen hij me aankeek. De zon viel over zijn gezicht. ‘Ik geloof graag dat jij van alles zelf kan, lieverd. Maar ik zou me geen echte vent voelen als ik mijn meisje niet zou helpen. Bovendien doe je leuk mee.’

Zijn meisje?

Had ik dat goed gehoord?

‘Mijn meisje?’ herhaalde ik voordat die gedachte in een gevaarlijke emotie kon veranderen.

Hij grijnsde. ‘Ja, je weet wel wat ik bedoel.’ Hij haalde zijn schouders op.

Uhm, nee, ik wist echt totaal niet wat hij bedoelde. Net toen ik me op deze landmijn wilde storten, dook Amil naast me op.

‘Oké, we oefenen eerst peddelen en een paar andere praktische dingen in het rustige deel van het water.’

Wes gaf me een flinke klap voor mijn kont en duwde me naar de oceaan. In het water was hij heel lief en behulpzaam. Hij nam me mee naar een ondiep deel van het water en hielp me de juiste houdingen vinden en mijn evenwicht bewaren. We besloten dat het handig was als ik het eerst op mijn knieën zou proberen en pas overeind zou komen als ik het een beetje kon.

Zodra de nieuwigheid eraf was en mijn zenuwen verdwenen, merkte ik dat ik kleine golven kon bedwingen als ik op mijn buik lag. Het duurde meer dan een uur voordat het ook op mijn knieën lukte, maar ik was ontzettend trots op mezelf. Toen ik op mijn knieën over een golf surfte, kon ik Wes horen juichen en schreeuwen. Ik had me nog nooit zo trots gevoeld. Meestal was ik degene die anderen toejuichte, mijn zusje Maddy of mijn beste vriendin Ginelle, bijvoorbeeld. En toen ik nog op dansles zat en meedeed aan vet goede optredens voelde ik me nooit zo trots als nu. Misschien was het omdat ik op het strand werd opgewacht door een boomlange, knappe vent. Zijn surfplank stak loodrecht in het zand. Ik ploeterde door het lage water naar hem toe, liet mijn plank vallen en rende het laatste stukje.

‘Zag je dat?’ riep ik uitgelaten terwijl ik op hem afrende.

‘Natuurlijk zag ik dat! Het was geweldig! Je bent een natuurtalent, lieverd,’ zei hij met zijn armen wijd. Ik sprong tegen zijn borst en met zijn tweeën vielen we in het zand. Meteen lagen

zijn lippen op de mijne en verstrengelde hij zijn vingers met mijn natte haren. Hij smaakte naar de zoute oceaan. Het was magisch. We bleven een paar minuten zoenen tot we werden onderbroken door een kuchje. Wes' handen waren van mijn haren naar mijn kont gegaan en ik voelde zijn erectie precies waar ik hem het liefst had. Langzaam lieten we elkaar los, hijgend en grijnzend als een stel idioten, en keken om naar Amil, die lachend stond toe te kijken.

Wes hielp me overeind en trok me tegen zich aan tot onze wetsuits zich aan elkaar vastzogen. 'Toppertje,' zei hij trots. Hij liet zijn duim langs mijn wang glijden en gaf me een zachte zoen op mijn lippen.

'Bedankt dat je het me hebt geleerd. Gaan we nog een keer?' Ik werd al opgewonden bij het idee nog een keer over de golven te scheren.

'Voor jou doe ik alles. Mijn lieve Mia.'

Week drie van mijn verblijf bij Wes bestond vooral uit een reeks saaie zakendiners en super chique evenementen. Die bijeenkomsten vond ik niet zo erg. Ik vond het prima om wat rond te snuffelen, lekkere hapjes te eten en dure champagne en wijn te drinken, maar echt leuk was het niet. Wes was de hele avond in gesprekken verwickeld en ging als een echte zakenman netwerkend de ruimte door.

Hij had gelijk toen hij zei dat hij geen tijd had voor een echte relatie. De vrouw die zich aan hem wilde binden, zou veel alleen moeten zijn. Hij had een vrouw nodig met een eigen leven en een eigen carrière, die daarnaast zijn middernachtmeisje wilde spelen. Ze moest voor hem klaarstaan als hij thuiskwam

voor een vluggertje om vervolgens weg te zakken in dromenland en de volgende dag het ritueel te herhalen. Ik voelde een steekje in mijn buik toen ik aan Wes met een andere vrouw dacht. Verliefd, getrouwd, met een paar kinderen en nog lang en gelukkig terwijl ik doorging met... Waarmee eigenlijk? De escort spelen?

Ik legde het pasteitje terug dat ik net had gepakt en dronk mijn champagneglas in één teug leeg.

‘Hola, zet de rem er eens op!’ Wes legde zijn arm om mijn middel en trok me tegen zijn zij. ‘Probeer je dronken te worden?’ Hij keek me streng aan, maar zijn mondhoeken trokken omhoog.

‘Hoezo? Zou je daar dan misbruik van maken?’ vroeg ik ondeugend terwijl ik mijn tieten tegen zijn borst drukte.

Hij haalde diep adem, liet zijn hand over mijn rug glijden en keek naar me. ‘Abso-fucking-luut,’ zei hij bloedserieus. Alleen al het idee dat hij me zou nemen maakte me drijfnaat.

‘Je moet me niet opgeilen. Dat is niet eerlijk als je aan het werk moet,’ zei ik pruilend, maar meteen kuste ik zijn hals en liet ik mijn lippen over zijn huid gaan.

Hij kreunde diep in zijn keel en duwde zijn heupen tegen me aan zodat ik de warmte en kracht van zijn verlangen kon voelen. ‘Hoe ga ik jou over acht dagen in godsnaam weer loslaten?’ Zijn ogen en strakke mond bevestigden dat hij meende wat hij zei.

Ik haalde diep adem en keek hem diep in zijn ogen. Ogen waar ik inmiddels zo dol op was geworden. ‘Het is niet anders. Je wist waar je aan begon,’ zei ik.

Hij boog voorover en liet zijn voorhoofd tegen het mijne rusten. ‘Maar als ik het anders wil?’ Dit was het enige wat we niet mochten uitspreken. Alleen de gedachte al dat er iets meer zou zijn, druiste tegen onze overeenkomst in. En het was

eigenlijk ook een overtreding van de regels die hij twee weken geleden had opgesteld toen we voor het eerst met elkaar naar bed gingen.

‘Niet doen,’ fluisterde ik. Hij haalde diep adem en liet de lucht langzaam ontsnappen. Ik voelde de vochtige warmte over mijn lippen strijken.

‘Oké, ik zeg niets meer,’ zei hij zo vastberaden dat het duidelijk was hij onze overeenkomst niet zou openbreken. En dat mocht ook niet gebeuren.

Ik had geen andere keuze. Ook als ik meer zou willen, en daar stond mijn hoofd eigenlijk helemaal niet naar, dan nog was het onmogelijk. Ik had nog altijd een miljoen dollar nodig, ik moest mijn vader nu eenmaal redden. En er was verder niemand die dat voor elkaar kon krijgen. Ik zou het mezelf nooit vergeven als ik mijn eigen geluk boven mijn vaders leven zou stellen. Ook al was hij een zuiplap en vergokte hij al het geld dat hij eigenlijk aan Maddy en mij had moeten besteden, toch was hij een van de weinige mensen die oprecht van me hielden. En ik zou hem nooit in de steek laten. Zelfs niet voor Wes, ook al vlamde er bij die gedachte een wilde hoop op in mijn hoofd, hart en ziel. Het kon gewoon niet. Ik moest deze klus klaren en het zou me lukken, ook al zou ik er dood bij neervallen.

‘Kom, dan gaan we dansen,’ zei Wes. Terwijl hij me naar de dansvloer leidde verdween mijn bedrukte stemming langzaam. Het was een kennismakingsfeest voor de toekomstige filmploeg, investeerders en acteurs van *Honor Code*, de nieuwe film waarvoor Wes zich de afgelopen tijd in het zweet had gewerkt. Het was de eerste avond dat hij echt iets te vieren had en ik wilde koste wat kost zorgen dat hij het naar zijn zin had.

Tijdens het dansen hield hij zich dicht tegen me aan en ik mijmerde over de tijd die ik bij hem was geweest. Het leek wel

een droom. Toen tante Millie me dit werk aanbood had ik echt gedacht dat ik mezelf te grabbel zou gooien. Na ruim twee weken was ik aan het idee gewend en had ik nagedacht over hoe ik met toekomstige klanten wilde omgaan. Als ik het goed aanpakte zou het komende jaar een eitje worden. Misschien zou ik zelfs een paar contacten kunnen leggen in de filmindustrie, zodat ik na dit jaar betere kansen had om door te breken. Behalve als het me goed beviel, dan kon ik gewoon dit werk blijven doen en zou het geld binnenstromen. Want aan dit jaar hield ik geen cent over. Misschien dat ik een beetje kon achterhouden om wat schoolspullen voor Maddy te kopen en de huur van mijn piepkleine appartement te betalen.

Als ik een jaar lang iedere maand honderdduizend dollar kreeg, zou ik nog tweehonderdduizend dollar overhouden nadat ik papa's schuld had afbetaald. Dan kon ik Maddy's hele studie betalen en hield ik nog een ton over. In dat geval had ik genoeg om mijn zus drie mille per maand toe te schuiven voor mijn vader en haarzelf, kon ik mijn huur van duizend per maand betalen en had ik nog altijd genoeg geld te besteden.

Natuurlijk had ik dan niet de beschikking over mijn eigen tijd en uiteindelijk zou dat me behoorlijk op mijn zenuwen werken, maar wie weet zouden al mijn klanten op Wes lijken. Harde werkers die weinig tijd voor me hadden. Dan kon ik de hele dag een beetje rondhangen in hun chique huis.

Maar het viel niet mee om afscheid te nemen van Wes. Ik vroeg me af of dat met al mijn klanten zo zou gaan. Ik genoot steeds meer van zijn gezelschap en de seks was beter dan ik ooit had meegemaakt. De herinnering aan die ochtend liet me blozen. De manier waarop hij me tegen de muur van de douche had gezet... Jezus, wat kon die man goed neuken.

'Hé, je ziet er helemaal verhit uit! Voel je je wel goed?' Hij

hield op met dansen en ik sloeg mijn ogen neer. Ik legde mijn wang tegen zijn borst. Zijn hartslag maakte me weer rustig. Ik liet mijn heupen draaien als hint dat ik wilde blijven dansen. Ik wilde zijn armen om me heen voelen. Hij gaf me het gevoel dat ik het enige meisje ter wereld was dat zijn aandacht kon vasthouden.

‘Ik voel me prima, alleen is het nogal warm. En van jou krijg ik het nog warmer.’ Ik legde mijn kin op zijn borstbeen en keek omhoog, net toen hij omlaag keek.

Wes’ blik ging over mijn gezicht. ‘Weet je, jij bent waarschijnlijk de liefste vrouw die ik ken, op mijn moeder en zus na.’

‘Lief?’ giechelde ik.

‘Ja. Met andere woorden...’ Hij boog voorover, liet zijn wang langs de mijne glijden tot zijn mond vlak bij mijn oor was. ‘... je bent belangrijk voor me.’

Ik omhelsde hem heel stevig. Ik wilde dat hij merkte dat hij voor mij ook belangrijk was, maar dat ik daar geen woorden voor kon vinden. Ze bleven in mijn keel steken terwijl ik hem tegen me aandrukte en mijn nagels door zijn jasje in zijn rug duwde. Hij trok zich los uit mijn woeste omklemming.

‘Hey, hey. We hoeven er niet te lang bij stil te staan, maar Mia, ik moet het je toch vertellen.’ Ik schudde mijn hoofd want ik wilde niet meer naar hem luisteren terwijl hij praatte over gevoelens die ik niet kon beantwoorden. Wes legde zijn warme handen om mijn wangen. ‘Mia, luister naar me...’ Ik haalde diep adem en wachtte tot hij had gezegd wat hij zo nodig moest zeggen. ‘We blijven geen stelletje zodra je weggaat, maar daarom kunnen we nog wel contact houden. We kunnen vrienden blijven.’ Ik kon aan zijn stem horen dat hij elk woord meende.

De opluchting was zo diep dat er een enorme glimlach op mijn gezicht verscheen. ‘Echt?’

Hij knikte. ‘Ja. Echt, lieverd,’ beloofde hij. ‘Kom, we drinken wat en maken er een feestje van. Ze gaan straks de cast van *Honor Code* bekend maken, al weten de meeste mensen al wie welke rol krijgt. Dat maakt het alleen leuker.’ Hij knipoogde.

Bij de bar liep ik Jennifer Underwood tegen het lijf. ‘Mia, o mijn god! Ik heb je overal gezocht,’ zei ze haastig terwijl ze me meetrok. Wes keek me bezorgd aan. Ik schudde mijn hoofd en trok een gezicht dat duidelijk maakte dat hij zich niet druk hoefde te maken.

‘Wat is er, Jen?’

Jennifer boog samenzweerderig naar voren en keek om zich heen om zeker te weten dat er verder niemand kon horen wat ze me wilde vertellen. ‘Ik ben over tijd.’ Ze beet op haar lip.

‘Wat zeg je?’ Ik wist zo snel niet waar ze het over had.

Ze bedwong een zucht, boog voorover en fluisterde: ‘Over tijd. Ik had al ongesteld moeten zijn.’

Het kwartje viel. O shit! Ze was over tijd! Een week nadat we elkaar hadden leren kennen, had ze me tijdens de lunch uitgebreid bedankt omdat ik haar leven had veranderd door mijn tip. Blijkbaar had ze meteen aan haar man Jay verteld dat ze graag zwanger wilde worden en hij was helemaal blij geweest. Ze zei dat hij dat al vanaf hun eerste huwelijksnacht had gewild, maar omdat ze elkaar nog maar zo kort kenden, dacht hij dat zij waarschijnlijk langer wilde wachten. Jen had laten doorschemeren dat ze als wilde konijnen tekeer gingen om zwanger te raken.

Ik pakte Jens handen en trok haar naar me toe. ‘Hoe lang? Jullie waren toch nog maar net begonnen?’

‘Weet ik!’ Haar stem sloeg over en een paar mannen in pak keken onze kant op. Ik trok haar verder opzij. ‘Ik ben vijf dagen over tijd en ik ben nog nooit van mijn leven ook maar één dag te laat ongesteld geworden.’

‘Holy shit!’ schoot eruit.

‘Precies!’

‘O mijn god!’

‘Precies!’ gilde ze en we begonnen allebei als een stel kinderen op en neer te springen en onze hakken tikten tegen de tegelvloer. Ik omhelsde haar stevig. Ik had nooit zo’n sterke band met andere vrouwen, behalve dan met Ginelle en Maddy, maar met Jennifer had ik dat wel. Ze was een fijn mens en ik beschouwde haar echt als vriendin.

‘Je moet me echt op de hoogte houden als ik bij Wes wegga.’ Ze knikte. Dat was een van de dingen die ik voor Wes verzwegen, dat ik aan Jennifer had verteld dat ik een escort was, maar zij had gezworen dat ze niets zou laten merken en tot nu toe was dat goed gegaan. ‘Dit is echt fantastisch. Hoe reageerde Jay?’

‘Hij wil echt aan iedereen vertellen dat ik zwanger ben, ook al weten we het nog helemaal niet zeker.’ Ze zuchtte en schudde haar hoofd.

‘Mannen zijn sukkels,’ zei ik. Ze knikte instemmend. ‘Dus als je echt zwanger bent, kan dat niet langer zijn dan twee weken. En het duurt nog wel een paar weken voordat je een betrouwbare uitslag krijgt met zo’n zwangerschapstest van de drogist. Als je het echt wil weten, moet je toch naar de huisarts voor een bloedonderzoek. Volgens mij is dat de meest betrouwbare test.’

‘Dat dacht ik ook al. Ik heb aanstaande vrijdag een afspraak. Dan duurt het nog een paar dagen en dan weet ik het zeker. Behalve als ik intussen ongesteld word, natuurlijk.’ Ze fronste haar wenkbrauwen.

Ik omhelsde haar weer en nam haar mee terug naar de mannen. ‘Nou, blijf gewoon positief denken en hoop er het beste van. Oké?’ Ze knikte en was meteen weer opgewekt.

We waren nog maar net terug bij Wes en Jay toen er op het

kleine podium een groepje mensen verscheen. Het strijkkwartet viel stil. Wes pakte mijn bovenarm en gaf me een nieuw glas champagne. ‘Alles goed?’

‘Beter kan niet.’

‘Iets wat ik moet weten?’ Hij trok één wenkbrauw op.

Ik schudde mijn hoofd. ‘Nee. Wordt vervolgd.’

Hij grijnsde en nam me mee naar voren terwijl iemand in een microfoon de namen noemde van de acteurs in Wes’ film. ‘Tevreden?’ vroeg ik.

‘Ik weet natuurlijk al wie er gecast werd,’ grijnsde hij.

‘Maar dan nog! Nu weet iedereen het en de komende maanden praten ze nergens anders over! Zelfs ik vind het spannend, en ik weet nauwelijks iets van je film.’

Wes legde zijn arm over mijn schouder en drukte me tegen zijn zij terwijl acteurs en actrices het podium beklommen. Ze maakten een buiging als hun naam en rol werden genoemd.

‘Ik ben benieuwd wie die soldaat gaat spelen, Will, die ene die zijn grote liefde al die brieven schrijft. Allison heet ze toch? O, wie zou Allison gaan spelen?’ Ik keek naar hem op terwijl hij net naar me keek.

‘Niemand gaat Allison spelen,’ antwoordde hij.

‘Huh? Maar dat was toch Wills grote liefde?’ Verward bekeek ik Wes’ knappe gezicht. Hij grijnsde en gebaarde naar het podium.

‘Let op.’ Hij wees met zijn kin naar een beeldschone actrice met gitzwart haar, die naar het podium liep. Ik kende haar! Gina DeLuca. Ze was lang en slank met rondingen op de juiste plekken. Alle mannen waren gek op haar en iedere vrouw wilde op haar lijken. Maar het mooiste aan haar was haar hart van goud en het feit dat ze een echt rolmodel voor jonge vrouwen was.

Ik hield verbluft op met klappen toen de actrice werd aangekondigd. ‘Gina DeLuca speelt de vrouwelijke hoofdrol, Mia Culvers!’

Mijn mond viel open. ‘Dat meen je niet!’ Ik keek Wes aan.

‘Verrassing!’ Zijn glimlach was hartveroverend. Die zal ik nooit vergeten. Nooit.

‘Heb je haar naam in Mia veranderd?’

‘Yep,’ zei hij alleen, zonder verder iets uit te leggen.

Ik knipperde een paar keer met mijn ogen om mijn tranen te bedwingen. ‘Waarom?’

‘Omdat je belangrijk voor me bent.’

7

Holy fucking shit. Ik was belangrijk voor hem. Mijn hart stroomde vol toen ik terugdacht aan een paar nachten geleden, toen Wes had toegegeven dat hij de hoofdpersoon van zijn film naar mij had vernoemd. Hij had zelfs haar uiterlijk aangepast. Ze was eerst een klein, pittig ding, genaamd Allison, met blond haar en blauwe ogen. Totaal verschillend van de Rubensachtige schoonheid met grote borsten en ravenzwart haar, zoals Gina DeLuca... of ik.

Ik wist niet precies wat ik ervan moest denken of hoe ik dit moest opvatten. We hadden afgesproken niet aan elkaar gehecht te raken. Maar heel eerlijk, ik kon niet zeggen dat ik niet aan Wes was gehecht. Dat was ik wel degelijk. Hield ik van hem? Ik dacht van niet. Ik was de hele tijd zo druk bezig geweest niet verliefd te worden, dat de gelegenheid om mijn hart voor hem te openen zich nog nooit had voorgedaan.

Het trillen van mijn telefoon haalde me uit mijn onophoudelijke 'stel dat'-gedachten over Wes en mij als we echt bij elkaar zouden zijn. Dat was natuurlijk geen optie. Hij wist dat en ik ook. En daar was alles mee gezegd.

'Hallo,' nam ik op. Tante Millies naam stond op het scherm.

'Hé poppedop. Hoe bevalt het rijkeluisleventje?' Tante Millies stem was doordrenkt met humor, maar herinnerde me vooral

aan mijn ware positie in het leven. Ik was ingehuurd en daardoor baadde ik in luxe... een maand lang. Het was niet mijn echte leven en dat zou het ook nooit worden. Ik zuchtte luid door de telefoon. ‘Zo goed, ja?’

‘Nee, het gaat prima. Wat is er?’ Ik pakte een pluk haar en controleerde de punten op gespleten uiteinden. Tijd voor een bezoekje aan de kapper.

‘Ik bel je om over je volgende klant te vertellen, meis.’ Ik hoorde het verschuiven van papieren en het getik van nagels op een toetsenbord, terwijl ze met haar tong klakte.

‘Je gaat naar Seattle!’ Daar was ik nog nooit geweest en terwijl ze verder praatte, bedacht ik dat het daar best leuk zou kunnen worden. ‘Deze kan interessant zijn. Alec Dubois is de klant. Vijfendertig, lang, donker, lekker. Hij voldoet aan het profiel, maar het is een apart geval.’

Ik onthield me van commentaar. Ik vond het hele proces apart, tot ik Wes ontmoette. Toen had ik beseft dat het voor goede, aardige en normale mannen mogelijk was gezelschap nodig te hebben om uiteenlopende redenen, en in dit geval was ik daar heel blij om. Anders had ik Wes nooit ontmoet en hij was absoluut iemand die ertoe deed. Hij was ook belangrijk voor mij, maar dat had ik hem nog niet verteld.

‘... koos jou van de website de dag nadat ik je naar meneer Channing had gestuurd. Ik moest hem beloven dat hij jou de volgende maand kreeg.’

Ik kromp ineen, draaide me om en greep een deken van de stoel om die om me heen te slaan. ‘Is het een engerd?’

Millie lachte zo luid in de hoorn dat ik mijn telefoon een eindje van mijn oor moest houden. ‘Nee, meiske, het is een kunstenaar! Jij wordt zijn muze. Eén blik op jou en hij moest je hebben voor zijn nieuwe project *Liefde op canvas*.’ Ik hoorde

haar wat typen en het volgende moment piepte mijn telefoon om aan te geven dat ik een nieuw bericht had ontvangen.

Ik zette haar op de luidspreker en bekeek de e-mail die ze me net had gestuurd. 'Lieve help.' Mijn adem stokte.

'Lekker ding of niet? Een beetje het tegenovergestelde van meneer Channing? Donker haar, donkere ogen, gemiddelde lengte.' Ik knikte, terwijl ik wezenloos naar een foto van kunstenaar Alex Dubois op het scherm staarde. Er was niets gemiddelds aan deze man. Hij leek sprekend op Ben Affleck, alleen had hij lang haar dat bovenop zijn hoofd in een knotje was gebonden, en een snor en baard. Ik kon niet wachten om te zien hoe lang dat haar was. Deze man in één woord? *Lekker!*

Ik haalde diep adem en blies langzaam uit om wat stoom af te blazen, die was ontstaan door de hitte die in mijn lichaam was opgestegen. 'Dus, uhm, wat moet ik voor hem doen als muze?'

'Dat weet ik niet precies. Ik weet dat hij bijzondere kunststukken maakt. Zeer uniek. Ze kosten honderdduizenden dollars per stuk. Ook hier geldt, als je je kleren uittrekt, betaalt hij meer. Punt. En als je seks met hem hebt, en welke vrouw zou dat in godsnaam niet willen,' lachte ze, 'wordt hij geacht je twintig mille extra apart te geven.'

'Kan hij van me eisen dat ik mijn kleren uittrek?' vroeg ik. Ik voelde me opeens vies. Onmiddellijk probeerde ik me te herinneren wat er in het contract stond dat ik had getekend.

'Nee, nee, nee, dat is absoluut *geen* vereiste. Maar hij noemde het wel toen hij jou reserveerde. Ik heb hem uitgelegd dat hem dat nog eens vijftwintig procent bovenop de prijs kostte en dat jij ermee akkoord moest gaan, en technisch gezien raakt hij jou niet aan met seksuele bedoelingen.'

Vijftwintig procent was vijftwintigduizend dollar. 'Seri-

eus? Ik verdien nog eens vijftwintigduizend als ik me naakt laat schilderen?’

‘Nee, poppedop, jij krijgt twintigduizend. Exquisite Escorts krijgt twintig procent bovenop het vaste bedrag. Dus wij krijgen vijfduizend dollar en jij twintigduizend.’ Ongeïnteresseerd haalde ik mijn schouders op. Ik zou mijn kleren uittrekken. Die twintigduizend extra zou me dichterbij mijn ultieme doel brengen. Het zou in elk geval Maddy’s studieschuld voor een deel aflossen.

‘Boek me maar in! Zolang ik niet met hem naar bed hoef, poseer ik wel naakt.’ Zelfs hardop klonken de woorden ongelooftwaardig. Ik had serieus een probleem. Ik was nog niet weg bij Wes of ik kwijlde al bij de volgende man in de rij. Ik was een hoer.

‘Mooi zo. Je vlucht vertrekt de eerste februari stipt op tijd. Zorg ervoor dat je aan boord van dat vliegtuig zit. Je laatste dag met meneer Channing is zesentwintig januari. Dat geeft je een paar dagen de tijd om langs de schoonheidsspecialist te gaan om je haren te laten knippen, en je benen en andere niet nader te noemen lichaamsdelen te laten ontharen.’ Ik lachte hardop. ‘Als dat alles is, zal ik je verder niet storen...’

‘Uhm, tante Millie?’

‘Ms. Milan, weet je nog?’ waarschuwde ze.

‘Sorry. Je weet hoop ik wel dat ik je nooit zo zal noemen, tenzij er klanten bij zijn?’ antwoordde ik doodserieus.

‘Wat is er, Mia?’ Haar stem klonk ineens zakelijk, zonder de liefhebbende toon van een tante.

‘Mogen escorts hun klanten opnieuw zien? Privé?’

‘O nee. Zeg dat het niet waar is. Vertel me alsjeblieft niet dat je voor meneer Channing bent gevallen?’

‘Nee! Nee, dat is het niet.’ Niet echt, hield ik mezelf voor. Echt

niet. Waarschijnlijk. ‘We zijn gewoon vrienden geworden en ik zou die vriendschap graag voortzetten zonder de regels te overtreden.’

Tante Millie zuchtte luid. ‘Er zijn niet echt regels, maar je moet voorzichtig zijn, Mia. Die mannen beloven een vrouw de wereld, maar lossen die belofte nooit in. Geloof me, ik heb het allemaal al eens gehoord. Te vaak zelfs.’

‘Dus er is geen regel?’

‘Nee, maar,’ en ze ademde lang uit, ‘bescherm je hart. Dit werk is niet voor iedereen geschikt en je hebt al veel meegemaakt. Kies voor jezelf, laat je gaan, en geniet van alles wat het leven je te bieden heeft. Het is waarschijnlijk maar een van de weinige keren in je leven dat je de kans krijgt.’ Ik slikte de tranen weg die ik altijd zo goed wist te verbergen. ‘Bel me wanneer je bij meneer Dubois bent. Ik stuur je alle info per mail.’ Toen hing ze op.

Mijn tante had gelijk. Ik kon niet toestaan dat Wes me liet geloven dat dit iets meer was dan het was. Ik moest naar Seattle. Ik ging naar Seattle. Ik keek op mijn telefoon. Mr. Knappe Kunstenaar zou mijn volgende avontuur worden.

‘Schatje, ik ben thuis!’ Wes’ stem dreunde door het huis en klonk door tot buiten waar ik in het verwarmde zwembad lag. Gekleed in pak liep hij de veranda op en glimlachte. Jezus, wat was die kerel sexy. Hij zag er altijd goed uit, maar dat maatpak had een versterkend effect. Misschien genoot ik wel het meest van het uittrekken.

‘Je bent vroeg thuis.’ Het was pas half drie. Ik klom uit het zwembad en ging op de rand zitten.

Wes stopte halverwege de rand van het zwembad. Hij keek naar me, maar niet naar mijn gezicht. Hij scande mijn lichaam met zijn smaragdgroene fonkels. Zijn blik was zo vurig dat ik hem bijna op mijn huid voelde schroeien over mijn borsten, buik en dijen. Ik keek hoe hij zijn schoenen uittrapte en hoe zijn jasje op de grond viel. Als op bevel leunde ik achterover op mijn handen, zodat mijn rug zich uitnodigend welfde, mijn borsten naar de lucht wezen en mijn hoofd naar achteren kantelde. Ik spreidde mijn benen iets om me in evenwicht te houden. De piepkleine bikini liet niets aan de verbeelding over en op het moment dat ik mijn hoofd oprichtte om te kijken of mijn showtje was gelukt, hoorde ik een harde plons. Met kleren en al dook Wes onder water. Hij leek op een donkere haai die op zijn prooi afzwom.

Zonder boven te komen, bereikte hij de overkant. Zijn lichaam schoot uit het water, waardoor hij op een watergod leek. Ik leunde voorover, greep zijn natte stropdas en trok hem tussen mijn benen. Hij legde zijn handen op mijn knieën en duwde ze ver uit elkaar.

‘Impulsieve actie,’ zei ik tegen zijn lippen zonder hem te kussen, zodat het water tussen onze monden kon wegdruppelen.

‘Vind je? Moet je dit eens zien.’ Zijn mond verslond de mijne, terwijl zijn tong een weg naar binnen zocht. Wes zoende me alsof hij nooit meer de kans zou krijgen, alsof hij hunkerde naar de smaak van mijn lippen. Ik hunkerde naar hem. ‘Ik denk verdorie de hele dag al aan je,’ gromde hij voordat hij zijn tong tussen mijn borsten door naar beneden liet glijden. Hij liet zijn vingers achter de kleine driehoekjes van het bovenstukje glijden en trok de stof opzij, zodat mijn borsten werden ontbloot. Meteen werden mijn tepels hard door het temperatuurverschil.

‘Ik droomde over deze schoonheden,’ zei hij, terwijl hij er met zijn tong over streek en ze vervolgens in zijn mond zoog. Ik kreunde en pakte zijn hoofd om hem tegen me aan te drukken.

Hij bleef zuigen tot ik zijn lichaam tussen mijn benen knelde in de hoop wrijving te vinden. Toen hij me naar het randje van een orgasme had gebracht door gewoon met mijn borsten te spelen, iets wat hij erg graag deed, duwde hij me achterover. Ik lag op het harde beton en de kou drong door tot mijn botten. Zijn vaardige vingers vonden de touwtjes aan weerskanten van mijn broekje en trokken eraan. O, shit. Hij wilde het hier doen, buiten, op klaarlichte dag.

‘Wes,’ waarschuwde ik, maar het klonk niet echt overtuigend. Ik was te ver heen en te vol lust om ook maar enige weerstand te bieden. Als mevrouw Croft ons zou betrappen, zou ze gewoon doorlopen. Zij was pure klasse. Ik minder. Wes hapte aan mijn dijen, terwijl hij mijn benen uit het water haalde en mijn voeten zo tegen de rand van het zwembad zette dat mijn benen een hoek vormden. Hij pakte mijn knieën en spreidde ze, zoals een vogel haar vleugels spreidt om te vliegen. En ik vloog echt, het moment dat zijn tong het gevoelige zenuwbundeltje raakte. Mijn handen vlogen naar zijn hoofd om hem vast te houden. Hij pakte ze echter vast, legde ze op het beton en schoof ze onder mijn kont.

‘Blijf erop zitten, niet aanraken,’ gromde hij. Ah, dus zo wilde hij het spelen. Hij wilde de volledige controle. Shit, dat betekende dat hij me over mijn grenzen heen zou nemen en me steeds opnieuw over het randje zou duwen. Dat had hij al eens eerder gedaan. Hij had me zo veel orgasmes bezorgd, dat ik flauwviel toen ik bovenop hem zat en zijn pik bereed. Het was de meest sensuele en erotische ervaring in mijn leven tot nu toe.

Hij opende me met zijn vingertoppen en gebruikte zijn tong

zo dat ik de ruimte in werd gelanceerd. Na een eerste orgasme knielde hij, terwijl hij mijn benen openhield en in mijn natte vlees gromde. Zijn woorden vormden een vunzig lied.

'Neuken.'

'Proeven.'

'Zuigen.'

'Meer. Meer.'

Hij gromde diep in zijn keel. 'God, Mia, ik kan je de hele dag wel proeven,' kreunde hij tussen zijn tanden door voordat hij mijn klit diep in zijn mond zoog. Ik zweefde naar een tweede orgasme. Mijn lichaam trilde tot Wes me bij mijn middel greep, mijn futloze lichaam oppakte en me terug in het water trok.

De schok startte mijn systeem weer op. Zenuwen brandden los, terwijl de tintelingen van mijn orgasme wegvloeiden. Voordat ik weer volledig bij zinnen kon komen, trok hij mijn benen rond zijn middel en duwde mijn rug tegen de rand van het zwembad.

'Ik ga je zo lekker nemen, schatje. Ik ga ervoor zorgen dat je me nog steeds voelt als je weg bent.' Hij stootte hard naar binnen. Ik weet niet wanneer hij hem had uitgetrokken, maar zijn broek dreef ergens in het water en deed me denken aan een pijlstaartrog op de zeebodem. Zijn bovenlichaam was nog steeds bedekt door het overhemd en de stropdas. Ik klampte me aan de natte stof vast, terwijl hij in me stootte. Het murmelen begon opnieuw. Ik denk dat hij niet eens wist dat hij praatte, maar ik hoorde het en hield aan elk woord vast. Elke korte zin etste ik in mijn geheugen, zodat ik dit moment steeds opnieuw kon beleven als ik hem nodig had... hem miste.

'Ik was hier,' stoot

'Samen,' stoot

'Fuck,' stoot

‘Lekker,’ stoot

‘Denk aan me,’ stoot

‘Denk aan me,’ zei hij opnieuw en luider dit keer, terwijl hij hard in me stootte en dat plekje vanbinnen raakte dat me duizelend naar de hardste en langste ontlading van mijn leven bracht. Ik schreeuwde. Mijn lichaam was niet langer het mijne. Mijn stem niet langer van mij. Ik kwam klaar met mijn mond op de zijne, terwijl zijn tong in en uit bewoog. We waren nog steeds met elkaar verbonden toen hij me drijfnaat naar zijn kamer tilde en op bed legde. Hij liet me net lang genoeg los om zijn das en overhemd uit te trekken, en kroop op me. Hij spreidde mijn benen en gleed nogmaals in het overgevoelige, gezwollen plekje. Verbonden.

Dit keer neukte hij me niet. Hij bedreef tergend langzaam en bitterzoet de liefde met me.

‘Hé lellebel! Lang niet gesproken.’ De stem van mijn beste vriendin Ginelle klonk niet alleen hard, maar ook oprecht van streek.

‘Ik was aan het werk, hoer,’ probeerde ik, maar faalde.

‘Ja, tuurlijk, bovenop Wes’ pik zitten, valt echt onder de noemer werk, denk ik,’ antwoordde ze met een vleugje humor in haar stem. Ze stond op het punt me te vergeven.

‘Niet iedereen heeft talent en kan dansen als een godin,’ weerkaatste ik.

‘Klopt...’ zei ze terwijl ze het woord langgerekt uitsprak.

‘Ik mis je.’ Mijn stem trilde en ik kon mezelf wel voor mijn kop slaan dat ik emotie liet horen.

Er klonk een diepe zucht door de lijn. ‘Ik mis jou lelijke kop ook. Ik heb veel meer sjans als jij in de buurt bent. Je weet wel,

aangezien ik de knappe van ons twee ben.’ En... we waren weer terug in BFF-modus.

‘Hoe gaat het met mijn vader?’ vroeg ik, bang voor haar antwoord.

‘Lichamelijk beter. Hij is nog niet wakker geworden. Hij is wel van intensive care af, dus dat is een goed teken.’

Dat was zeker een goed teken. Het betekende dat hij het zou overleven, maar hij was nog niet buiten gevaar. ‘Hebben ze iets gezegd over waarom hij niet uit zijn coma ontwaakt?’

‘Ze vertellen me niet veel, Mia. Ik ben eigenlijk geen naaste familie, dat weet je.’

Ik zuchtte op mijn beurt. Ginelle stond dichterbij me dan de verre familie die ik aan beide kanten had. Ze was de enige die ik vertrouwde. ‘Bedankt dat je een oogje in het zeil houdt voor me. Hoe gaat het met Maddy? Ik heb haar pas één keer gesproken en dat was maar een paar minuten tussen de colleges door. Het lijkt erop dat ze het behoorlijk pittig heeft met al het huiswerk.’

‘Ja, klopt. Ze maakt zich ook zorgen om geld. De rekeningen stapelen zich op. Moet ik haar wat geven?’

‘Nee, nee! Ik heb geld. Of nou ja, over een week heb ik veel geld. Genoeg om haar wat te sturen om rekeningen te betalen en eten te kopen. Binnenkort heb ik trouwens heel veel meer geld! Ik moet volgende week alleen op een vliegtuig stappen en er wordt honderdduizend dollar op mijn rekening gestort. Dan heb ik de kans om nog eens twintigduizend extra betaald te krijgen en dat is dan allemaal van mij.’

‘Hoe kom jij aan twintigduizend extra?’ Ik hoorde haar aan een sigaret zuigen. Ze was vast aan het einde van haar lunchpauze nog even gaan roken.

Ik beet op mijn duimnagel en keek naar het rafelige randje. ‘De volgende klant is een kunstenaar. Ik word zijn muze of

zoiets. Hij wil dat ik naakt poseer. Als ik dat doe, kost hem dat twintig ruggen extra.'

Ze kon Gin in de hoorn horen uitblazen. 'Fuck! Ik trek elke dag mijn kleren uit, maar nooit niet dat ik er twintigduizend dollar voor krijg! Ik wil ook naar tante Millie. Dan kan ik ook lekker wat cash binnenharken!' zei ze quasi-verontwaardigd door de telefoon en ik lachte. Ze zou nooit Vegas verlaten. God, zo fijn om met mijn vriendin te kletsen. Ze herinnerde me aan alles wat ik was, waar ik vandaan kwam, en dat ik nog steeds mezelf was. Ook al ging ik gekleed als Barbie en speelde ik de rol van een trofeevrouw, ik was en bleef Mia Saunders. Het meisje dat haar zusje vanaf vijfjarige leeftijd opvoedde, voor zichzelf zorgde, en haar vader zou redden... alweer. Hopelijk voor de laatste keer. Ik kon alleen hopen dat als hij eenmaal zou ontwaaken en beseffen wat hij had gedaan, wat er was gebeurd door zijn keuzes, hij er oprecht van zou leren. Dat hij hulp zou zoeken voor het vele drinken. Naar een therapeut zou gaan. Ik had hem informatie gegeven over de gratis afkickprogramma's, samen met brochures en flyers van de plaatselijke AA. Misschien, heel misschien, zou hij dit keer zijn fouten onder ogen zien.

'Kom je ooit nog wel eens naar huis?' vroeg Gin, terwijl ik de jurk uit de kast trok die ik vanavond zou dragen. Wes nam me mee naar een filmfeestje met de nieuwe cast. Het klonk leuk. Ik zou een paar beroemdheden ontmoeten, waar ik later eens mee hoopte samen te werken. Die carrière was voorlopig ver buiten bereik. Grappig hoe dingen liepen. Ik kwam eindelijk iemand uit de filmindustrie tegen en dan was er geen enkele mogelijkheid dat ik iets kon doen, zelfs geen auditie. Dat deel van mijn leven stond voorlopig in de wacht, totdat ik mijn vader uit de schulden had.

'Ik hoop het. Drie dagen nadat ik Malibu verlaat, moet ik naar

Seattle. Tante heeft op die middelste dag een serie schoonheidsbehandelingen voor me ingepland. Volgende maand probeer ik het echt,' probeerde ik zwakjes.

'Hé, ik weet dat je naar huis wil komen, net zo graag als ik je dikke reet weer wil zien, maar het is prima zo. Alles gaat goed hier, terwijl jij je vaders zooi opruimt. Maar shit, Mia, hij moet hier eens van leren. Je kunt jouw leven niet voor hem overhoop blijven halen.'

'Ik heb geen keus,' jammerde ik. 'Als ik het niet doe, maken ze hem af. En hij ligt in coma, Gin. Het is niet dat hij zichzelf kan verdedigen.'

Weer hetzelfde liedje. Ik hield meer van Ginelle dan van wie dan ook, maar ze besteedde een gruwelijke hoeveelheid tijd met doorhameren op mijn vaders ellende en hoe ik hem maar bleef redden. Niet dat ik het wilde, maar ik kon hem toch ook niet te grazen laten nemen of laten vermoorden. Blaine en zijn handlangers waren serieuze mannen. Blaine was een harteloze slang. Hij zou geen seconde twijfelen om mijn vader te vermoorden. Hij zou eerder bang zijn dat er bloed op zijn dure pak kwam dan aarzelen om hem overhoop te knallen. Mensen waren bijkomende schade volgens hem en ik was een van zijn slachtoffers. Bedriegende en liegende smeerlap!

Door de telefoon hoorde ik geruis en toen het altijd aanwezige gekklik en geping van de gokmachines, terwijl ze terug liep door het casino. 'Belooft dat je ook aan jezelf denkt.'

'Doe ik, beloofd. Trouwens, het is best leuk hier in Malibu. Wes heeft me geleerd te surfen!'

'Dat is echt gaaf. Ik heb nog nooit de oceaan gezien,' klaagde ze. 'Als je straks rijk bent geworden door dat escortgebeuren, neem je me dan mee naar de oceaan?'

Ik lachte. 'En jouw magere zak met botten in een bikini zien?'

Ik deed alsof ik kokhalsde en stikte.

‘Je bent gek. Ik herroep onze beste vriendenstatus.’

‘Dat kan niet. Die staat vast. Zoals de geboden gegrift in steen. Het is niet anders,’ herhaalde ik zielig.

‘Vergeleek je nou onze vriendschap met de tien geboden van onze Heer? Serieus?’

‘Uhm... ja?’

‘Jij gaat naar de hel,’ verklaarde ze zonder blikken of blozen.

‘Als dat zo is, slettebak, hoop ik dat jij me verwelkomt!’

Ze giechelde en ik glimlachte, terwijl ik de telefoon stevig vasthield. ‘Je weet dat ik er zal zijn.’

‘Ik hou van je, slet.’

‘Ik nog meer van jou, lellebel.’

8

Nobu Restaurant in Malibu was vet chic. Alsof je binnestapte in je eigen deftige privéwereld. De acteurs, regisseurs en schrijvers van *Honor Code* waren allemaal aanwezig. Geen groot gezelschap, er was ongeveer veertig man. Toen we aankwamen, leidde de gastvrouw ons naar een afgelegen plek buiten. Het terras had een knoesterige natuurhouten vloer die overliep in een grote veranda waar gevlochten tuinstoelen met kussens en hardhouten tafels stonden. Over de gehele breedte had je een honderdtachtig graden uitzicht over het strand. De zon ging net onder en de kleuren van de lucht die weerspiegelden in het water waren adembenemend. Toen ik de reling van de veranda vastpakte, sloeg Wes zijn armen om me heen. Hij trok me van achteren tegen zijn borst.

‘Prachtig,’ mompelde hij in mijn oor voordat hij zijn neus langs mijn hals liet glijden.

‘Mooi,’ stemde ik toe.

‘Niet het uitzicht, jij.’ Hij beet daar waar mijn nek overgaat in mijn schouder, waardoor groeiende opwinding zich vanbinnen begon te verspreiden en heerlijk begon te gloeien.

‘Gladjanus.’ Ik kneep hem in zijn heup waarop mijn hand rustte.

‘Au, ik zal de dame nog eens een compliment geven,’ zei hij spottend.

Ik draaide me om, legde mijn handen om zijn nek en kustte hem. Niets onfatsoenlijks, gewoon op de lippen. Ik had hem de hele dag gemist toen hij op zijn werk was en dit was het eerste moment dat ik dicht bij hem kon zijn.

Hij kreunde in mijn mond, trok zich terug en staarde. Na een ogenblik schudde hij zijn hoofd en glimlachte. Ik voelde dat hij iets tegen me wilde zeggen, maar op dat moment wist ik dat het iets was wat ik niet aankon.

‘Zullen we wat eten en drinken?’

Zijn schouders zakten en het moment was voorbij. ‘Ja hoor,’ antwoordde hij. Hij pakte mijn hand en leidde me naar de bar. We kregen onze drankjes en er liep een ober langs met Oosterse hapjes. Terwijl we wat stonden te praten en te borrelen, baande de mooiste vrouw die ik ooit had gezien zich een weg tussen de mensen door. Ze droeg een dieprode, strapless cocktailjurk die haar grote borsten perfect accentueerde. Het jurkje kwam tot net boven de knieën van haar ongelofelijk lange benen. Ze had zwart, dik haar dat leek op het mijne, maar dat van haar was in perfecte losse krullen gekruld, die schitterend op haar parelmoerachtige huid vielen. Helderrode lippen en smokey eyes maakten haar look af. De vrouw was de natte droom van elke man en de nachtmerrie van iedere vrouw. Maar niet van mij. Ik wilde haar zijn!

‘Gina.’ Wes stak een hand naar de beeldschone vrouw uit. ‘Maak kennis met een vriendin van me, Mia Saunders.’ Haar ogen werden groter en haar mond vormde zich in een zelfgenoegzaam glimlachje bij de manier waarop hij ‘een vriendin’ zei.

Ze legde een smalle hand op Wes’ schouder, keek naar hem op en knipperde aanlokkelijk met haar wimpers voordat ze zich tot mij wendde. Wes was helemaal van haar in de ban. Ik ook.

Echte schoonheden zoals zij liep je niet iedere dag tegen het lijf.

‘Gina DeLuca.’ Ze bood me haar hand en ik nam hem aan. ‘Elke vriend van Wes is een vriend van mij.’ Haar stem klonk zangerig, zwoel, vrouwelijk. Terwijl ze mijn hand schudde, kwam ze voor me staan en duwde brutaal haar borst tegen Wes. ‘Ik zie ernaar uit om aan je verhaal te beginnen. Het heeft een fascinerende opzet.’ Haar hand kwam omhoog en streek langs zijn revers. Sprakeloos staarde hij omlaag in de ogen van die verleidelijke vrouw.

Het voelde bijna alsof ik een intiem moment verstoorde. Ik was duidelijk overbodig bij dit gesprek. En ondanks wat ik mezelf had beloofd, begon ik jaloers te worden. Nee, officieel kon ik geen aanspraak maken op Wes, maar ik was verdomme wel zijn date voor de komende dagen! Ik schraapte mijn keel. Het haalde niets uit op de betovering die zij over Wes had.

‘Misschien kunnen we een keer de rollen doornemen bij mij thuis, zodat ik echt een goed gevoel voor het personage krijg.’ Ze likte over haar lippen en de vuurbal in mijn binnenste veranderde in withete woede. Wie dacht deze griet wel niet wie ze was?!

‘Uhm, natuurlijk, ja, dat klinkt...’ Wes probeerde wel, maar het lukte hem niet. Ik onderbrak beleefd en schoof haar aan de kant.

‘Liefje, ik sterf van de honger. Zullen we aan tafel gaan?’ Ik knipperde ook met mijn wimpers, maar ik geloof niet dat het hetzelfde effect had. Wes keek op me neer, schudde zijn hoofd en er verscheen een klein glimlachje rond zijn lippen. Zijn ogen twinkelden en hij trok me naast zich met een arm rond mijn middel.

‘Alles voor Ms. Mia,’ zei hij, terwijl hij mijn voorhoofd kuste. ‘Sorry Gina, wil je ons excuseren?’

Ik keek naar de mooie, zwartharige feeks. Haar mond stond open alsof ze niet kon geloven dat ik het lef had haar te onderbreken, terwijl zij eigenlijk mij onderbroken had.

‘Mia? Zoals in de film?’ vroeg ze.

Wes keek naar me met die fantastische grijns.

‘Ik wilde iets om mijn meisje te herinneren,’ zei hij zonder Gina aan te kijken. Dat gebaar vulde mijn hart met vreugde en verdriet, omdat ik wist dat ik binnenkort zou vertrekken.

‘Haar herinneren? Waar ga je heen?’ vroeg ze rechtstreeks aan mij, terwijl ze haar armen voor haar grote boezem kruiste.

Ik haalde diep adem en sloot mijn ogen. ‘Seattle,’ zei ik en ik merkte dat Wes ineenkromp.

‘O? Waarom?’

‘Werk.’ Ik had niets beters te zeggen. Het was de waarheid, maar ik was niet van plan deze griet te vertellen dat ik de ingehuurd hulp was of dat Wes eigenlijk een vrijgezel was die haar overduidelijke versierpogingen kon waarderen.

Gina rolde met haar ogen. ‘Wat doe je voor werk?’

‘Nou, voor deze klus sta ik komende maand model voor een kunstenaar.’

Gina toverde een valse glimlach op haar gezicht. ‘En draag je iets aan kleren tijdens deze schildersessies?’ Ze sloeg de spijker precies op zijn kop.

‘Ik denk dat het zo genoeg is, Gina. Ik zie je over een week op de set. Kom Mia, laten we wat eten en ergens gaan zitten.’ Hij pakte mijn heup, draaide me om en liep bij de mooie actrice weg.

We vonden een tafeltje in de hoek van waar het uitzicht op de oceaan bij nacht nog beter was. Een bediende bracht ons nieuwe drankjes en zette een bord met hapjes voor ons neer. Toen ik er een pakte, erin beet en het romige taartje in mijn mond liet smelten, stak Wes van wal.

‘Seattle, dus?’ Ik knikte. Ik wilde hier eigenlijk niet met hem over praten. ‘En Gina zat in de goede richting?’

Ik schoof een ander heerlijk vishapje in mijn mond en moest een kreun onderdrukken. Goddelijk.

‘Had ze gelijk, Mia? Ga jij naakt poseren, terwijl hij jou schildert?’ In plaats van te antwoorden, haalde ik mijn schouders op. ‘Het is een eenvoudige vraag,’ zei hij door opeengeklemd tanden.

‘Misschien. Hij doet soms naaktschilderingen, dus het behoort tot de mogelijkheden,’ antwoordde ik. Ik dacht dat dit antwoord wellicht beter was dan de harde waarheid of ronduit liegen.

Wes schudde zijn hoofd en nam een grote teug van zijn bier. ‘Ik heb een echte borrel nodig, verdomme.’ Hij stond op en stormde naar de bar. Ik leunde achterover en dacht na over hoe deze avond zou eindigen. Ik was jaloers op hem en nu was hij jaloers op een of andere man die we allebei nog nooit hadden ontmoet. Wat was hier in godsnaam aan de hand?

Toen hij terugkwam, had hij een glas vol amberkleurige vloeistof bij zich waar mijn maag zich van omkeerde. Sinds die eerste nacht had hij geprobeerd geen whiskey meer te drinken en dat had ik in hem gewaardeerd. Nu dronk hij het als limonade.

‘Waarom ben je boos?’

Hij schudde zijn hoofd. ‘Niet boos,’ gromde hij, terwijl er een spier in zijn kaak vertrok.

‘Ik denk dat ik wel weet wanneer je boos bent. We wonen nu bijna een maand samen.’

‘Wil je dit echt doen?’ vroeg hij uiteindelijk.

‘Het is geen vraag of ik dit wil doen. Ik moet!’ fluisterde ik luid, terwijl ik naar voren leunde. Hij keek om zich heen.

‘Je moet verdomme helemaal niets. Iedereen heeft een keuze. Je zou kunnen blijven.’ En daar was het. Hij wilde absoluut dat ik bleef ook al wist hij dat ik dat niet kon.

‘Niet doen...’

‘Waarom niet? Omdat het gevoelens bij je losmaakt?’ sneerde hij.

Ik stond op en liep weg. Wes kwam niet achter me aan.

Het geluid van brekend glas wekte me uit een diepe slaap. Ik stond op en liep muisstil op mijn tenen door de gang tot ik Wes vond, lachend met zijn jas half aan en de andere helft om zijn hand gedraaid alsof hij had geprobeerd hem uit te trekken.

Ik liep op hem af en trok de jas uit. Dat was een slecht idee. Toen hij eenmaal bevrijd was, plette hij me tegen de muur en legde zijn lippen tegen mijn hals. Hij beet hard en ik gilde, terwijl ik probeerde hem van me af te duwen. ‘Mia, Mia, Mia, ik wil je zo graag. Ik wil je niet kwijt... alsjeblieft,’ smeekte hij, maar ik had geen idee wat zijn vage, dronken woorden precies betekenden.

‘Hop. Naar bed jij,’ zei ik en ik probeerde hem overeind te krijgen. Hij liep een paar passen, stopte en trok me tegen zich aan. Mijn rug botste tegen de andere muur. Deze keer omvatte hij mijn borst en kneep met vaardige vingers in de tepel. Ik kreunde.

‘Fuck, ik houd van die kleine geluidjes die je maakt. Iets tussen een kreun en een snik. Daar krijg ik altijd zo’n stijve van.’ En zijn keiharde erectie die tegen mijn heup duwde, bewees dat hij geen grapje maakte. Voordat ik me kon bewegen, had hij mijn been over zijn heup gelegd. Zelfs compleet dronken wist

hij precies wat hij deed, alleen waren zijn bewegingen wat ruwer en ongecontroleerd.

‘Wes, niet hier. We moeten je in bed zien te krijgen.’

‘Ga je met me mee?’ smeekte hij, terwijl hij langs mijn hals likte en beet. ‘Kom bij me in bed liggen.’

‘Ja, prima, dit keer doen we het in jouw bed,’ zei ik, terwijl ik hem naar zijn kamer loodste. Toen we daar eenmaal waren, draaide hij zich om, greep me bij de heupen en kustte me. Zelfs met de smaak van whiskey, de enige drank die ik niet kon hebben, smaakte hij geweldig.

‘Nee, ik wil dat je naast me slaapt. De hele nacht. Ik wil voor één keertje naast je wakker worden,’ smeekte hij, terwijl hij me naar het bed leidde. Hij ging zitten en duwde mijn slipje naar beneden. Ik trok mijn hemdje over mijn hoofd en stond poedelnaakt voor hem.

‘Ik houd van dit lichaam.’ Zijn hand gleed vanaf mijn sleutelbeen omlaag, over mijn borst waar hij zachtjes in kneep, naar de welving van mijn middel, en over mijn heup naar mijn dij. Ik rilde toen hij de reis aan de andere kant voltooide.

‘Alleen deze keer, blijf de hele nacht. Laat me je morgenochtend wakker maken.’ Hij leunde voorover en nam een tepel in zijn mond.

Bliksemschichten schoten door mijn lichaam. Eerst genot, daarna lust en verlangen.

‘Alleen deze keer,’ herhaalde ik.

Die nacht bedreven we voor de tweede keer de liefde. Wanhopige en radeloze liefde. Ergens midden in de nacht werd Wes ontnuchterd wakker en nam me nog een keer. Hij vertelde me dat hij alles wat we hadden gedaan opnieuw wilde doen, zodat hij het zeker niet zou vergeten. Ik wist dat ik het nooit zou vergeten.

Ik werd wakker met Wes' blik op me gericht. Zijn blonde, ruige haar viel voor zijn ogen en ik duwde het opzij. Ik wilde hem helemaal zien in het schitterende ochtendlicht.

'Waarom ben je een escort?' vroeg hij. Er lag geen veroordeling of verwijt in zijn woorden. Het was gewoon een simpele vraag alsof het iets was wat hij al die tijd vanaf dag één had willen weten. Waarschijnlijk was dat ook zo.

Het was tijd. Hij verdiende te weten waarom ik hem niet meer kon geven. Ik wist dat hij wilde dat ik bleef, waarschijnlijk met het doel met hem samen te wonen om te zien hoe écht samen-zijn zou kunnen uitpakken. Hij wist dat het mij niet uitmaakte dat hij zo druk was, de reden waarom hij zei niet aan relaties te beginnen. Ik kon voor mezelf zorgen en had dat bewezen. Ik was geen veeleisend meisje, zoals de meeste trofeewijven. Maar dat was het juist. Ik wilde geen trofee zijn, of vriendin op die manier. Het was belangrijk dat ik mijn eigen weg kon vinden en mezelf kon zijn. En op dit moment kon ik dat niet, omdat ik mijn vader moest helpen.

In plaats van de waarheid te verdoezelen of een goed klinkend verhaal voor hem te verzinnen, legde ik hem de situatie uit.

'Mijn vader is een stel heel foute mannen geld verschuldigd. Heel veel geld.'

'Ik heb heel veel geld,' zei hij zachtjes. Bij zijn reactie prikten tranen in mijn ogen. Ik draaide me naar hem toe, deed mijn handen op elkaar en legde ze onder mijn wang. Hij deed me na.

'Ja, dat heb je, maar het is jouw geld. Mijn vader heeft zich in de nesten gewerkt bij een paar woekeraars door gokschulden. Ik werk om die schulden af te betalen.'

‘Hoeveel?’

‘Een miljoen.’

Hij ademde langzaam uit. ‘Ik heb heel veel geld en kan het missen, Mia. Laat me je helpen.’

Ik schudde mijn hoofd. Ik wist dat Wes Channing het type man was dat me wilde helpen zodra hij erachter kwam dat mijn familie in de problemen zat. Dit was echter mijn probleem, niet het zijne.

‘Ik weet dat je dat kan, maar ik vraag niet om jouw hulp.’ Het was belangrijk dat ik heel duidelijk maakte dat dit mijn beslissing was. Ik was geen dame in nood en hij was geen prins op het witte paard, die mij moest redden. Sprookjes bestaan niet, vooral niet voor meisjes uit Vegas met een karrevracht bagage.

‘Maar stel dat ik wil helpen?’

‘Je bent heel lief, Wes.’

Hij schudde zijn hoofd en draaide op zijn rug. ‘Nee, Mia, dat ben ik niet. Ik ben egoïstisch. Ik wil niet dat je weggaat. Ik wil niet dat je naakt gaat poseren voor een of andere rijke kunstenaar in Seattle. Ik wil je bij mij hebben, in mijn huis, en in mijn bed. Koste wat het kost heb ik dat ervoor over.’

Alle lucht vloog in een suis uit mijn longen. ‘Houd je van me, Wes?’

Zijn blik schoot naar de mijne. ‘Uhm.’ Hij bevochtigde zijn lippen en beet in het zachte vlees. Ik kreeg zin om hem daar te kussen. ‘Ik weet dat ik je leuk vind. Heel erg zelfs.’

Ik glimlachte breed en trok met mijn vinger een spoor over zijn neus van boven naar beneden. ‘Ik jou ook, Wes. Heel erg. Maar dit is iets wat ik zelf moet doen. Niet alleen voor mijn vader, hoewel dat de drijfveer is, maar ook voor mezelf. En jij hebt nu geen behoefte aan afleiding. Over een week starten de opnames van je film. Je gaat voor het eerst regisseren...’

Wes haalde een hand door zijn haar. ‘Dat weet ik allemaal wel, maar het verandert niet dat ik je hier wil houden.’

‘Ik weet het. En als ik heel eerlijk ben, wil ik ook niet vertrekken, maar ik ga toch. En jij en ik? Wij blijven vrienden. Toch?’

Hij zuchtte en trok mijn lichaam op het zijne. Ik rustte met mijn armen naast zijn borst en legde mijn kin erop.

‘Natuurlijk blijven we dat. Als er niets anders in zit, dan ben je de beste vriendin die ik ooit heb gehad.’

Mijn wenkbrauwen schoten omhoog.

‘Ik bedoel, je weet wel. Beste vriend die een vrouw is.’

‘Ik begrijp het,’ en ik kuste hem vluchtig op de lippen.

‘Dus je vertrekt over twee dagen en er is niets wat ik kan zeggen of doen om ervoor te zorgen dat je blijft?’

Ik schudde mijn hoofd en legde het ter hoogte van zijn hart. De krachtige slag bonsde me half in slaap. Ik wist heel diep in mijn hart dat de enige reden waarom ik zou blijven of zou kunnen blijven, erover na zou denken om te blijven, zou zijn dat hij van me hield. Ik kon niet ontkennen dat ik voor hem was gevallen, maar hield mezelf deels tegen, omdat ik wist dat er van liefde nooit sprake zou zijn. Niet nadat ik voor elke man was gevallen met wie ik het bed had gedeeld. Deze keer met Wes had ik mijn hart zo goed afgeschermd dat hij er maar een paar stukjes van had gekregen. Mijn hart was nog helemaal heel en ik had alles nog onder controle.

‘Hoe moet het dan met ons?’ Hij liet zijn handen omlaag glijden om mijn billen te pakken en hij kneep er zachtjes in. Het herinnerde me eraan hoezeer ik zijn vaardigheden in bed zou missen. Teruggaan naar een vriend op batterijen stond niet hoog op mijn lijstje van dingen die ik wilde doen in Seattle. Ver onder een bezoekje aan de fallische Space Needle. Dat stond heel hoog op het lijstje.

‘Stel dat we als vrienden afscheid nemen?’

Hij grijnsde. ‘Beste vrienden?’ probeerde ik.

Hij tilde me op bij mijn middel, poseerde zijn harde pik tussen mijn dijen en ik zakte erop neer, doorboord door zijn stalen omtrek en lengte. Jezus, die man was goed bedeed en nog beter, hij wist precies wat hij ermee moest doen.

‘Voordelen,’ fluisterde ik op een harde stoot en hij grijnsde.

‘Best friends with benefits,’ zei ik en gooide mijn hoofd achterover, verankerde mijn handen om zijn gespierde borst en kneep van binnenuit.

Wes’ lichaam trok strak. ‘Nu wordt het interessant.’ Hij duwde me omhoog en toen hard omlaag. We schreeuwden het allebei uit. ‘Berijd me, nu.’

9

'Wat wil je vandaag doen?' vroeg Wes toen ik de keuken binnen liep. Tot mijn verrassing stond hij te koken, of nou ja, pannenkoeken te bakken om precies te zijn. Ik keek om me heen of ik mevrouw Croft zag.

'Waar is Judi?'

'Ik heb haar een dag vrij gegeven. Omdat het je laatste dag is, wil ik de hele dag met je alleen zijn.' Hij grijnsde en gaf een knipoog.

Ik ging op de barkruk aan de andere kant van het eiland zitten waar hij ons ontbijt klaarmaakte. De pannenkoeken waren niet aangebrand en roken verrukkelijk. Ik staarde met ontzag naar de kleine stapel. Boter droop aan weerszijden naar beneden en mengde zich verleidelijk met de dikke siroop. Hij spoot met slagroom iets bovenop de stapel. Met een soepele handbeweging schoof hij het bord voor mijn neus. Bovenop de stapel had hij een lachebekje gemaakt.

'Smiley-koeken.' Hij trok zijn wenkbrauwen op en ik schoot in de lach. Deze man was zo veelzijdig. Workaholic, surfer, escortklant, Jeeprijder, rijke man die lachebekpannenkoeken maakte. 'Wat?' Hij leunde met zijn ellebogen op het aanrecht en keek me aan met zijn hoofd iets schuin. Op zijn kaken stond de ochtendstoppel waar ik ondertussen aan gewend was geraakt,

en die ik aanbad. Met mijn vingertoppen streek ik langs de prikkende huid.

Ik schudde mijn hoofd en sneed de kleine stapel van vijf perfect ronde pannenkoeken door. 'Je verbaast me gewoon. Elke keer als ik denk dat ik je doorheb, volg ik het niet meer.'

Wes haalde zijn schouders op en stortte zich op zijn eigen ontbijt. 'Wat zal ik zeggen. Ik heb graag dat je me volgt.' Hij glimlachte en ik zweer je dat al die sentimentele meidenfilms die ik zo veel mogelijk probeerde te vermijden, op dat moment mijn realiteit waren. Een goede kerel was een baken en verkleinde de wereld tot de ruimte waar je op dat moment was.

'Terug naar je beginvraag,' zei ik met een mond vol met de lekkerste pannenkoeken die ik ooit van mijn leven had gegeten, inclusief degene die ikzelf had gebakken. 'Ik zou graag motor willen rijden,' en hij knikte.

'Ik ben voor. Waar gaan we naartoe?'

Ik grijnsde en wierp mijn warrige ochtendkapsel over mijn schouder. 'Daar waar de motor ons brengt. Het gaat niet om het eindpunt. Het gaat om de reis die we maken.'

Wes liep om het eiland, ging naast me zitten en draaide zijn hoofd naar me toe. Ik boog mijn gezicht naar hem in de veronderstelling dat hij me wilde kussen. Dat deed hij meestal meteen 's morgens vroeg, maar vandaag was anders. Alles deze laatste dag voelde zo heftig en werd bepaald door de eindigheid ervan. In plaats van een kus kreeg ik een klodder slagroom op mijn neus. 'Heel diep,' zei hij effen.

Ik duwde hem weg. 'Klep dicht!' Hij lachte.

'Kom nou, Mia. Het gaat niet om het eindpunt, maar om de reis? Waar haal je die onzin vandaan? Zeg eens eerlijk, die sticker kocht je tegelijk met de motor, of niet?'

'Het is wel zo!' Ik schudde mijn hoofd en we aten verder. Zo

nu en dan gaf hij me een duwtje met zijn elleboog. Niet om me pijn te doen, maar gewoon om me te laten weten dat hij naast me zat en me plaagde. Als ik eerlijk was, zou ik Wes gaan missen. Meer dan ik wilde toegeven. Heel veel meer.

‘Jezus christus,’ ontglipte Wes toen ik de garage binnenliep waar mijn motor stond. Hij keek me verbluft aan. Zijn blik dwaalde van het zwartleren jack dat ik over mijn Radiohead-concert tanktop droeg, via mijn kont die ik in een strakke skinny spijkerbroek had gehesen naar mijn kniehoge motorlaarzen.

‘Kan het door de beugel?’ Ik zwiepte een heup opzij, wetend dat mijn zandloperfiguur waar hij zo van hield daardoor extra opviel. Hij had me vaak genoeg verteld hoe fantastisch hij mijn lichaam vond. Wes hield van vrouwen met rondingen. Graatmagere vrouwen waren niet zijn ding. Dat zei hij in ieder geval. Misschien waren het gladde praatjes, maar zijn gezichtsuitdrukking op dat moment zei genoeg. Hij genoot van wat hij zag.

Hij gooide zijn leren jack over het zadel van de motor, liep om zijn Jeep heen en in amper twee seconden was zijn mond op de mijne. Zoenen was voor Wes meer dan voorspel. Het was een merk, iets wat hij in mijn huid brandde en dat de hele dag bij me bleef. Fuck, ik zou zijn kussen nooit vergeten. Ze waren zo goed. Soms zachte beetjes, een eenvoudige streling van zijn tong, gevolgd door grote, diepe bewegingen. En zijn handen, o, zijn handen waren fantastisch. Hij wist precies waar hij moest strelen, knijpen, en kietelen, iets wat hij nu deed bij mijn billen en borsten. In beide handen had hij wat. Niemand zou Wes er ooit van kunnen beschuldigen dat hij niet goed was met zijn handen.

Ik zoog op zijn tong en beet net zo lang op zijn lip tot hij kreunde. Hij deed een stap achteruit en legde zijn voorhoofd tegen het mijne. 'Ik dacht dat we gingen rijden,' hijgde ik tegen zijn lippen en likte langs de randjes.

'Klopt, totdat ik jou zo zag. Nu heeft mijn pik andere plannen.' Hij perste zijn lippen tegen de mijne. Ik voelde de harde bobbel in zijn spijkerbroek.

Met grote moeite deed ik een stap achteruit. Ik omvatte zijn wangen en staarde in zijn schitterende groene ogen. 'Later. Wachten maakt het alleen leuker.' Ik beet nog een keer zachtjes in zijn lippen. Hij probeerde me te kussen, maar ik deinsde terug.

Ik zwiepte nog wat meer met mijn heupen, zodat hij een mooi zicht kreeg op mijn kont, en zwaaide een been over mijn motor. 'Zeg meisje.' Ik streelde de tank en handvatten. 'Klaar om Wes te laten zien wat je allemaal kunt?' sprak ik zachtjes tegen Suzi.

'Uhm, ik denk dat je naar achteren moet, zodat ik kan gaan zitten.' Wes gebaarde dat ik moest opschuiven naar de buddy-seat.

'Ik denk dat ik je niet goed hoorde. Insinueerde je nou dat ik achterop ging?' Mijn wenkbrauwen schoten omhoog en ik kneep mijn ogen tot spleetjes.

Wes legde een hand op het stuur en hield de ander omlaag langs zijn zij. 'Als dat betekent dat jij je benen om me heen slaat en ik jouw warmte tegen mijn rug kan voelen, dan ja, is dat precies wat ik voorstel.' Hij likte over zijn lippen en liet zijn blik nogmaals langs mijn lichaam glijden. Weer was het niet moeilijk me voor te stellen dat zijn ogen net zo goed zijn handen hadden kunnen zijn, want ik voelde ze elke keer naar boven en naar beneden glijden als hij mijn kant op keek.

'Dan denk ik dat we een probleem hebben. Suzi is van mij

en ik ben die enige die op haar mag rijden. Jij, beste vriend, zal je benen om mij heen moeten slaan.’ Ik schoof wat naar voren om plaats te maken. ‘Tenzij je mannelijkheid dan in het geding komt.’

Wes verraste me. Hij trok zijn leren jack aan en zwaaide een lang been over de motor. Voordat ik Suzi ook maar had kunnen opwarmen, had hij mij opgewarmd. Hij vouwde zijn lichaam tegen mijn rug, liet van voren een hand onder mijn tanktop glijden en schoof mijn beha omhoog, zodat zijn hand blote huid kon voelen. Vervolgens plaagden en speelden zijn vingers met de harder wordende tepel. Ik kreunde toen zijn mond laag mijn nek raakte en daar aan de gevoelige huid zoog en nipte. Ik boog achterover, liet mijn hoofd tegen zijn schouder rusten en drukt hard naar achteren tegen zijn erectie. Juist toen ik mijn hoofd naar hem om draaide, werd de knoop van mijn spijkerbroek geopend en de rits omlaag getrokken.

‘O god,’ fluisterde ik toen zijn hand rechtstreeks in mijn broek verdween. Zijn talentvolle vingers vonden moeiteloos mijn hitteknop. Hij duwde twee vingers diep naar binnen, terwijl hij zijn duim rond het strakke zenuwknopje draaide dat heftig klopte onder zijn aanraking. Wes stelde niet teleur. Met krachtige armen boog hij mijn lichaam terug en gebruikte mijn kutje en borst als houvast. Zijn vingers duwden onmogelijk diep tot ik het uitschreeuwde en mijn ogen dichtkneep, terwijl mijn lichaam samentrok op zoek naar de ontlading.

Wes’ tanden schraaptten langs mijn nek en ik gooide mijn heupen op, waarbij ik de spikes op mijn hakken gebruikte om op te steunen. Ik wist dat hij de motor recht zou houden met zijn krachtige benen, dus ik duwde hard omhoog. Ik worstelde om die overweldigende climax te bereiken, het toppunt van genot.

‘Berijd me, schatje,’ fluisterde Wes in mijn haar. Door dat

grommende geluid verdronk ik verder in hartstocht. Ik deed wat hij zei. Als een hitsige lichtekooi krulde ik achterover, stootte met mijn heupen en dwong zo zijn vingers om me harder te nemen. Zijn hand was niet meer dan iets vaags tussen mijn benen, terwijl hij me bewerkte. Hij kneep met zijn ene hand in mijn tepel, beet in mijn nek, en duwde zijn andere hand diep in me. Hij duwde zijn vingers omhoog en trok ze razendsnel weer omlaag, terwijl hij met zijn handpalm op mijn klit drukte.

Verloren.

Bitterzoete vergetelheid.

‘Goed zo, lieverd, kom weer bij zinnen,’ mompelde Wes in mijn oor. Zijn duim cirkelde nog steeds rond mijn klit en zond zoete rillingen in alle richtingen van mijn lichaam, terwijl ik langzaam terug op aarde landde. ‘Ik neem het terug,’ fluisterde hij in mijn oor, voordat hij mijn hoofd omdraaide en me kustte.

‘Wat?’ vroeg ik, nog steeds duizelend van genot.

‘Het eindpunt was leuk, maar het ging vooral om de reis. Jou in mijn armen vol overgave te zien komen, op deze motor, dat zal ik nooit vergeten.’

Ik ook niet.

We reden over de Highway One en genoten van het uitzicht tussen Malibu Canyon Road en Point Magu Rock. Wes wees naar een afslag vlak bij een oud en half onleesbaar bord voor een openbaar strand. Niet veel mensen kenden het weggetje, maar Wes wist precies waar we naartoe gingen. Ik parkeerde de motor op een kleine parkeerplaats en we volgden een modderig pad dat naar een smalle inham leidde. Toen we daar aankwamen, deed Wes zijn rugzak af en haalde er een dunne deken uit

tevoorschijn. We spreidden die op het zand en gingen zitten met onze blik op de oneindige oceaan. Het was een openbare plek, maar het was er volledig uitgestorven. Er was in geen velden of wegen een mens te bekennen. Wes dook opnieuw in zijn rugzak en haalde er een paar sandwiches uit.

‘Je hebt ook lunch gemaakt!? Daar zou een meisje wel aan kunnen wennen. Eerst die fantastische pannenkoeken en nu dit? Laat me raden, verrukkelijke kalkoen met humus en verse groenten?’ Ik trok een wenkbrauw op en hij legde een hand voor zijn mond in een poging zijn grijns te verbergen.

‘Doe nog een poging, prinses.’ Hij gaf me een halve sandwich.

‘Pindakaas en jam?’ Ik keek omlaag en schudde mijn hoofd. Ik nam een hapje van de romige sandwich met de perfecte verhouding tussen pindakaas en bessenjam. Hij grijnsde en overhandigde me een thermosfles. Ik verwachtte water, maar het was ijskoude melk. Perfectie. ‘Melk?’

‘Alleen het beste voor jou, Ms. Mia.’ Hij nam een grote hap en greep naar de fles.

‘Weet je, PK & J is eigenlijk mijn favoriete sandwich.’ Hij keek me met grote ogen aan. ‘Dat is zo. Echt. Ik ben er dol op. En weet je, dit vind ik geweldig. Hier zo zitten met jou na een lange rit. Het is... nou ja, ik zal dit niet vergeten, Wes. Hier met jou zijn. Deze maand was het hoogtepunt van mijn leven. En niet alleen vanwege de seks.’ Hij fronste. ‘Oké, misschien wel vanwege de seks.’ We schoten allebei in de lach.

Hij nam nog een slok melk voordat hij antwoordde. ‘Ik snap wat je bedoelt. Bij jou zijn gaat met gemak.’ Ik liet mijn hoofd opzij vallen en hij grijnsde. ‘Niet makkelijk gemakkelijk. Gewoon... het voelt goed. Bij jou hoeft ik er mijn best niet voor te doen. Je hebt niet zo veel noten op je zang en je bent geen

dramaqueen. Ik wist niet dat een relatie zo zou kunnen zijn.’

‘Ik heb ook nooit dit gemak ervaren. Er was altijd wel iets,’ gaf ik toe. Wes staarde in de verte, terwijl ik zijn profiel bekeek. Hoe knap mannen ook kunnen zijn, Weston Channing was uitzonderlijk. Hij hoefde niet eens moeite te doen om er goed uit te zien. Hij zag er van nature fantastisch uit. Gewoon of zakelijk, zelfs als hij net wakker werd en de slaap nog in zijn ogen zat, hij bleef adembenemend aantrekkelijk. Maar nu hij dit afgelegen strandje met mij deelde en zichzelf deels liet zien, maakte hem dat onweerstaanbaar. ‘Ben je ooit verliefd geweest?’

Zijn ogen schoten naar de mijne en er lag iets van een lach rond zijn lippen. Hij leunde achterover op zijn ellebogen en schudde zijn hoofd. ‘Nee, dat denk ik niet. Een paar keer dacht ik misschien van wel, maar zoals ik al zei, het was nooit eenvoudig. Ik denk dat als je van iemand houdt, dat het makkelijk zou moeten zijn. Dingen moeten gewoon op hun plaats vallen, snap je?’

Ik knikte. ‘De planeten, manen en sterren allemaal op één lijn en alles spreekt voor zich, toch?’

Hij lachte. ‘Zoiets. Jij?’

‘Ik wat?’

‘Ben jij verliefd geweest?’ Ik dacht lang en hard na over zijn vraag. Zo lang zelfs dat hij zijn hand op mijn schouder legde en teder vastpakte. ‘Je hoeft het me niet te vertellen.’

‘Nee, dat is het niet. Het zou alleen makkelijker zijn als je vroeg of ik ooit niet verliefd ben geweest. Op de een of andere manier ben ik verliefd geworden op elke man met wie ik ben geweest. Nu ik hier echter zo met jou zit, vraag ik me af of ik wel echt verliefd was of dat ik gewoon onder de indruk was.’

‘Waarom denk je dat?’

Ik lachte. Ik trok mijn knieën omhoog en legde mijn kin erop.

‘Geen idee. Met jou voelt het anders.’

‘Dus je bent een maand met me samen, geeft toe dat de seks de beste van je hele leven was...’ Ik rolde met mijn ogen, maar hij ging verder ‘... en je geeft toe dat het met mij anders is. Wil je zeggen dat je verliefd op me bent?’

‘Misschien,’ antwoordde ik eerlijk, omdat ik niet wist wat ik anders moest zeggen.

‘Jemig, fuck.’

‘Dat doen we later, weet je nog? Wie vraagt...’ herinnerde ik hem.

Wes lachte en ging op zijn zij liggen. Hij ondersteunde zijn hoofd met zijn hand. ‘Stel dat ik zei dat ik verliefd ben op jou?’

‘Wes,’ waarschuwde ik hem. Hij zou beter moeten weten.

‘Nee, laten we dit uitspreken.’ Hij dwong me achterover te leunen en net zo te gaan liggen als hij, zodat we elkaar konden aankijken. ‘Als jij misschien verliefd bent op mij en ik op jou, zouden we er dan niet iets aan moeten doen?’

Ik glimlachte. ‘Dat doen we al. We blijven vrienden. Jij gaat naar je werk en doet je regisseerdering. We blijven contact houden en wanneer mijn schuld is afgelost...’ Ik keek hem diep in de ogen en stopte.

‘Als je schuld is afgelost, dan wat?’

‘Dan kom ik terug naar LA waar jij bent,’ bood ik aan.

‘Maar je gaat morgen wel.’ Het verdriet in zijn groene ogen benam me de adem. Het duurde lang voordat ik kon antwoorden.

‘Ja. Ik vertrek morgen.’

Hij knikte en keek omlaag. ‘Dus, als je misschien terugkomt...’ Deze keer stopte hij met praten.

‘Ik wil niet dat je op mij wacht, Wes. Als je iets moois tegen het lijf loopt, dan moet je ervoor gaan. Geniet. Voor een man

zoals jij, die eruit ziet als jij, is het niet moeilijk iemand te vinden om zijn bed te verwarmen.’

‘Is dat wat je gaat doen? Je klanten je bed laten verwarmen?’ Hij klonk bars, harder dan ik had verwacht, maar ik wist dat we ons op gevaarlijk terrein begaven met dit gesprek. Het kon alles verpesten wat we de afgelopen maand hadden opgebouwd en in de toekomst zouden kunnen uitbouwen. Tijd om het wat luchtiger te maken.

‘Ik zeg alleen dat we dit jaar elk ons eigen weg gaan. We kijken wat er op ons pad komt.’

Hij ademde lang en langzaam uit en ging overeind zitten. ‘Dat betekent dat jij niet op mij zal wachten.’ Hij snoof, alsof hij geïrriteerd was.

Ik schudde mijn hoofd. ‘Nee. Ik ga doen wat voor mij op dat moment goed voelt. En ik wil dat jij hetzelfde doet. Maar ik wil je niet uit mijn leven hebben.’

Hij streek met zijn tong langs zijn lippen en pakte mijn hand. Hij bracht hem naar zijn mond voor een kus. ‘Ik wil jou ook niet kwijt. Ik zoek gewoon een manier om jou los te kunnen laten, want het voelt niet goed.’

Ik greep zijn hand stevig vast en bracht hem naar mijn lippen voor een kus. ‘Dat voelt het ook niet voor mij, maar dat is wel wat gaat gebeuren. Respecteer dat alsjeblieft. Kun je dat, voor mij? We gaan zien wat de toekomst ons brengt. Dat moet genoeg zijn.’

‘Het is verre van genoeg, Mia. Maar als dat alles is wat ik kan krijgen, dan heb ik het er voorlopig mee te doen.’ Hij drukte me tegen zich aan en hield me stevig vast. Ik hield vast aan de gedachte dat ik het binnenkort zou loslaten.

Al mijn spullen werden in de SUV geladen en ik keek de auto na toen die over de oprijlaan wegreed naar mijn appartement. De chauffeur had de sleutel van mijn blokkendoos en zou mijn kleren binnen leggen en vervolgens de sleutel bij de conciërge achterlaten.

Wes verwachtte me thuis als hij thuis kwam, zodat we nog één keer samen konden eten. Helaas wist ik dat dat me zou breken. Meer nog, het zou me verwoesten. Na onze tijd op het strand gisteren, waren we naar huis gegaan om de hele middag tot in de avond de liefde te bedrijven. Dat was wat het was. Het was geen neuken of seks. We bedreven de liefde, steeds opnieuw, tot we uitgeput waren en dicht tegen elkaar aan in zijn gigantische bed in slaap vielen. Toen kreeg hij een telefoontje waardoor hij vanmorgen per se naar de studio moest. Hij had gezegd dat hij om zes uur thuis zou zijn om me mee uit eten te nemen voor ons laatste diner. Maar ik zou er niet zijn. Het was te moeilijk afscheid nemen na alles wat we samen hadden meegemaakt.

In plaats daarvan besloot ik mijn gedachten met hem te delen op papier door hem een cliché, maar oprechte afscheidsbrief te schrijven. Eigenlijk was ik gewoon een lafaard.

Weston Charles Channing, III,

Jouw naam voluit schrijven is hilarisch. Heb je ooit je naam hardop uitgesproken? Doe dat eens. Voor mij. Het is grappig. Je zal erom lachen. Ik wel. :-)

In alle ernst wil ik je bedanken voor deze maand. Ik had gedacht dat ik elke seconde van deze klus zou haten, maar het werd uiteindelijk het meest spannende wat ik ooit heb gedaan. Jouw leren kennen, was een geschenk. Jij bent een geschenk, Wes. Ik weet dat het goedkoop klinkt en ik had het bijna doorgekrast, maar je moet het horen van iemand die om je geeft. En ik geef om je. Heel veel. Meer dan ik zou moeten.

Bij jou zijn en samen tijd doorbrengen heeft me veranderd, op een positieve manier denk ik. Ik weet nu dat ik dit jaar wel doorkom en ervan zal leren. Dat ik niet alleen mijn vader zal redden. Ik denk dat ik ook mezelf red. De tijd is aangebroken dat ik aan mezelf ga denken. Als ik zou blijven en het jou toestond mijn problemen op te lossen, mijn vaders schuld af te lossen, zou ik daar voor de rest van mijn leven spijt van blijven houden. Het zou altijd boven mij en onze relatie blijven hangen. Door op deze manier weg te gaan, vertrek ik op mijn eigen voorwaarden. En laat ik ons als goede vrienden uit elkaar gaan. De beste vrienden. Friends with benefits? ;-)

Vind ik het jammer dat ik vertrek? Ja. Ik wil niet gaan, maar dat wist je al. Ik weet dat wat ik doe voor ons beiden klote is, maar ik weet ook dat het de enige manier is waarop ik echt vrij kan zijn. Hoe zegt men dat ook al weer? ‘Als je de liefde vindt, laat dan los en als het wegblijft, mocht het niet zo zijn?’

Ik hoop dat ik terugkom. Als het zo moet zijn, dan zal het zo zijn. En zo niet, dan hebben we allebei een vriend waarop we kunnen rekenen. Ik hoop oprecht dat je dat begrijpt en waarom ik je dit zeg. Ik wens je voorspoed. Je film wordt ongetwijfeld een kaskraker, omdat jij hem hebt geschreven en jouw woorden zijn mooi.

Vanmorgen, toen je dacht dat ik sliep en jij me gedag kuste, zei je zachtjes: ‘Vergeet me niet.’ Wes, ik beloof je dat ik nooit onze tijd samen zal vergeten en nog belangrijker: ik zal jou nooit vergeten.

Met alles wat ik ben,

~Mia

Ik kuste de brief precies naast mijn naam en liet zo een afdruk achter van dikke parase lippen. Een laatste kus voor Wes.

De dagen daarop waren een nachtmerrie aan afspraken die tante Millie voor me had ingepland voordat ik de knappe kunstenaar, Alec Dubois, zou ontmoeten. De kapper en nagelsalon waren leuk hoor, maar ontzettend saai. Ik houd net zo veel van leuke dingen als elke andere vrouw, maar om nou vier uur aan je haar te laten friemelen en vervolgens nog eens twee uur aan je voeten en nagels is idioterie. Daarna had Millie me naar een estheticus gestuurd.

Estheticus is een andere benaming voor martelaar. Ze beginnen met een ontspannen gezichtsbehandeling waarbij ze je zintuigen vullen met heerlijke geuren, kalmerende muziek en je verwennen met een massage. Daarna zetten ze je onder een fel licht. Je kunt dan kiezen je ogen te sluiten of je zicht te verliezen. Het sluiten van de ogen is bedoeld om je te helpen wanneer ze de graafmachine inzetten, ik bedoel het extractieapparaat. Anders bekend als een puisten uitknijpende, mee-eter gravende spatel, die iedere porie in je gezicht ontdoet van de smerigheid die je dagelijkse make-up achterlaat. Het was behoorlijk heftig, maar ik moet zeggen dat mijn gezicht er nog nooit zo goed had uitgezien. Een heldere en zuivere huid, die aanvoelde als baby-billetjes. Zo zacht om aan te raken.

En toen veranderde mijn dag totaal en ging naar de klote. Ik moest geharst worden. Overal. De kunstenaar had specifieke eisen. Als ik mijn kleren zou uittrekken en hij vijftigduizend extra wilde betalen, moest ik overal haarloos zijn, behalve op mijn hoofd. Het zachte dons op mijn armen was gelukkig oké. Mijn onderste regionen helaas niet. Als je nog nooit het plezier van een Brazilian wax hebt gehad, ben je gezegend. Eerst smeert je aanrander, ik bedoel estheticus, op elke

centimeter van je vrouwelijke onderdelen hete hars waardoor je bijna verbrandt. Als dat afkoelt en is gehard, wordt je huid strak gehouden, terwijl zij een laag opperhuid verwijderen en elke haar uit je rukken, waardoor alles haarloos en glad wordt en je minder op een vrouw lijkt, maar meer op een klein meisje.

Het is demoraliserend en ik snap niet waarom vrouwen dit vrijwillig zouden laten doen als ze er niet zeer rijkelijk voor worden betaald. Ik weet tenminste dat mijn lijden goed wordt beloond. Wat is hun reden?

Mijn telefoon piepte in mijn kontzak. Ik had een bericht ontvangen. Mensen zochten nog steeds hun zitplaats voordat we opstegen, dus ik kon het nog lezen en misschien zelfs beantwoorden.

Van: Wes Channing

Aan: Mia Saunders

Heb je brief gelezen. Sorry dat ik niet eerder van me liet horen. Ik dacht dat het beter was als ik het wat tijd gaf. Wil je een veilige reis toewensen. Er zit iets in het voorvakje van je tas. Ik bel je snel. Vergeet me niet.

Ik glimlachte en trok de tas vanonder de stoel voor me. In het voorvakje zat een klein zwart doosje van ongeveer zeven centimeter breed en twee centimeter hoog. Toen ik het opende en zag wat erin zat, glimlachte ik zo breed dat ik dacht dat mijn wangen zouden scheuren. In het doosje lag een koperkleurige sleutel met een sleutelhanger in de vorm van een geel en roze surfplank. Het was de sleutel die ik had gebruikt toen ik bij Wes woonde. Mijn sleutel. Alleen zat er dit keer aan de hanger nog

iets kleins. Naast de surfplank hing een glinsterend rood hartje.
Onderin het doosje lag een briefje. Ik vouwde het open.

Mia,

*Je bent je sleutel vergeten. Hij opent veel meer dan een deur.
Ik hoop dat je hem op een dag zal gebruiken.*

~Wes

Vastberaden haalde ik mijn sleutels van Suzi en mijn appartement tevoorschijn en bevestigde de surfplank en de sleutel van Wes aan de bos. Zijn bedoeling kon niet duidelijker zijn. Als ik naar hem terug wilde, moest ik bereid zijn mijn hart te geven, want het zijne had ik al.

**Lees verder in
Februari
voor €1,99!**

BESTSELLERAUTEUR

CALENDAR
GIRL

Februari

**AUDREY
CARLAN**

LEES MEER VAN

Audrey Carlan

